Sfinţii mucenici Ciprian şi Iustina, fecioara

(s.v. 2 octombrie / s.n. 15 octombrie)

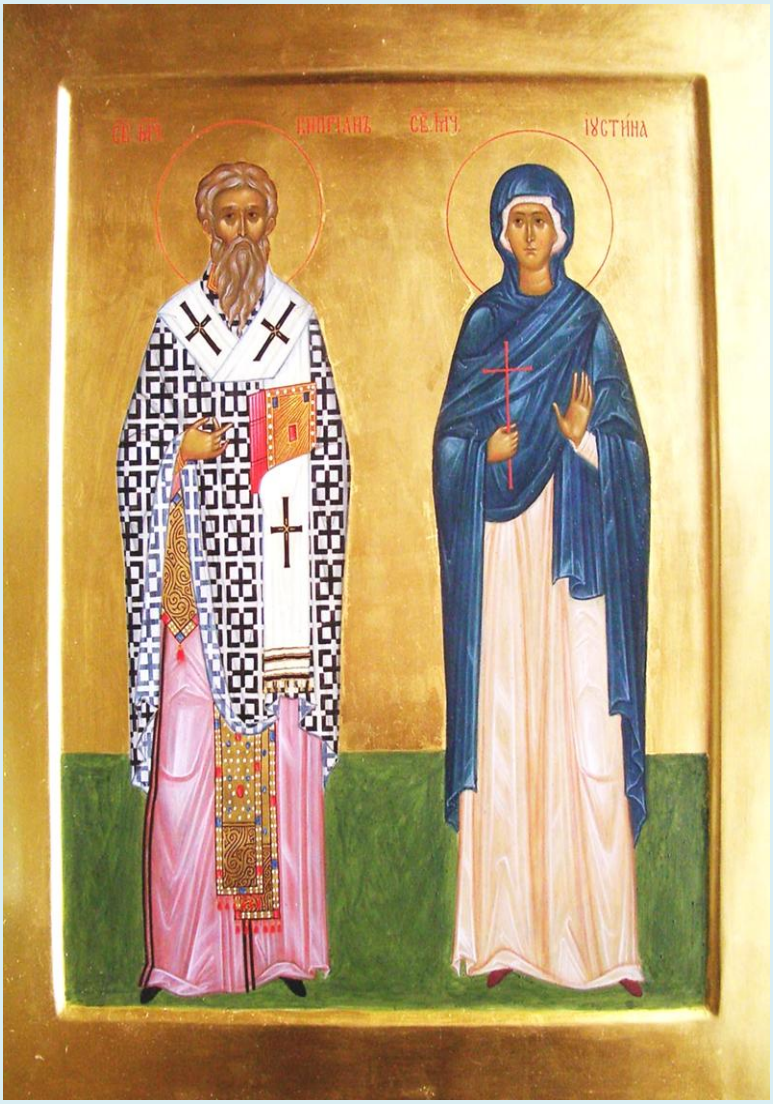

Materiale despre Sfinţii mucenici Ciprian şi Iustina:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20muc.%20Ciprian%20si%20Iustina%20(2%20oct)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Ciprian+Iustina

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Ciprian

****

Sfântul mucenic Ciprian este sărbătorit în aceeaşi zi (2 octombrie) cu Sfânta Iustina, care l-a învins prin credinţă. În timpul vieţii, el a fost întâi un vrăjitor vestit, dar apoi s-a convertit la creştinism şi a ajuns chiar episcop. A decis să-i slujească lui Iisus Hristos după ce a văzut că lucrările sale diavoleşti nu au nici

un efect asupra Iustinei, o fecioară foarte credincioasă. Biserica Zlătari situată pe Calea Victoriei din Bucureşti găzduieşte moaştele Sfântului mucenic Ciprian, venerate de întreaga creştinătate. Mâna dreaptă a Sfântului Ciprian, făcătoare de minuni, se află în partea stângă a altarului, într-o casetă de mici dimensiuni.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 4
În această lună (octombrie), ziua a doua - Sfântul sfinţitul mucenic Ciprian şi Sfânta muceniţă Iustina (Minei) 6
Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Ciprian şi către Sfânta muceniţă Iustina, fecioara 17
Acatistul Sfinţilor mucenici Ciprian şi Iustina 26
Acatistul Sfântului mucenic Ciprian și al Sfintei mucenițe Iustina (al doilea acatist)(2 octombrie) ..... Error! Bookmark not defined.
Acatistul Sfintei muceniţe Iustina (2 octombrie) 36
Acatistul Sfântului Ciprian 48
Paraclisul Sfântului mucenic Ciprian 71
Rugăciune pentru paza fecioriei și a dreptei credințe către Sfintele mucenițe Tecla, cea întocmai cu apostolii, Doroteea din Cezareea Capadociei, Eufrasia și Iuliana din Nicomidia, Pelaghia și Iustina din Antiohia Siriei, Agata și Lucia din Sicilia, Drosida, Cecilia, Agnia și Lucia din Roma dimpreună cu toate Sfintele mucenițe fecioare (a episcopului Macarie Drăgoi) 85
Imnografie 90
Viaţa şi pătimirea Sfântului sfinţitului mucenic Ciprian şi a Sfintei muceniţe Iustina, fecioara 92
Sfântul sfințit mucenic Ciprian și Sfânta Iustina fecioara - drumul spre sfințenie 104
Sinaxar - Pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Ciprian vrăjitorul şi a Sfintei Iustina, fecioara 105
Sinaxar - Sfinții mucenici Ciprian, episcopul Cartaginei și Iustina 107
Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul sfinţit mucenic Ciprian; Sfânta muceniţă Iustina fecioara 113
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul sfinţit mucenic Ciprian; Sfânta muceniţă Iustina fecioara 115
Proloagele din 2 octombrie 117
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului sfinţit mucenic Ciprian şi al Sfintei muceniţe Iustina, fecioara 121
Arhimandrit Constantin Chirilă - „Cea mai fericită alegere o fac tinerii care preţuiesc calităţile spirituale” 123

Pr. Ciprian Florin Apetrei - Martirii lui Hristos, Sfinţii Ciprian şi Iustina..... 127
Sfânta muceniţă Iustina - Cea care prin rugăciune stăruitoare ne ajută să biruim pornirile spre rău ale trupului!..... 131
Wikipedia - Ciprian și Iustina..... 132
orthodoxwiki - Ciprian și Iustina..... 137
Părticele din moaștele Sfinților mucenici Ciprian și Iustina au fost aduse la închinare..... 139
O icoană a Sfinţilor martiri Brâncoveni a izvorât mir la biserica Sfântul Ciprian de lângă Muzeul de Istorie, miercuri, 21 mai, în timpul procesiunii cu moaştele martirilor..... 143
Adela Stăncescu - Un fost vrăjitor care alungă demonii: Sfântul mucenic Ciprian..... 149
Biserica Zlătari - Sfântul Ciprian..... 152
Mănăstirea Sfântul Gheorghe, Pomorie, Bulgaria – moaşte..... 176
Film: Sfântul sfinţit mucenic Ciprian şi Sfânta muceniţă Iustina..... 184
Icoane..... 185

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

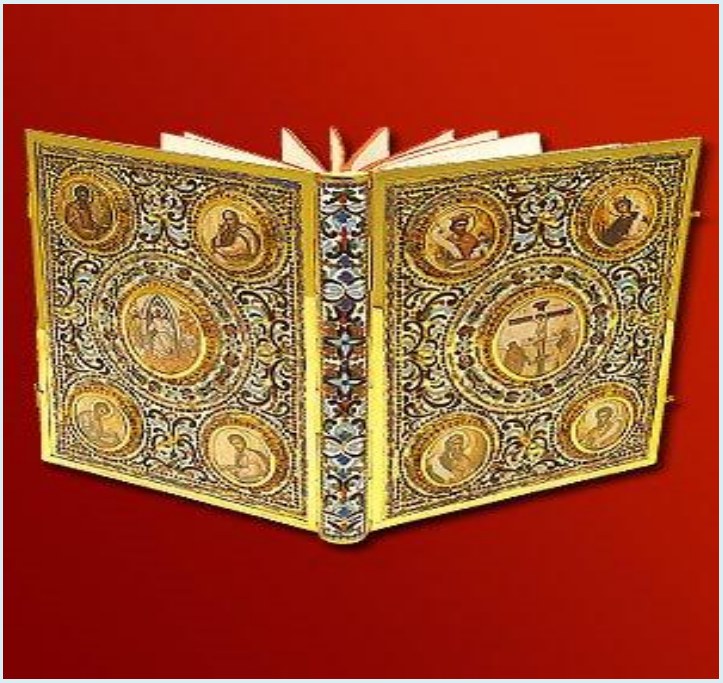

Ev. Ioan 10, 9-16

Zis-a Domnul:
9. Eu sunt uşa: de va intra cineva prin Mine, se va mântui şi va intra şi va ieşi şi păşune va afla.
10. Furul nu vine decât ca să fure şi să junghie şi să piardă. Eu am venit ca viaţă să aibă şi din belşug să aibă.

11. Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun îşi pune sufletul pentru oile sale.
12. Iar cel plătit şi cel care nu este păstor şi ale cărui oi nu sunt ale lui, vede lupul venind şi lasă oile şi fuge şi lupul le răpeşte şi le risipeşte.
13. Dar cel plătit fuge, pentru că este plătit şi nu are grijă de oi.
14. Eu sunt păstorul cel bun şi cunosc pe ale Mele şi ale Mele Mă cunosc pe Mine.
15. Precum Mă cunoaşte Tatăl şi Eu cunosc pe Tatăl. Şi sufletul Îmi pun pentru oi.
16. Am şi alte oi, care nu sunt din staulul acesta. Şi pe acelea trebuie să le aduc şi vor auzi glasul Meu şi va fi o turmă şi un păstor.

Apostol

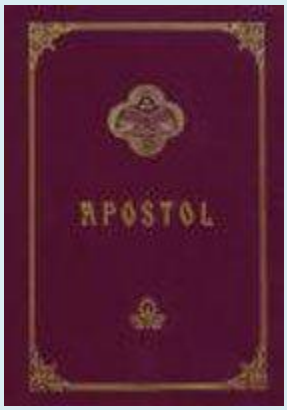

Epistola către Timotei a Sfântului apostol Pavel

I Timotei 1, 12-17

Fiule Timotei,
12. Mulţumesc Celui ce m-a întărit, lui Hristos Iisus, Domnul nostru, că m-a socotit credincios şi m-a pus să-I slujesc,
13. Pe mine, care mai înainte huleam, prigoneam şi batjocoream. Totuşi am fost miluit, căci în necredinţa mea, am lucrat din neştiinţă.
14. Şi a prisosit foarte harul Domnului nostru, împreună cu credinţa şi cu dragostea cea întru Hristos Iisus.
15. Vrednic de credinţă şi de toată primirea e cuvântul că Iisus Hristos a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoşi, dintre care cel dintâi sunt eu.
16. Şi tocmai pentru aceea am fost miluit, ca Iisus Hristos să arate mai întâi în mine toată îndelunga Sa răbdare, ca pildă celor ce vor crede în El, spre viaţa veşnică.
17. Iar Împăratul veacurilor, Celui nestricăcios, nevăzutului, singurului Dumnezeu fie cinste şi slavă în vecii vecilor. Amin!

În această lună (octombrie), ziua a doua - Sfântul sfinţitul mucenic Ciprian şi Sfânta muceniţă Iustina (Minei)

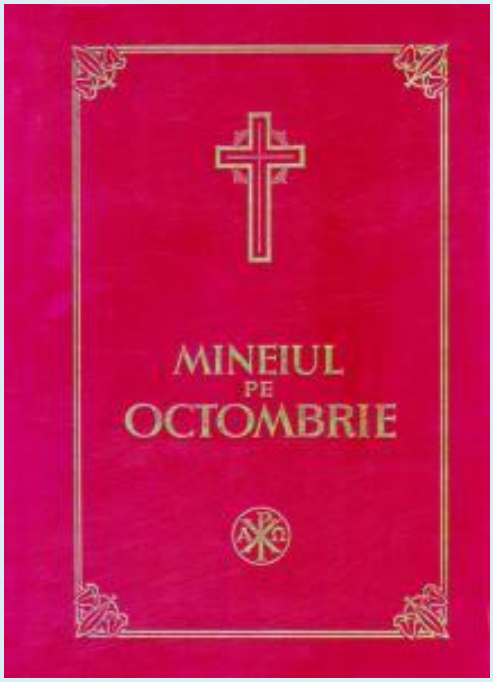

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., **Stihirile** pe 6, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Cu ungerea preoţiei şi cu sângele muceniciei te-ai apropiat de Dumnezeu prea desăvârşit Cipriane pururea pomenite, floarea credinţei, frumuseţea cuvintelor, cetatea cea aleasă a înţelepciunii, cumpăna dreptăţii dogmelor, îndreptarea cea cu totul potrivită a canoanelor, şi bună podoaba Bisericii. *(de două ori)*

Scriind bună-lauda nevoitorilor şi cununa mucenicilor, ai plecat pe gânditorii de Dumnezeu, să îndrăznească vitejeşte la chinurile cele de multe feluri, şi la legături şi la închisori, şi la despuierea trupurilor, şi la zdrobiri, şi la ger foarte iute şi la bătăi, şi în cea de pe urmă la moarte, Cipriane prea cinstite. *(de două ori)*

La descântecele dracilor punând împotrivă cântările Duhului şi biruinţa Crucii, ţi-ai păzit fecioria şi te-ai adus lui Hristos muceniţă nebiruită, şi junghiere prea sfinţită; pentru aceea ai dobândit cununile biruinţei Iustino, fiind împodobită cu strălucirea fecioriei, şi cu a muceniciei. *(de două ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 2-lea*

Cu adevărat te-ai dezbrăcat de învăţătura rătăcirii, şi de cunoştinţa idolilor, şi te-ai îmbrăcat cu Crucea, arma cea de mântuire, Cipriane prea fericite. Ai lepădat cărţile cele de vrăjitorie, te-ai dezbrăcat de omul cel vechi, şi a locuit întru tine Treimea cea de o fiinţă prin cunoştinţa de Dumnezeu; pe Aceasta roagă-o ierarhe, dimpreună cu îngerii să ne mântuim noi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Tuturor scârbiţilor bucurie, şi celor năpăstuiţi folositoare, săracilor hrănitoare, şi celor străini mângâiere; liman celor înviforaţi, bolnavilor cercetare, celor necăjiţi acoperământ şi sprijineală; toiag orbilor tu eşti prea curată, Maica Dumnezeului Celui Preaînalt; grăbeşte rugămu-ne să ne mântuieşti pe noi robii tăi.

A Crucii, a Născătoarei

Văzându-te Iisuse cea neispitită de nuntă, pironit pe lemnul Crucii, plângea şi zicea; Fiule prea dulce! Pentru ce m-ai părăsit pe mine care Te-am născut, Lumina cea neapropiată a Tatălui Celui mai-nainte fără început? Grăbeşte, şi Te prea măreşte; ca să dobândească dumnezeiasca mărire, cei ce laudă dumnezeieştile Tale patimi.

La Stihoavnă

Stihirile din Octoih:

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 2-lea*

Pe luminătorul cel luminat de Dumnezeu, pe însoţitorul lui Pavel şi părtaşul lucrurilor lui, pe Ciprian să-l lăudăm; căci cu îngerii se veseleşte, luând cununa nestricăciunii de la însuşi Dumnezeu; şi se roagă, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Altă scăpare tare, turn de tărie, şi zid nebiruit cu adevărat nu avem, fără numai pe tine prea curată; şi către tine năzuim şi ţie strigăm: Stăpână, ajută-ne să nu pierim; arată către noi darul tău şi slava puterii, şi mărirea milostivirii tale.

A Crucii, a Născătoarei, *asemenea*

Când a văzut mieluşeaua cea neîntinată pe Mieluşelul său tras la junghiere, ca un om de bunăvoia Sa, tânguindu-se zicea: Acum Te nevoieşti să mă faci fără de Fiu Hristoase, pe mine care Te-am născut. Pentru ce ai făcut aceasta, Mântuitorule a toată lumea? Dar laud şi măresc bunătatea Ta cea desăvârşită, mai presus de gând şi de cuvânt, Iubitorule de oameni.

Troparul glasul al 4-lea: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite mucenice Ciprian, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

La Utrenie

După obişnuitele Catisme, sedelnele Octoihului. Psalm 50. Canoanele - Amândouă din Octoih, fără mucenicine, şi al sfinţilor, pe 6.

Canonul mucenicului

Cântarea l-a, glasul al 4-lea

Irmos: Adâncul Mării Roşii cu urme neudate pedestru trecând Israil cel de demult, prin mâinile lui Moisi în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustie a biruit.

Fiind acum de o ceată cu Oştile cele mai presus de lume, o sfinţite şi dumnezeiescule cap, caută din Cer, spre cei ce cu bună credinţă te laudă, şi păzeşte-ne cu rugăciunile tale.

Fiind ţinut cumplit mai înainte în întunericul necunoştinţei, şi cu patimile trupului cele pierzătoare de suflet, din neastâmpărare înfierbântat, ai aflat de năprasnă schimbare minunată, prea fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Şezut-ai mai înainte părinte pe scaunul pierzătorilor, şi iarăşi pe scaunul preoţiei ai slăvit pe Hristos, schimbându-te aievea cu dumnezeiescul dar al Celui Prea-înalt.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Fecioară ai rămas după naştere, şi ai născut pe însuşi Făcătorul şi Dumnezeul tuturor, care ni S-a arătat nouă neobişnuit şi străin, Născătoare de Dumnezeu Maică Fecioară.

Cântarea a 3-a

Irmos: Veselească-se de tine Biserica...

Ca Pavel schimbându-ţi dorirea sufletului către Hristos, Cipriane prea înţelepte, te-ai făcut ucenic al lui.

Logodească-se cu tine Hristos, dăruindu-ţi ţie în loc de haina patimilor, podoabă de mărire, şi îmbrăcăminte de naştere de iznoavă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îndemnător muceniciei fiind mai înainte, mai pe urmă te-ai făcut mărturisitor adevărului, Cipriane prea lăudate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Chiar şi adevărat, pe tine te cinstim credincioşii Născătoare de Dumnezeu, căci tu ai născut pe Dumnezeu, pe Cel ce S-a întrupat, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Irmosul: Veselească-se de Tine Biserica Ta Hristoase strigând: Tu eşti puterea mea Doamne, scăparea şi întărirea.

Condac, glasul 1:

Podobie: Ceata îngerească...

De la meşteşugul vrăjitoresc întorcându-te de Dumnezeu înţelepţite, la dumnezeiasca cunoştinţă, te-ai arătat lumii doctor prea înţelept, tămăduiri dăruind celor ce te cinstesc pe tine, Cipriane cu Iustina; cu care roagă-te Iubitorului de oameni Stăpânului, să mântuiască sufletele noastre.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Fiind cu sârguinţă învăţat întru înşelăciune, ca Pavel din Cer te-ai chemat, îndreptându-te cu Crucea către lumina cunoştinţei; că arzându-te de dragostea curatei fecioare, printr-însa te-ai alcătuit cu Ziditorul făpturii. Pentru aceea biruind neputinţa vrăjmaşului, cu dânsa dimpreună te-ai învrednicit cetei mucenicilor, Cipriane, sfinţite. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. *(de două ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Alunecându-mă cu cugetele cele viclene, am căzut în adâncime de păcate, şi suspinând strig ţie, din inimă, Preacurată: Minunează întru mine mila ta cea bogată, şi luciul cel nemărginit al milostivirii tale, şi bogăţia cea nemăsurată a îndurărilor tale; şi-mi dă pocăinţă şi iertare greşelilor, ca să strig ţie cu dragoste: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să-mi dăruiască. Că pe tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei, *asemenea*

Mieluşeaua văzând pe Mieluşelul şi Păstorul pe Cruce, se vaită lăcrimând, şi cu amar strigând: Lumea se veseleşte luând prin Tine mântuire; iar pântecele meu arde, văzând răstignirea Ta, care rabzi pentru milostivirea milei; îndelung-răbdătorule Doamne, adâncul milei şi izvor nedeşertat; milostiveşte-Te şi dăruieşte iertare greşelilor, celor ce cu credinţă laudă dumnezeieştile Tale patimi.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine Soarele dreptăţii, a stătut întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne.

Trezvindu-te văzătorule de Dumnezeu din nebunia de mai-nainte, ai mustrat înşelăciunea cea drăcească, şi rătăcirea cea pierzătoare de suflet, şi bucurându-te strigai: Slavă puterii Tale, Doamne.

Întărindu-se Iustina vitejeşte, şi rugând tare pe prea curata Fecioară cea plină de dar, ai scăpat din lanţurile, şi de meşteşugirile vrăjmaşilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întărindu-te cu credinţa Mirelui tău, şi fiind îmbrăcată cu puterea Crucii, ai rămas nerobită de draci, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cel slobod după a Sa fire, a sărăcit, luând chip de rob din bogăţia bunătăţii, Maică pururea Fecioară, luând toată omenirea din tine, după Ipostas.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă care întorci dintru întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Având ajutor pe prea curata Maica lui Dumnezeu, Iustino, ţi-ai păzit cinstita feciorie neprihănită.

Să cinstim chipul cel însufleţit al lui Hristos şi prea vesel, pe Iustina frumuseţea cea păzită şi odorul cel nerăpit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mireasa lui Hristos cea curată şi nespurcată, pe lângă sihăstrie primind şi mucenicia, după dreptate, poartă îndoită cunună.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Nici gând îngeresc nici omenesc, nu poate să tâlcuiască minunea naşterii tale Preacurată, cea negrăită şi minunată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi ţie...

Ajuns-ai în fundul cel mai de jos al răutăţii, şi iarăşi te-ai suit la înălţimea bunătăţii celei desăvârşite părinte, schimbându-te minunat prin dumnezeiescul Botez.

Fosta-i mai înainte slugă dracilor, iar mai pe urmă te-ai arătat ucenic lui Hristos Dumnezeu, de bunăvoie poftind dorirea cea desăvârşită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mulţi mucenici ai adus Stăpânului, cu puţintel sânge, arătând că cumperi Împărăţia Cerurilor, care este neguţătoria cea mai mare, gânditorule de Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Rupe lanţurile greşelilor mele mireasă a lui Dumnezeu, dăruindu-mi slobozire legii păcatului cu legea vieţii, ceea ce ai născut pe Stăpânul legii.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca nişte pârgă a firii...

Ca pe un ierarh cinstit, şi ca pe un nevoitor prea tare, lumea după vrednicie te cinsteşte Cipriane pururea pomenite, şi cu cântări măreşte sfântă pomenirea ta; cerând totdeauna, să dăruiască prin tine iertare greşelilor, celor ce cântă: Aliluia.

Icos: Ca pe un înţelept ierarh să cinstim, ca pe un păstor înţelept şi învăţător, să lăudăm; că din spinii înşelăciunii a înflorit, ca un trandafir prea frumos, şi pe noi credincioşii ne-a umplut de miresmele tămăduirilor, şi de razele minunilor. Să cântăm dar şi noi cântarea lui David: Aliluia.

Sinaxar

În această lună, în ziua a doua, pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Ciprian şi a Iustinei.

Stih: Durere simte satana, pe prietenul cel vechi văzând.
Prin sabie a muri împreună cu Iustina iubind.
Ciprian împreună cu Iustina a doua zi s-au tăiat voind.

Acesta era din Antiohia Siriei în vremea împăratului Dechie, de bun neam şi bogat, filozof şi vrăjitor cumplit. Şi a fost vânat la credinţa cea întru Hristos de către Iustina, fecioara şi creştina, care pe toate drăceştile lui lucrări ca pe o pânză de păianjen le-a sfărâmat, aflându-se şi aceasta din Antiohia.

Căci un bărbat oarecare elin numit Aglaid, de dragostea frumuseţii ei rănindu-se şi neajungându-şi scopul a venit la Ciprian; iar acesta de trei ori trimiţând draci

către tânără, n-a isprăvit nimic. Deci după ce a cunoscut meşteşugul său cel nelucrător, s-a botezat, şi arzând vrăjitoreştile sale cărţi, a crezut în Domnul.

Deci s-a făcut în sfârşit episcop; şi pe mulţi povăţuindu-i la credinţa lui Hristos, a fost prins împreună cu Iustina de către stăpânitorul Damascului, şi strujindu-li-se coastele au fost băgaţi în tigaie de fier; şi fiind trimişi la Nicomidia li s-au tăiat capetele.

Iar marele Grigorie cuvântătorul de Dumnezeu, nu pe altul ci pe acesta îl numiră iubit fecioarei. Şi se săvârşeşte soborul lor la locul muceniciei, care se află de aceea parte, la lăcaşurile lui Solomon.

Tot în această zi, prea cuviosul părintele nostru Teofil, mărturisitorul.

Stih: Înaintea mea este cinstit sfârşitul tău.
Zice Dumnezeu ţie Teofile prietenului său.

Prea cuviosul părintele nostru şi mărturisitorul Teofil, era monah cucernic pe vremea împărăţiei lui Leon Isauru. A cărui nedumnezeire şi rea pornire asupra sfintelor icoane văzând, a mers, de l-a mustrat de faţă, şi i-a zis că este fără de Dumnezeu, şi fărădelege, şi înainte mergător lui antihrist. De care pornindu-se împăratul cu mânie şi cu urgie, poruncii de-l bătură cumplit, şi-l băgară în temniţă, de se chinui câtva cu foamea. Apoi scoţându-l, şi nevrând să se supună, îl trimise în exil departe, şi acolo mulţumind lui Dumnezeu, şi-a dat aceluia sufletul.

Tot în această zi, Sfântul nou mucenic Gheorghe, care la Caregeas a mărturisit, în anul o mie şapte sute nouăzeci şi patru; şi care de sabie s-a săvârşit.

Stih: Pe vrăjmaşul cu sabia care ţi-a tins l-ai omorât.
Tu viteazule Gheorghe, şi cu îngerii te-ai unit.

Şi pomenirea Sfântului şi fericitului Andrei cel nebun pentru Hristos.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cela ce ai mântuit în foc pe tinerii lui Avraam, şi ai ucis pe haldei, care fără dreptate vânau pe cei drepţi; prea lăudate Doamne, binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Luând rânduiala Arhieriei, te-ai arătat pe sine-ţi lăudat în ierarhie, chip şi pildă ierarhilor, strigând: Prea slăvite Doamne Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Schimbarea ta părinte Cipriane, a fost cu adevărat a dreptei celei făcătoare de viaţă, şi te-ai făcut grăitor de Dumnezeu înţelepte, cel ce cânţi: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tu te-ai arătat nouă armă nebiruită împotriva vrăjmaşului, fericite; arătând în vedere înşelăciunile lui, celor ce cântă: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Feţele cereşti, şi cetele cele mai presus de ceruri cu laude binecuvântează pe Cel născut din tine, Născătoare de Dumnezeu, strigând: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Veseleşte-te Ierusalime...

Prea înţelepţeşte ai defăimat înţelepciunea elinilor slăvite; iar dumnezeiescul glas al apostolilor, care se răspunde cu Duhul, şi cu limba cea de foc se glăsuieşte luminat, îl lăudai părinte, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Suitu-te-ai luminat către lăcaşurile cele înalte şi mai presus de lume, aducându-te lui Hristos ca o jertfă fără prihană, prin sânge părinte, şi jertfă vie primită şi bineplăcută, cântând: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Biruindu-se taberele dracilor de darul ce locuia întru tine, se gonesc şi se depărtează patimile celor bolnavi Cipriane; iar noi credincioşii umplându-ne de dumnezeiască lumină, strigăm: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Împreună cu Puterile îngereşti, se veselesc de naşterea ta curată, cei ce cu credinţă te vestesc Maica lui Dumnezeu, şi Născătoare de Dumnezeu; că tu ai năs-

cut pe Stăpânul şi Mântuitorul nostru, căruia strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Veseleşte-te Ierusalime, prăznuiţi cei ce iubiţi Sionul; că a venit Domnul puterilor, Cel ce împărăţeşte vecii; să se cucernicească tot pământul de faţa Lui, şi să strige: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva cu adevărat...

Privind de sus la noi cei ce te lăudăm cu bună credinţă prin dumnezeiescul dar Cipriane, cu rugăciunile tale încununează-ne pe noi cu armă de bună-voire, dându-ne pace şi mântuire, ca un ierarh prea îndumnezeit.

Izvor de tămăduire din destul dă ţărâna ta celor ce te iubesc; şi pe tine Cipriane, femeile cele purtătoare de Dumnezeu, ca pe o vistierie dumnezeiască te primesc, şi cu osârdie te arată pe tine cel tăinuit, ca toţi să te dobândim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îndreptează cărarea noastră către Hristos prea fericite, prin fapte şi prin vieţuire plăcută lui Dumnezeu, şi prin curăţie lămurită; cerându-ne dumnezeiască liniştea cea adevărată, ca un ierarh prea milostiv.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Întăreşte slăbiciunea sufletului nostru Maica lui Dumnezeu, cu puterea ta, sfărâmă tăria, celor ce asupresc pe robii tăi prea sfântă, ceea ce ai răsărit lumii netâlcuit pe Soarele dreptăţii.

Irmosul: Eva adică prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus; iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla ce ai purtat în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit; pentru aceasta toţi te mărim.

Luminânda

Podobie: Femei auziţi...

Pe cel ce era mai înainte învăţător răutăţii şi pe urmă s-a arătat arhiereu prin cinstita fecioară, pe marele Ciprian cu un glas să-l fericim, şi către el să strigăm: Cu rugăciunile tale, îmblânzeşte pe Stăpânul nouă tuturor.

A Născătoarei, *asemenea*

Ceea ce ne-ai născut nouă bucuria cea negrăită, fă-ne pe toţi părtaşi bucuriei celei veşnice Fecioară, mireasa lui Dumnezeu cea fără prihană, acoperământul şi întărirea, celor ce cu bună credinţă strigăm ţie: Nu uita pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu Marie.

Stihoavna din Octoih.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 8-lea*

Cel mai înainte cu dinadinsul slujitor răutăţii, pe urmă s-a arătat adevărat învăţător Bisericii, slujitorul înşelăciunii idolilor, s-a arătat arhiereu credinţei, şi cel neastâmpărat s-a făcut cu minte întreagă prin cinstita fecioară. Cu rugăciunile amândurora, mântuieşte-ne pe noi Doamne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Cum îţi voi lăuda darul, şi purtarea de grijă cea multă din toate zilele, care de faţă ai arătat către mine nevrednicul robul tău? Şi în ce chip voi povesti bunătatea ta şi chiverniseala cea cu adevărat de multe feluri? Ci tu şi acum şi totdeauna stai înaintea a toată răutatea, mântuindu-mă Curată pe mine şi în viaţă şi după moarte.

A Crucii, a Născătoarei

Văzându-Te pironit pe Cruce pe Tine Iisuse, şi primind patimile de bunăvoie Stăpâne, Fecioara şi Maica Ta striga: Fiul meu prea dulce cum suferi bătăi fără dreptate, Doctorul care ai vindecat neputinţa oamenilor? Şi pe toţi ne-ai izbăvit de stricăciune cu milostivirea Ta.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Ciprian şi către Sfânta muceniţă Iustina, fecioara

Canon de rugaciune la Sfintii mucenic Ciprian si Sfanta mucenita Iustina - 2 octombrie -slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=NeEYkDB_S3M

***

Troparul Sfântului sfinţit mucenic Ciprian, glasul al 4-lea: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţa răbdând până la sânge sfinţite mucenice Ciprian, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfintei muceniţe Iustina, fecioara, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Iustina, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie; pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, prin mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ciprian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind acum de o ceată cu Oştile cele mai presus de lume, o, sfinţite şi dumnezeiescule cap, caută din cer, spre cei ce cu dreaptă credinţă te laudă şi păzeşte-ne cu rugăciunile tale.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ciprian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind ţinut cumplit mai înainte de întunericul necunoştinţei şi cu patimile trupului cele pierzătoare de suflet, din neastâmpărare înfierbântat fiind, ai aflat multă schimbare minunată, prea fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Şezut-ai mai înainte, părinte, pe scaunul pierzătorilor şi apoi pe scaunul preoţiei ai slăvit pe Hristos, schimbându-te aievea cu dumnezeiescul har al Celui Prea-înalt.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioară ai rămas după naştere şi ai născut pe Însuşi Făcătorul şi Dumnezeul tuturor, care ni S-a arătat nouă neobişnuit şi străin, Născătoare de Dumnezeu, Maică Fecioară.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine Biserica...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ciprian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca apostolul Pavel schimbându-ţi dorirea sufletului către Hristos, prea înţelepte Ciprian, te-ai făcut ucenic al Lui.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ciprian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Se logodeşte cu tine Hristos, dăruindu-ţi ţie în loc de haina patimilor, podoabă de mărire şi îmbrăcăminte de naştere din nou.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îndemnător muceniciei fiind mai înainte, mai pe urmă te-ai făcut mărturisitor al Adevărului, prea lăudate Ciprian.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu adevărat, pe tine te cinstim credincioşii, Născătoare de Dumnezeu, căci tu ai născut pe Dumnezeu, pe Cel ce s-a Întrupat, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Irmosul: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti Puterea mea, Doamne, Scăparea şi Întărirea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, ridicat pe Cruce, a stat întru a Sa rânduială, precum se cuvine strigând: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ciprian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Trezindu-te, văzătorule de Dumnezeu, din nebunia de mai înainte, ai mustrat înşelăciunea cea demonică şi rătăcirea cea pierzătoare de suflet şi bucurându-te, strigai: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfântă muceniţă Iustina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărindu-se Sfânta Iustina vitejeşte şi rugând tare pe prea curata Fecioară cea plină de har, a scăpat din lanţurile şi de meşteşugurile vrăjmaşilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întărindu-te cu credinţa Mirelui tău şi fiind îmbrăcată cu puterea Crucii, ai rămas nerobită de demoni, grăind: Slavă puterii Tale, Doamne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel liber după a Sa Fire, a sărăcit, luând chip de rob din bogăţia bunătăţii, Maică pururea Fecioară, luând toată omenirea din tine, după ipostas.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Iustina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având ajutor pe prea curata Maica lui Dumnezeu, Sfântă muceniţă Iustina, ţi-ai păzit cinstea fecioriei neprihănită.

Stih: ***Sfântă muceniţă Iustina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să cinstim chipul cel însufleţit al lui Hristos şi prea vesel, pe Sfânta Iustina, frumuseţea cea păzită şi odorul cel nerăpit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mireasa lui Hristos cea curată şi nespurcată, pe lângă sihăstrie primind şi mucenicia, după dreptate poartă îndoită cunună.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Nici gând îngeresc nici omenesc nu poate să tâlcuiască minunea naşterii tale, Preacurată, cea de negrăit şi minunată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ciprian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ajuns-ai în fundul cel mai de jos al răutăţii şi apoi te-ai suit la înălţimea Bunătăţii celei desăvârşite, părinte, schimbându-te minunat prin dumnezeiescul Botez.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ciprian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fost-ai mai înainte slugă demonilor, iar mai pe urmă te-ai arătat ucenic lui Hristos Dumnezeu, de bunăvoie poftind dorirea cea desăvârşită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mulţi mucenici ai adus Stăpânului, cu sânge, arătându-te să cumperi Împărăţia Cerurilor, care este neguţătoria cea mai mare, gânditorule de Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Rupe lanţurile greşelilor mele, Mireasă a lui Dumnezeu, dăruindu-mi slobozire de legea păcatului cu legea Vieţii, ceea ce ai născut pe Stăpânul Legii.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se, cu Sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glasul 1:

Podobie: Ceata îngerească...

De la meşteşugul vrăjitoresc întorcându-te, de Dumnezeu înţelepţite, la dumnezeiasca cunoştinţă, te-ai arătat lumii doctor prea înţelept, tămăduiri dăruind celor ce te cinstesc pe tine, sfinţite mucenice Ciprian şi pe Sfânta muceniţă Iustina; cu care roagă-te Iubitorului de oameni, Stăpânului, să mântuiască sufletele noastre.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca nişte pârgă a firii, Ţie, săditorul făpturii, lumea Îţi aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici; pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă, Biserica Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu, păzeşte-o, mult-Milostive.

Ca pe un ierarh cinstit şi ca pe un nevoitor prea tare, lumea după vrednicie te cinsteşte, sfinţite mucenice Ciprian, pururea pomenite şi cu cântări măreşte sfântă pomenirea ta; cerând întotdeauna să dăruiască prin tine iertare greşelilor, celor ce cântă: Aliluia.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce ai mântuit în foc pe tinerii lui Avraam şi ai ucis pe haldei, care fără dreptate vânau pe cei drepţi, Prea lăudate Doamne, Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ciprian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luând rânduiala arhieriei, te-ai arătat pe sineţi lăudat în ierarhie, chip şi pildă ierarhilor, grăind: Prea slăvite Doamne, Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ciprian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Schimbarea ta, Sfinte părinte Ciprian, a fost cu adevărat a Dreptei celei făcătoare de viaţă şi te-ai făcut grăitor de Dumnezeu, înţelepte, cel ce cânţi: Prea lăudate Doamne, Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tu te-ai arătat nouă armă nebiruită împotriva vrăjmaşului, fericite, arătând în vedere înşelăciunile lui, celor ce cântă: Prea lăudate Doamne, Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Feţele cereşti şi Cetele cele mai presus de ceruri cu laude, Binecuvântează pe Cel Născut din tine, Născătoare de Dumnezeu, cântând: Prea lăudate Doamne, Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Veseleşte-te, Ierusalime...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ciprian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea înţelepţeşte ai defăimat înţelepciunea elinilor, slăvite; iar dumnezeiescul glas al apostolilor, care se răspunde cu Duhul şi cu limba cea de foc se glăsuieşte luminat, îl lăudai, părinte, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ciprian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Suitute-ai luminat către Locaşurile cele înalte şi mai presus de lume, aducându-te lui Hristos ca o jertfă fără de prihană, prin sânge, părinte şi jertfă vie primită şi bine plăcută, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Biruindu-se taberele demonilor de harul ce locuia întru tine, se gonesc şi se îndepărtează patimile celor bolnavi, sfinţite mucenice Ciprian; iar noi credincioşii, umplându-ne de dumnezeiască Lumină, grăim: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Împreună cu Puterile Îngereşti, se veselesc de Naşterea ta, prea curată, cei ce cu credinţă te vestesc Maică a lui Dumnezeu şi Născătoare de Dumnezeu că tu ai născut pe Stăpânul şi Mântuitorul nostru, căruia cântăm: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Veseleşte-te, Ierusalime, prăznuiţi, cei ce iubiţi Sionul; că a venit Domnul Puterilor, cel ce Împărăţeşte întru toţi vecii; tot pământul să se închine în faţa Lui şi să strige: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva cu adevărat...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ciprian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Privind de sus la noi cei ce te lăudăm cu bună credinţă prin dumnezeiescul dar, sfinţite mucenice Ciprian, cu rugăciunile tale încununează-ne cu diademă, de bunăvoie, pe noi, dându-ne pace şi izbăvire, ca un ierarh prea îndumnezeit.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ciprian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Izvor de tămăduire din destul, din pământul tău, eşti celor ce te iubesc şi pe tine sfinţite mucenice Ciprian, femeile cele purtătoare de Dumnezeu, ca pe o vistierie dumnezeiască te primesc şi cu osârdie te arată pe tine Cel Tăinuit, ca toţi să te dobândim pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îndreptează cărările noastre către Mântuitorul Hristos, prea fericite, prin fapte şi prin vieţuire bineplăcute lui Dumnezeu şi prin curăţie lămurită; cerând pentru noi dumnezeiasca linişte cea adevărată, ca un ierarh prea milostiv.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Întăreşte slăbiciunile sufletelor noastre Maica lui Dumnezeu cu puterea ta. Sfărâmă puterea celor ce asupresc pe robii tăi, Preasfântă, ceea ce ai Răsărit lumii, netâlcuit, pe Soarele dreptăţii, Hristos Dumnezeul nostru.

Irmosul: Eva, adică prin boala neascultării, blestem înăuntru şi-a adus; iar tu Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla pe care ai purtat-o în pântece, lumii Binecuvântare ai înflorit; pentru aceasta toţi te mărim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Fiind cu sârguinţă învăţat întru înşelăciune, ca apostolul Pavel din cer ai fost chemat, îndrepându-te cu Crucea către lumina Cunoştinţei că, arzându-te de dragostea prea curatei fecioare, printr-Însa te-ai alcătuit cu Ziditorul făpturii. Pentru aceasta, biruind neputinţa vrăjmaşului, cu dânsa dimpreună te-ai învrednicit de ceata mucenicilor, sfinţite mucenice Ciprian. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Alunecând cu cugetele cele viclene, am căzut în adâncul păcatelor şi suspinând, strig ţie din inimă, Preacurată: fă minunată întru mine mila ta cea bogată şi luciul cel nemărginit al milostivirii tale şi bogăţia cea nemăsurată a îndurărilor tale şi-mi dă pocăinţă şi iertare de greşeli, ca să strig ţie cu dragoste: roagă-te lui Hristos, Dumnezeu, ietare de greşeli să-mi dăruiască. Că pe tine te am nădejde, eu, nevrednicul robul tău.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Văzând Mieluşeaua pe Mieluşelul şi Păstorul pe Cruce, se văita lăcrimând şi cu amar strigând: lumea se veseleşte luând prin Tine mântuire, iar pântecele meu arde, văzând Răstignirea Ta, pe care o rabzi pentru milostivirea milei; Îndelung Răbdătorule Doamne, Adâncul milei şi Izvor nedeşertat, milostiveşte-Te şi dăruieşte iertare greşelilor, celor ce cu credinţă laudă dumnezeieştile Tale Patimi.

Acatistul Sfinţilor mucenici Ciprian şi Iustina

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .

Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Pe cel ce din întunericul înşelăciunii ca o stea a răsărit, pe Ciprian cugetătorul de Dumnezeu să-l cinstim şi împreună cu dânsul pe fecioara Iustina să o fericim. Pe cei ce au surpat înşelăciunea diavolească şi lui Hristos jertfă bine primită s-au adus, care şi de la noi aud: ***Bucuraţi-vă, aleşilor ostaşi ai lui Hristos!***

Icosul 1

Lepădând întunericul slujirii diavoleşti, te-ai îmbrăcat în veşmântul cel luminos al lui Hristos şi ca un înger petrecând pe pământ de cele cereşti te-ai învrednicit pentru care şi noi minunându-ne, îţi cântăm:
Bucură-te, prin care Hristos S-a arătat;
Bucură-te, prin care diavolul a suspinat;
Bucură-te, îndreptătorul celor căzuţi în rătăcire;
Bucură-te, surpătorul dogmelor înşelăciunii;
Bucură-te, adâncime a cunoaşterii dumnezeieşti;
Bucură-te, înălţimea petrecerii creştineşti;
Bucură-te, văditorul înşelăciunii diavoleşti;
Bucură-te, arătătorul dragostei dumnezeieşti;
Bucură-te, stea aleasă a crugului ceresc;
Bucură-te, făclie luminoasă a celor ce rătăcesc;
Bucură-te, prin care Hristos S-a slăvit;
Bucură-te, prin care diavolul s-a biruit;
Bucură-te, Cipriane fericite!

Condacul 2

Deschisu-ţi-a Hristos ochii sufletului tău şi ai văzut lumina cea adevărată şi la cunoaşterea Lui te-a tras, cântându-I cu credinţă: ***Aliluia!***

Icosul 2

Luminându-te cu adevărata credinţă, ai lepădat deşertăciunea idolească şi te-ai arătat fecioară aleasă, Iustina fericită pentru care te lăudăm cu acestea:
Bucură-te, floarea fecioriei;
Bucură-te, crinul curăţiei;
Bucură-te, alabastru ce păstrezi mirul sfinţeniei;

Bucură-te, cădelniţă ce împrăştii mireasma smereniei;
Bucură-te, vistieria dragostei dumnezeieşti;
Bucură-te, diamantul răbdării muceniceşti;
Bucură-te, cămara faptelor bune;
Bucură-te, candelă nestinsă de rugăciune;
Bucură-te, pământul cel bun, care ai rodit sămânţa credinţei;
Bucură-te, ceea ce ai cules cu-mbelşugare roadele nevoinţei;
Bucură-te, dispreţuitoarea celor pământeşti;
Bucură-te, doritoarea celor cereşti;
Bucură-te, Iustina, fecioară prea slăvită!

Condacul 3

Cu putere de sus fiind îmbrăcată, ai depărtat de la tine toată lucrarea vrăjmaşului şi toate măiestriile lui întru nimic le-ai socotit, Iustina fericită cântând cu credinţă: ***Aliluia!***

Icosul 3

Ars-ai cu râvnă înflăcărată toate cărţile vrăjitoreşti, cele pricinuitoare de pierzare şi ai primit înăuntrul sufletului tău strălucirea Mângâietorului, Cipriane strălucite, prin care ai luminat pe cei ce strigă:
Bucură-te, surpătorul înşelăciunii;
Bucură-te, izgonitorul minciunii;
Bucură-te, cel ce ai cunoscut a vrăjmaşului răutate;
Bucură-te, cel ce te-ai îndulcit de a lui Hristos bunătate;
Bucură-te, vas ales al bunei prefaceri;
Bucură-te, bogăţie neîmpuţinată a dumnezeieştii cunoaşteri;
Bucură-te, cel ce te-ai umplut de Lumină cerească;
Bucură-te, cel ce te-ai ridicat de la cugetarea pământească;
Bucură-te, cel ce ţi-ai omorât a patimilor pornire;
Bucură-te, cel ce te-ai însufleţit cu dumnezeiasca dorire;
Bucură-te, al sărăciei lui Hristos următor;
Bucură-te, al slavei celei deşarte urător;
Bucură-te, Cipriane fericite!

Condacul 4

Râvna spre cele rele ţi-ai schimbat-o, părinte, în dorirea şi setea de cele dumnezeieşti, slujitor râvnitor al Domnului făcându-te. Şi umplându-te de înţelepciune şi har, cu vrednicie ai strigat: ***Aliluia!***

Icosul 4

Suitu-te-ai la înălţimea faptelor bune prin viaţa ta cea minunată, fericită Iustina, şi ai tras din adâncul pierzării pe vrăjitorul Ciprian şi mulţime de popor; pentru care, cinstindu-te, îţi cântăm:

Bucură-te, a fecioriei păzitoare;
Bucură-te, a harului lucrătoare;
Bucură-te, ceea ce pe Hristos l-ai dorit;
Bucură-te, ceea ce pe diavolul l-ai urât;
Bucură-te, chip nepătat de viaţă curată;
Bucură-te, pildă însufleţită de petrecere înaltă;
Bucură-te, că ai înfrânt a vrăjmaşului pornire;
Bucură-te, că ai arătat a Domnului putere;
Bucură-te, mieluşeaua cea frumoasă a lui Hristos;
Bucură-te, al fecioriei neprihănit prinos;
Bucură-te, prin care răutatea s-a alungat;
Bucură-te, prin care Veliar s-a ruşinat;
Bucură-te, Iustina, fecioară prea slăvită!

Condacul 5

Lui Hristos ai urmat cu inimă arzând de dragoste dumnezeiască şi bine te-ai nevoit în stadionul nevoinţelor, Iustina, fecioară iar acum în sălaşurile cereşti strigi neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul 5

Ierarh însuflat de Dumnezeu şi iconom credincios al tainelor dumnezeieşti te-ai arătat, Cipriane fericite şi lui Hristos ai adus, prin cuvânt şi prin faptă, pe cei ce-ţi strigă unele ca acestea:
Bucură-te, păstorul oilor cuvântătoare;
Bucură-te, izvorul apelor tămăduitoare;
Bucură-te, cel ce ai urmat bunătatea lui Hristos;
Bucură-te, cel ce te-ai dovedit iconom credincios;
Bucură-te, ierarh cuvios în dogme iscusit;
Bucură-te, cuvântător ales şi ritor nebiruit;
Bucură-te, că-ţi păstoreşti turma cu credincioşie;
Bucură-te, că alungi de la ea negura ereziei;
Bucură-te, semănătorul dogmelor credinţei;
Bucură-te, plivitorul relelor seminţe;
Bucură-te, povăţuitorul cel bun al sufletelor;
Bucură-te, tămăduitorul cel milostiv al trupurilor;
Bucură-te, Cipriane fericite!

Condacul 6

Propovăduitorul adevărului, luminătorul Bisericii şi trâmbiţa milostivirii dumnezeieşti te-a arătat pe tine, părinte Cipriane, Cel ce te-a împodobit cu veşmântul virtuţilor, căruia Îi strigi neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul 6

Petrecere cuvioasă şi sfântă ai adus, Iustino vrednică de laudă, ca o zestre Domnului şi nevoindu-te cu suflet bărbătesc ţi-ai vărsat sângele pentru dragostea Mirelui tău pentru care cu îndrăzneală îţi cântăm:
Bucură-te, făclie a dragostei dumnezeieşti;
Bucură-te, sabie omorâtoare a înşelăciunii diavoleşti;
Bucură-te, ceea ce ai suferit durerile muceniciei;
Bucură-te, ceea ce ai biruit a tiranului măiestrie;
Bucură-te, căci cu trup neputincios pe satana l-ai zdrobit;
Bucură-te, căci în stadionul nevoinţei pe Hristos L-ai slăvit;
Bucură-te, căci pentru Cel iubit capul ţi l-ai pus;
Bucură-te, că întru slavă te-ai suit spre cele de sus;
Bucură-te, a strălucirii lui Hristos văzătoare;
Bucură-te, a sufletelor omorâte de păcat însufleţitoare;
Bucură-te, ceea ce ai dobândit viaţa cea fericită;
Bucură-te, ceea ce te-ai sălăşluit în bucuria cea nesfârşită;
Bucură-te, Iustina, fecioară prea slăvită!

Condacul 7

Calea muceniciei ai săvârşit-o cu cuget viteaz, Iustina, cugetătoare de Dumnezeu şi te-ai învrednicit de slava cea mai presus de ceruri, alungând pornirile diavolilor de la cei ce cântă: ***Aliluia!***

Icosul 7

Omorându-te faţă de cele lumeşti, ierarhe Cipriane, ai urmat lui Hristos şi te-ai nevoit ca un fără de trup, stricând, cu rugăciunile tale, măiestriile diavoleşti de la cei ce-ţi strigă:
Bucură-te, vestitorul credinţei creştineşti;
Bucură-te, surpătorul rătăcirii idoleşti;
Bucură-te, ierarh şi mucenic nebiruit;
Bucură-te, că în cele cereşti te-ai sălăşluit;
Bucură-te, sabie cu două tăişuri ce tai a vrăjilor legătură;
Bucură-te, bici usturător ce desfaci a farmecelor ţesătură;
Bucură-te, cel ce ai mustrat vătămarea idolească;
Bucură-te, cel ce ai apucat pe calea cerească;
Bucură-te, cel ce ai propovăduit a lui Hristos pogorâre;
Bucură-te, cel ce ai surpat a lui Veliar înălţare;
Bucură-te, izvorul cel neîmpuţinat al tămăduirilor;
Bucură-te, rază strălucitoare a minunilor;
Bucură-te, Cipriane fericite!

Condacul 8

Străină viaţă petrecând pe pământ, părinte Cipriane, ţi-ai săvârşit alergarea în stadionul nevoinţei şi ai fost încununat ca un biruitor, sfinţite mucenice, cântând neîncetat Sfintei Treimi: ***Aliluia!***

Icosul 8

Toată viaţa ta a fost o rugăciune şi o nevoinţă întru smerenie, Iustina fericită, pentru care Hristos, Mirele tău, te-a încununat cu cununa muceniciei, îndemnând pe toţi să-ţi cânte:
Bucură-te, mireasa lui Hristos;
Bucură-te, că Lui te-ai adus prinos;
Bucură-te, mireasma dumnezeiască a fecioriei;
Bucură-te, nectarul cel dulce al înţelepciunii;
Bucură-te, organul cel tainic al Duhului;
Bucură-te, sălaşul cel sfinţit al harului;
Bucură-te, că te-ai aprins de dragostea Ziditorului;
Bucură-te, că ai stins aprinderea pătimaşă a trupului;
Bucură-te, podoaba fecioarelor smerite;
Bucură-te, frumuseţea Sfintelor muceniţe;
Bucură-te, dezrădăcinătoarea sadurilor idoleşti;
Bucură-te, săditoarea cuvintelor dumnezeieşti;
Bucură-te, Iustina, fecioară prea slăvită!

Condacul 9

Plină fiind de dragostea dumnezeiască şi depărtându-ţi mintea de la cele pământeşti, nu ai simţit durerile cele trupeşti, ci, nevătămată rămânând, ai cântat: ***Aliluia!***

Icosul 9

Râurile sângiuirilor tale ţi-au înroşit veşmântul, înţelepte mucenice al Domnului şi te-ai suit la locaşurile cele de sus, cele mai presus de minte, Cipriane fericite şi pe Hristos Îl rogi pentru cei ce-ţi cântă cu credinţă:
Bucură-te, împărţitorul dumnezeieştilor daruri;
Bucură-te, slava purtătorilor de chinuri;
Bucură-te, podoaba cea frumoasă a preoţilor;
Bucură-te, dascălul cel înţelept al credincioşilor;
Bucură-te, râvnitorul cel fierbinte al apostolilor;
Bucură-te, atletul cel ales al cetei mucenicilor;
Bucură-te, că spre tăiere capul ţi l-ai plecat;
Bucură-te, că Dumnezeu după dreptate te-a încununat;
Bucură-te, că ai băut paharul lui Hristos;
Bucură-te, că ai surpat semeţia celui mincinos;
Bucură-te, al Bisericii Ortodoxe apărător;
Bucură-te, al farmecelor satanei distrugător;

Bucură-te, Cipriane fericite!

Condacul 10

După fericita ta adormire, ierarhe Cipriane, trupul tău cel cinstit, împreună cu cel al Iustinei, au fost proslăvite de Dumnezeu şi fiind duse cu credinţă în cetatea Romei, izvorăsc tămăduiri celor ce strigă cu credinţă: ***Aliluia!***

Icosul 10

În cămara de nuntă cea dumnezeiască dănţuieşti acum, ca o mireasă a lui Hristos, Iustina. Adu-ţi aminte şi de noi, cei cuprinşi de multe ispite, ca neîncetat să-ţi cântăm:
Bucură-te, văzătoarea frumuseţii lui Hristos;
Bucură-te, solitoare pentru noi, cei de jos;
Bucură-te, cu îngerii împreună vorbitoare;
Bucură-te, cu mucenicii împreună locuitoare;
Bucură-te, acoperământ şi sprijin împotriva măiestriilor vrăjitoreşti;
Bucură-te, căderea şi zdrobirea pornirilor diavoleşti;
Bucură-te, că alungi duhul deznădejdii;
Bucură-te, că ne dăruieşti bucuria nădejdii;
Bucură-te, ceea ce ne ridici din mocirla patimilor;
Bucură-te, ceea ce înveseleşti mulţimea credincioşilor;
Bucură-te, prin care înşelăciunea s-a biruit;
Bucură-te, prin care adevărul a strălucit;
Bucură-te, Iustina, fecioară prea slăvită!

Condacul 11

Ridică-ţi mâinile tale şi roagă-te Domnului, împreună cu sfinţitul Ciprian, pentru noi cei ce pururea suntem în nevoi şi în scârbe, ca neîncetat să strigăm: ***Aliluia!***

Icosul 11

Îndulcindu-te de lumina cea nematerială a Sfintei Treimi, părinte Cipriane nu uita de turma ta cea cuvântătoare ci slobozeşte-o de noaptea patimilor, căci spre tine năzuieşte totdeauna, cântându-ţi cu evlavie:
Bucură-te, apărătorul turmei tale;
Bucură-te, mângâietorul celor în supărare;
Bucură-te, dezlegătorul puterii vrăjitoreşti;
Bucură-te, tăietorul legăturii diavoleşti;
Bucură-te, că ai tămăduit pe femeia ce pătimea;
Bucură-te, că ai alungat pe diavolul ce o chinuia;
Bucură-te, al patimii celui tânăr vindecător;
Bucură-te, al chinului său îndelungat slobozitor;
Bucură-te, risipitorul nălucirilor diavoleşti;

Bucură-te, tămăduitorul bolilor omeneşti;
Bucură-te, cel ce alungi întunericul patimilor;
Bucură-te, cel ce alinezi durerile sufletelor;
Bucură-te, Cipriane fericite!

Condacul 12
Văzând viaţa ta cea minunată te lăudăm, sfinţite mucenice al lui Hristos şi cântăm isprăvile tale. Nu uita de turma ta care te cinsteşte cu credinţă, ci o păzeşte şi o apără pururea, ca să propovăduim neîncetat minunile tale strigând: ***Aliluia!***

Icosul 12
Cântări de laudă îţi aducem noi cântăreţii nevoinţelor tale, Iustina, muceniţa lui Hristos nu înceta a ruga pe Mirele tău să ne dăruiască mila Sa nouă celor ce-ţi cântăm cu credinţă:
Bucură-te, a lui Hristos mireasă nepătată;
Bucură-te, a credincioşilor mijlocitoare neîncetată;
Bucură-te, prin care s-a răspândit credinţa creştinească;
Bucură-te, prin care s-a risipit rătăcirea idolească;
Bucură-te, primitoarea cununei de biruinţă;
Bucură-te, păzitoarea celor ce te cinstesc cu credinţă;
Bucură-te, povăţuitoarea nerătăcită a celor ce se nevoiesc;
Bucură-te, făclia cea tainică a celor ce se mântuiesc;
Bucură-te, prin care de întunericul patimilor mă tămăduiesc;
Bucură-te, prin care de lumina virtuţilor mă împărtăşesc;
Bucură-te, luminătoarea turmei lui Hristos;
Bucură-te, folositoarea poporului celui credincios;
Bucură-te, Iustina, fecioară prea slăvită!

Condacul 13 (de trei ori)
O, doime prea fericită, Cipriane de Dumnezeu cugetătorule şi Iustina prea slăvită, nu încetaţi a vă ruga pururea PreaSfintei Treimi pentru noi, ca învrednicindu-ne de Viaţa cea veşnică, să cântăm: ***Aliluia!***

Apoi se zic iarăşi:

Icosul 1
Lepădând întunericul slujirii diavoleşti, te-ai îmbrăcat în veşmântul cel luminos al lui Hristos şi ca un înger petrecând pe pământ de cele cereşti te-ai învrednicit pentru care şi noi minunându-ne, îţi cântăm:
Bucură-te, prin care Hristos S-a arătat;
Bucură-te, prin care diavolul a suspinat;
Bucură-te, îndreptătorul celor căzuţi în rătăcire;

Bucură-te, surpătorul dogmelor înşelăciunii;
Bucură-te, adâncime a cunoaşterii dumnezeieşti;
Bucură-te, înălţimea petrecerii creştineşti;
Bucură-te, văditorul înşelăciunii diavoleşti;
Bucură-te, arătătorul dragostei dumnezeieşti;
Bucură-te, stea aleasă a crugului ceresc;
Bucură-te, făclie luminoasă a celor ce rătăcesc;
Bucură-te, prin care Hristos S-a slăvit;
Bucură-te, prin care diavolul s-a biruit;
Bucură-te, Cipriane fericite!

Condacul 1

Pe cel ce din întunericul înşelăciunii ca o stea a răsărit, pe Ciprian cugetătorul de Dumnezeu să-l cinstim şi împreună cu dânsul pe fecioara Iustina să o fericim. Pe cei ce au surpat înşelăciunea diavolească şi lui Hristos jertfă bine primită s-au adus, care şi de la noi aud: ***Bucuraţi-vă, aleşilor ostaşi ai lui Hristos!***

(Extras din cărticica: Acatistul şi paraclisul Sfinţilor Ciprian şi Iustina)

Acatistul Sfintei muceniţe Iustina (2 octombrie)

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.

Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Acatistul Sfintei muceniţe Iustina - 2 octombrie - slujitor Dani
https://www.youtube.com/watch?v=ak4AkuYkJMk&t=3s

&&&

Troparul Sfintei muceniţe Iustina, fecioara, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Iustina, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc și pe Tine căutându-Te mă chinuiesc și împreună mă răstignesc și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primește-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul 1
Biruitoare prin crucea Domnului te-ai făcut, Sfântă Iustina, dracii izgonind şi pe închinătorul lor, Ciprian la Hristos aducând cu cununa muceniciei împodobindu-te, pentru care cu dragoste te fericim şi slăvim prin tine puterea crucii, cântând: ***Bucură-te, Sfântă Iustina prin crucea lui Hristos biruitoare!***

Icosul 1
Mărturisirea minunatei Întrupări a Fiului lui Dumnezeu auzind-o, Iustina din gura diaconului Prailie, te-ai luminat de jertfa Celui născut din Fecioară şi credinţa creştină cuprinzându-te ai adus Domnului şi pe păgânii tăi părinţi; pentru aceea noaptea în vis ţi s-a arătat Mântuitorul înconjurat de îngeri grăindu-ţi: "Veniţi la Mine şi vă voi da cerească Împărăţie", iar noi cu dragoste îţi cântăm:
Bucură-te, sfântă muceniţă întru Hristos biruitoare;
Bucură-te, cea de idoli năpraznică sfărâmătoare;
Bucură-te, că semnul crucii te-a făcut puternică;
Bucură-te, a Domnului închinătoare cucernică;
Bucură-te, că pe Ciprian vrăjitorul l-ai convertit;
Bucură-te, că puterea crucii tuturor ai dovedit;
Bucură-te, că de ispita cărnii nu te-ai lăsat cuprinsă;
Bucură-te, că ai ruşinat pe cel ce de patimi te dorea aprinsă;
Bucură-te, că ai zdrobit toate vrăjile drăceşti;
Bucură-te, că prin semnul Sfintei Cruci pe vrăjmaşi îi biruieşti;
Bucură-te, că îngerilor privelişte te-ai făcut;
Bucură-te, că prin jertfă spre ceruri te-ai suit;
Bucură-te, Sfântă Iustina prin crucea lui Hristos biruitoare!

Condacul al 2-lea

Voind în feciorie să-ţi petreci toată viaţa şi Domnului să i-o dai, ucigătorul de suflete a vroit să te piardă, aprinzând de neruşinata patimă pentru frumuseţea ta pe tânărul Aglaid care vieţuind în desfătări, te dorea soţie. Tu însă mărturiseai: "Îl am pe Mirele Hristos, Lui Îi slujesc şi curăţia mea o păstrez că El şi sufletul şi trupul mi le păzeşte". Şi Lui neîncetat Îi cântai: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Ruşinat de împotrivirea ta, tânărul a încercat să te răpească şi să te ducă la casa lui, dar oamenii binevoitori te-au scăpat din mâinile aceluia, atunci el s-a dus la Ciprian vrăjitorul, ca prin vrăji să te stăpânească; tu însă l-ai biruit prin semnul Sfintei Cruci, pentru care îţi cântăm:

Bucură-te, de crucea lui Hristos apărată;
Bucură-te, slujitoarea Lui înflăcărată;
Bucură-te, a dracilor ruşinare;
Bucură-te, a lui Ciprian mustrare;
Bucură-te, de acoperământul Maicii Domnului păzită;
Bucură-te, de rugăciuni înţelepţită;
Bucură-te, peste şerpi şi peste otravă călcătoare;
Bucură-te, în războiul nevăzut, prin gândul la Hristos biruitoare;
Bucură-te, cea îmbrăcată în puterea lui Dumnezeu;
Bucură-te, dovada neputinţei celui rău;
Bucură-te, că fiara prin rugi fierbinţi ai nimicit-o;
Bucură-te, de nădejdea în Hristos stăpânită;
Bucură-te, Sfântă Iustina prin crucea lui Hristos biruitoare!

Condacul al 3-lea

Văzând vrăjmaşii că nimic nu izbutesc asupra ta, fericită Iustina şi necăjiţi fiind şi de vrăjitorul Ciprian ce-i trimitea asupră-ţi, au năvălit cu un cumplit război nevăzut asupra trupului tău, dar tu ai biruit prin Cel Atoatebiruitor, căruia Îi cântai întru bucuria inimii: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

"Doamne, Dumnezeul meu, Iisuse Hristoase", strigai la cer, "iată vrăjmaşii mei s-au sculat asupra mea, curse gătit-au picioarelor mele şi au smerit sufletul meu, iar eu mi-am adus aminte de numele Tău şi m-am veselit, şi când mă supără ei pe mine eu la Tine scap şi nădăjduiesc spre a nu se bucura vrăjmaşul meu de mine, că ştii, Doamne Dumnezeul meu, că eu sunt roaba Ta" şi făcându-ţi semnul Sfintei Cruci ingrozeai şi puneai pe fugă necuraţii diavoli, pentru care noi în laude te fericim:

Bucură-te, a patimilor liniştire;
Bucură-te, năzuind la neînserata Iubire;
Bucură-te, crin crescut în umbra Sfintei Cruci;

Bucură-te, că în lumina ei tu paşii ţi-i duci;
Bucură-te, în pământul smereniei rodind;
Bucură-te, minciuna vrăjilor năruind;
Bucură-te, pildă vie, vrăjitorului Ciprian;
Bucură-te, că şi pe el l-ai mânat spre a lui Hristos liman;
Bucură-te, închinătoarea dreptei credinţe;
Bucură-te, prin cruce semănătoare de biruinţe;
Bucură-te, că şi numele tău pe demoni înspăimânta;
Bucură-te, că în numele Domnului gura ta cuvânta;
Bucură-te, Sfântă Iustina prin crucea lui Hristos biruitoare!

Condacul al 4-lea

Văzând Ciprian că diavolii trimişi de el nu te pot birui, i-a certat pentru slăbiciunea lor, iar ei au mărturisit că văd la tine un semn care îi izgoneşte. Crucea era semnul ce îi înspăimânta şi îi făcea neputincioşi pe vrăjmaşi. Crucea, semnul puterii lui Dumnezeu, căruia tu te inchinai cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

O căpetenie diavolească a venit la tine ispitindu-te cu nunta, dar tu ai răspuns îndrăznelii sale că "mare şi negrăită este plata celor ce vieţuiesc în curăţie", şi, făcându-ţi semnul Sfintei Cruci s-a cutremurat de puterea ei şi s-a întors la vrăjitorul Ciprian care, batjocorind pe toţi diavolii pe care îi slujise, le-a arătat că de nimic este puterea lor, ruşinaţi fiind de o fecioară slabă, dar întărită de Hristos, la care cu mare pocăinţă a alergat şi el; pentru aceasta te lăudăm:
Bucură-te, că prin curăţia ta ai gonit înşelăciunea;
Bucură-te, că duhul ţi l-a întărit rugăciunea;
Bucură-te, că ai putere asupra vrăjilor;
Bucură-te, risipitoare a tuturor prăzilor;
Bucură-te, a fecioriei păstrătoare;
Bucură-te, a celor bântuiţi alinare;
Bucură-te, încercată în nevăzutul război;
Bucură-te, caldă rugătoare şi pentru noi;
Bucură-te, smerită mireasă a lui Hristos;
Bucură-te, glăsuitoare în psalmi cu mult folos;
Bucură-te, roua sufletelor neprihănite;
Bucură-te, buchet de virtuţi lui Hristos dăruite;
Bucură-te, Sfântă Iustina prin crucea lui Hristos biruitoare!

Condacul al 5-lea

Încercând vrăjmaşul a te îngrozi nu numai pe tine ci şi pe maica ta, ba întreaga cetate a spăimântat cu boli şi vătămare a dobitoacelor, încât unii cetăţeni te sfătuiau să te măriţi cu Aglaid, iar tu îi înfruntai spunându-le că acestea vor pieri,

întărindu-i întru psalmul lui David: “Nu voi muri, ci viu voi fi şi voi vesti lucrurile Domnului”, căruia Îi cântai, slăvindu-L: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Prin rugăciunile tale fierbinţi cetatea s-a liniştit proslăvind pe Domnul, iar de Ciprian şi de vrăjile lui îşi băteau joc. Acesta s-a aprins de mânie împotriva diavolului, vrăjmaşul adevărului, şi arzându-şi cărţile vrăjitoreşti în faţa întregii cetăţi, a alergat la episcopul Antim, plângând întru umilinţă şi rugându-l să-l boteze, lăudând tăria ta, Sfântă Iustina, întru crucea lui Hristos, pentru care auzi de la noi unele ca acestea:

Bucură-te, încununată de dreptatea lui Hristos;
Bucură-te, a credinţei rodire cu folos;
Bucură-te, psalmodiere de frumuseţi;
Bucură-te, că te aduci jertfă veşnicei Vieţi;
Bucură-te, întăritoarea cetăţii tale;
Bucură-te, lui Ciprian spre Hristos tăind cale;
Bucură-te, urzeală spre taina muceniciei;
Bucură-te, floare crescută în sihăstrie;
Bucură-te, fulguire de har spre mântuire;
Bucură-te, arzând de a Domnului dorire;
Bucură-te, a Preacuratei rugătoare;
Bucură-te, de înţelepciune izvorâtoare;
Bucură-te, Sfântă Iustina prin crucea lui Hristos biruitoare!

Condacul al 6-lea

Slăbiciunea unei fecioare atât de întărită în Domnul a făcut un vrăjitor ca Ciprian să cunoască puterea lui Hristos şi să se roage ca să se împărtăşească şi el de Biserica dreptcredincioşilor, spunând episcopului: “Viu este Hristos Dumnezeul meu, Cel ce m-a scos pe mine de la diavolul şi pe fecioara Iustina curată a păzit-o şi m-a miluit pe mine; nu mă izgoni din Biserică, căci voi fi creştin desăvârşit”, laudă aducând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Bucuratu-te-ai, fecioară Iustina, de biruinţa crucii lui Hristos, căruia te-ai închinat cu dragoste şi nădejde, aducând Bisericii Domnului tău pe Ciprian, care luptător pentru Hristos s-a făcut, pentru care pe tine te lăudăm fericindu-te:

Bucură-te, al Bisericii creştine isop sfinţitor;
Bucură-te, al preoţilor potir jertfitor;
Bucură-te, întru smerita cugetare trăind;
Bucură-te, întru dreapta socoteală petrecând;
Bucură-te, dulceaţa fecioarelor jertfelnice;
Bucură-te, bucuria maicilor cucernice;
Bucură-te, întru nemurire îmbrăcată;

Bucură-te, cunoştinţa sfinţeniei cereşti arătată;
Bucură-te, aflătoare de bucurie îngerească;
Bucură-te, că ai fugit de ispita lumească;
Bucură-te, din sângele tău porfiră urzind;
Bucură-te, în cămara Mirelui fericită păşind;
Bucură-te, Sfântă Iustina prin crucea lui Hristos biruitoare!

Condacul al 7-lea

Mulţumire lui Dumnezeu pentru bunătăţile Sale ai adus, prin rugăciuni, milostenii şi post, împuţinând slujba idolească şi câştigând mulţi creştini şi multe fecioare Bisericii lui Hristos, căruia neîncetat îi aduci cântări întru mărire: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Câştigând Biserica Mântuitorului pe Ciprian, care cu osârdie şi întru viaţă de nevoinţe grele s-a îmbrăcat prin Botez şi prin Tainile lui Hristos, apoi în harul diaconiei, preoţiei şi episcopiei ajungând, i s-a încredinţat turma spre păstorie, iar tu, fericită Iustina, diaconiţă şi stareţă la o mănăstire de fecioare fiind pusă; cu el slujitoare te-ai aflat, întru binecuvântarea Domnului, pentru care auzi de la noi:
Bucură-te, cea întru Hristos diaconiţă îmbrăcată;
Bucură-te, năstrapă de miresme îmbălsămată;
Bucură-te, fecioară rourată de sfânta chibzuinţă;
Bucură-te, dar câştigat prin jertfă şi credinţă;
Bucură-te, dulce vieţuitoare în mănăstire;
Bucură-te, stareţă de taină, însetând de psaltire;
Bucură-te, stea străjuind pacea sihăstriei;
Bucură-te, în Hristos lauda fecioriei;
Bucură-te, scară în munţii nevoinţei;
Bucură-te, cunună pe fruntea nevoinţei;
Bucură-te, rază în răpiri de sfinţenii;
Bucură-te, lăudând Treimea în ectenii;
Bucură-te, Sfântă Iustina prin crucea lui Hristos biruitoare!

Condacul al 8-lea

Prin osârdia ta, Sfântă Iustina, minciuna idolească se stârpea şi slava lui Hristos se înmulţea, aducând în Biserica Lui mulţime de credincioşi. Văzând cel rău credinţa lui Ciprian, cel ce odinioară îi slujea, scrâşnea de răutate împotriva lui şi a neclintirii tale, fericită Iustina, pentru care aţi fost pârâţi ighemonului acelor locuri, precum că slujirea idolească se năruie, şi Biserica lui Hristos se întăreşte, iar tu neîncetat cânţi cântarea: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

În Damasc, la judecată, aţi mărturisit cu tărie credinţa în Domnul, Sfântă fecioară Iustina şi Sfinte Cipriane, pentru care aţi fost daţi la chinuri. Tu, muceniţă Iustina, bătută şi aruncată în temniţă, Sfântul Ciprian strujit şi întemniţat, cufundaţi în apă clocotită, care în răcoreală s-a preschimbat, iar când un slujitor al idolilor a vrut să vă arunce în foc a murit, încât muncitorul n-a mai vrut să vă chinuiască şi aţi fost trimişi în Nicomidia la împăratul Claudiu, în neîncetată rugăciune fiind, pentru care noi îţi aducem aceste cântări:
Bucură-te, a Mântuitorului neînfricată mărturisitoare;
Bucură-te, cea întru Hristos păgânilor nesuferitoare;
Bucură-te, căderea slujitorilor idoleşti;
Bucură-te, răspândirea bucuriei creştineşti;
Bucură-te, că de tăria ta tiranul s-a cutremurat;
Bucură-te, că în răcoare clocotul apei s-a schimbat;
Bucură-te, că privelişte oamenilor şi îngerilor te-ai făcut;
Bucură-te, că slujirea idolească ai pierdut;
Bucură-te, odor scump al fecioarelor creştine;
Bucură-te, rugătoare milostivă şi pentru mine;
Bucură-te, jar de dor spre cerescul azur;
Bucură-te, că jertfa ta lumii făcut-a-nconjur;
Bucură-te, Sfântă Iustina prin crucea lui Hristos biruitoare!

Condacul al 9-lea

Osândită ai fost, muceniţă a lui Hristos, Iustina la tăierea sabiei, alături de Ciprian, care a luat aceeaşi moarte. Umplându-se de jale, un oarecare Teoctist a mărturisit că şi el este creştin, luând aceeaşi moarte, toţi trei dându-vă sufletele în mâna Domnului, căruia neîncetat Îi aduceţi cântare: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Pe străzile cetăţii au zăcut trupurile voastre şase zile, după care au fost duse în taină la Roma de nişte străini ce se aflau acolo, dându-le unei cinstite femei cu numele Rufina ce le-a îngropat cu cinste, la mormintele voastre multe tămăduiri făcându-se, pentru care noi cu smerenie aceste laude aducem:
Bucură-te, cea tare în credinţă;
Bucură-te, că şi pe Ciprian şi Teoctist i-ai dus la biruinţă;
Bucură-te, rază ce străluceşti cât veşnicia;
Bucură-te, sfântă ce răsplăteşti veşnicia;
Bucură-te, celor nevoiaşi alinare;
Bucură-te, celor învrăjbiţi grabnică împăcare;
Bucură-te, ziuă în întunecimea idolească;
Bucură-te, verde mirt la masa creştinească;
Bucură-te, cu mucenicii slujind lui Hristos;
Bucură-te, la Sfânta Liturghie prea lăudat prinos;
Bucură-te, că din sângele tău podoabă ţi-ai făcut;

Bucură-te, că din potirul jertfei cu sete ai băut;
Bucură-te, Sfântă Iustina prin crucea lui Hristos biruitoare!

Condacul al 10-lea

Întărindu-te, fericită Iustina, prin rugăciune şi mai ales încredinţându-ţi viaţa ta Fecioarei celei pline de har, ai putut birui toate uneltirile vrăjmaşilor, şi sângele tău vărsându-se a rodit în Biserica lui Hristos cea luptătoare, iar tu neîncetat te-ai închinat, cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Aducând la credinţă pe cei bântuiţi de diavol şi arătând minciuna lui pătimaşă, ai răsturnat pe ucigătorul de suflete şi l-ai ruşinat în ochii propriului său slujitor, care cu umilinţă şi întru pocăinţă a căzut la Hristos, pentru Biserica lui dându-şi viaţa odată cu tine; pentru aceasta te cinstim:
Bucură-te, muceniţă binecuvântată;
Bucură-te, fecioară neîntinată;
Bucură-te, a maicilor bucurie;
Bucură-te, rug de jertfă vie;
Bucură-te, comoară din visteria celor bune;
Bucură-te, viaţă de răbdare şi minune;
Bucură-te, de cereşti daruri împărţitoare;
Bucură-te, în poruncile lui Hristos trăitoare;
Bucură-te, al păcatului bold înfrânare;
Bucură-te, de piscuri cereşti cugetătoare;
Bucură-te, slujitoare în Biserica creştină;
Bucură-te, în veci aprinsă lumină;
Bucură-te, Sfântă Iustina prin crucea lui Hristos biruitoare!

Condacul al 11-lea

Iubită fiind de Cel de Sus, putere prin crucea Lui ţi-a dat, să birui vrăjmaşul şi Biserica să o întăreşti; aducându-i ostaşi pe preoţi jertfitori şi mucenicind pentru dragostea Lui, Îi cânţi în veci: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Vindecă rănile sufletelor noastre şi ispitelor ce ne împresoară taie-le îndărătnicia, că rău pătimim, şi te roagă Sfintei Născătoare de Dumnezeu să ne apere de primejdiile şi de îngrozirile cu care vrăjmaşul ne ameninţă, că te ştim grabnică ajutătoare, pentru care te fericim:
Bucură-te, că prin rugăciunile tale ne scapi de ispite;
Bucură-te, că soliile tale de Hristos sunt primite;
Bucură-te, a Sfintei Treimi închinătoare;
Bucură-te, smerită în a Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh adorare;
Bucură-te, muceniţă rugătoare Maicii prea curate;

Bucură-te, că cererile tale Sus sunt ascultate;
Bucură-te, ceea ce porţi îndoită cunună;
Bucură-te, că sihăstria şi mucenicia le ai împreună;
Bucură-te, de primejdii apărătoare;
Bucură-te, în necazuri ajutătoare;
Bucură-te, mugur înflorind bucuria;
Bucură-te, rugătoare cu putere străjuind fecioria;
Bucură-te, Sfântă Iustina prin crucea lui Hristos biruitoare!

Condacul al 12-lea
Prin osârdia, înfrânarea şi mucenicia ta ai împodobit Biserica cu biruinţele tale, înmulţind numărul celor ce s-a predat lui Hristos şi, ruşinând pe prigonitorii lor, văzând minunile tale şi puterea crucii lui Hristos, privelişte îngerească te-ai adus, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Pământul s-a umplut de aleasă mireasmă, odihnindu-ţi trupul, muceniţă Iustina, şi cerurile s-au veselit primindu-ţi duhul tău luminat. Pentru această mărită lucrare a proniei, toţi credincioşii te laudă cântând pentru tine aşa:
Bucură-te, că cerul şi pământul se veselesc;
Bucură-te, că îngerii duhul tău primesc;
Bucură-te, risipitoare de eresuri drăceşti;
Bucură-te, caldă îndemnătoare a vieţii pustieşti;
Bucură-te, păzitoare neînfrânată a învăţăturii creştine;
Bucură-te, că toţi iubitorii de Hristos se bucură de tine;
Bucură-te, mărgăritar în cununa sfintei mucenicii;
Bucură-te, scump odor al adevăratei vrednicii;
Bucură-te, celor smeriţi nădejde neclintită;
Bucură-te, că prin cruce eşti de-a pururi fericită;
Bucură-te, neînfricată propovăduitoare în Biserica Mântuitorului;
Bucură-te, următoare blândă a poruncilor învăţăturii;
Bucură-te, Sfântă Iustina prin crucea lui Hristos biruitoare!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, Sfântă muceniţă Iustina, care te-ai învrednicit de biruinţă asupra demonilor prin crucea lui Hristos, primeşte ale noastre smerite laude şi roagă pe Cel ce te-a ajutat în necazuri să ne sporească credinţa în puterea crucii de viaţă dătătoare, să ne întărească în lupte, să gonească de la noi toate uneltirile răului şi să ne dea sfânta Sa pace şi dumnezeiescul Lui ajutor, pentru care-I aducem cântarea: ***Aliluia!***

Apoi se zic iarăşi:

Icosul 1

Mărturisirea minunatei Întrupări a Fiului lui Dumnezeu auzind-o, Iustina din gura diaconului Prailie, te-ai luminat de jertfa Celui născut din Fecioară şi credinţa creştină cuprinzându-te ai adus Domnului şi pe păgânii tăi părinţi; pentru aceea noaptea în vis ţi s-a arătat Mântuitorul înconjurat de îngeri grăindu-ţi: "Veniţi la Mine şi vă voi da cerească Împărăţie", iar noi cu dragoste îţi cântăm:
Bucură-te, sfântă muceniţă întru Hristos biruitoare;
Bucură-te, cea de idoli năpraznică sfărâmătoare;
Bucură-te, că semnul crucii te-a făcut puternică;
Bucură-te, a Domnului închinătoare cucernică;
Bucură-te, că pe Ciprian vrăjitorul l-ai convertit;
Bucură-te, că puterea crucii tuturor ai dovedit;
Bucură-te, că de ispita cărnii nu te-ai lăsat cuprinsă;
Bucură-te, că ai ruşinat pe cel ce de patimi te dorea aprinsă;
Bucură-te, că ai zdrobit toate vrăjile drăceşti;
Bucură-te, că prin semnul Sfintei Cruci pe vrăjmaşi îi biruieşti;
Bucură-te, că îngerilor privelişte te-ai făcut;
Bucură-te, că prin jertfă spre ceruri te-ai suit;
Bucură-te, Sfântă Iustina prin crucea lui Hristos biruitoare!

Condacul 1

Biruitoare prin crucea Domnului te-ai făcut, Sfântă Iustina, dracii izgonind şi pe închinătorul lor, Ciprian la Hristos aducând cu cununa muceniciei împodobindu-te, pentru care cu dragoste te fericim şi slăvim prin tine puterea crucii, cântând: ***Bucură-te, Sfântă Iustina prin crucea lui Hristos biruitoare!***

După aceea zicem această:

Rugăciunea Sfintei Iustina împotriva desfrânării

O, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, uite vrăjmaşii mei cum s-au ridicat împotriva mea pregătind laţuri picioarelor mele. Sufletul mi-e greu dar numele Tău m-a uşurat în noapte. Când m-au împresurat am fugit la Tine, pentru ca vrăjmaşii mei să nu se bucure de mine, pentru că Tu ştii, Doamne, că eu sunt roaba Ta. Pentru Tine am păstrat curăţia trupului meu şi sufletul meu l-am închinat Ţie; de aceea, miluieşte pe roaba ta, o bunule Păstor şi nu lăsa duşmanii să mă mănânce, ci ajută-mă să învinge aceste rele ispite. Amin.

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Sursa:

https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2021/11/06/acatistul-sfintei-mucenite-iustina-2-octombrie/

Acatistul Sfântului Ciprian

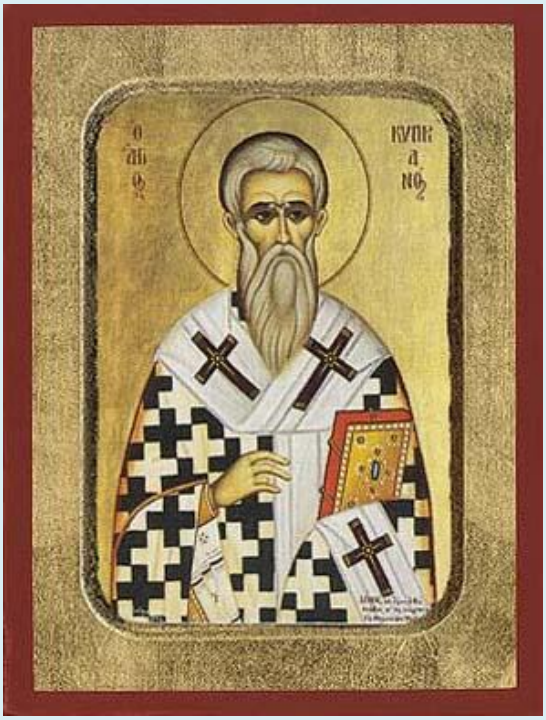

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .

Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Acatistul Sf Ciprian si Iustina - Psalt Marian Moise:
https://www.youtube.com/watch?v=xlEvrUD16Eg

Acatistul Sfantului Sfintit Mucenic Ciprian dezlegatorul de vraji:
https://www.youtube.com/watch?v=dYJrGAFFuH4

Condacul 1

Cela ce mai înainte ai fost învăţător răutăţii şi te-ai arătat arhiereu prin cinstita fecioară Iustina şi ca un păstor înţelept, din spinii înşelăciunii ai înflorit ca o floare prea frumoasă şi pe noi credincioşii, ne-ai umplut cu miresmele tămăduirilor şi de razele minunilor tale, întăreşte-ne ca să-ţi cântăm ţie: ***Bucură-te, sfinţite mucenice Cipriane, pururea slăvite!***

Icosul 1

Minunată s-a arătat viaţa ta, sfinte, că din pruncie slujirii idoleşti ai fost închinat, dar cunoscând Domnul râvna ta după cunoaşterea cea adevărată, ţi-a descoperit ţie printr-o fecioară curată pe Hristos singur Adevărul, de care taină şi pronie dumnezeiască minunându-ne, cu credinţă cântăm ţie:
Bucură-te, cel ce ai înfrânt slujirea idolească;
Bucură-te, că ai vădit înşelăciunea diavolească;
Bucură-te, că de cunoştinţa adevărului ai râvnit;
Bucură-te, cel ce şi în păgânească cunoştiinţă te-ai arătat iscusit;
Bucură-te, cel ce diavoleşti meşteşuguri şi vrăjitorii ai cunoscut;
Bucură-te, că toate acestea mai apoi de ocară le-ai făcut;
Bucură-te, că poţi să ne scapi de ispita diavolească;
Bucură-te, că ne izbăveşti de rătăcirile eretice;
Bucură-te, că ne arăţi calea spre adevăr;
Bucură-te, că rugăciunile tale de tot răul ne scapă;
Bucură-te, ajutorul celor înviforaţi;
Bucură-te, că lumina ta tuturor o împarţi;
Bucură-te, sfinţite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 2

Cu meşteşugurile vrăjilor tale, multe pagube şi răutăţi ai săvârşit la început; dar apoi la cunoştinţa adevărului venind, ai răscumpărat vremea, aducând din rătăcire pe mulţi la Hristos şi învăţându-i să cânte lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 2

Cartagina, Antiohia şi Egiptul te-au hrănit din pruncie cu cunoştinţă diavolească şi cu spurcata învăţătură a slujirii idoleşti, dar Domnul cu negrăită milostivirea Sa cea nebiruită de păcatele omeneşti, printr-o fecioară curată ţi-a rânduit întoarcerea; pe care milostivire slăvindu-o, ţie, celui ce te-ai învrednicit a o dobândi, îţi cântăm:

Bucură-te, că Dumnezeu te-a întors de la păgânească slujire;
Bucură-te, că aşa ai cunoscut a Sa milostivire;
Bucură-te, îţi aducem noi, închinătorii lui Hristos;
Bucură-te, căci întorcându-te, pe mulţi la Dumnezeu i-ai întors;
Bucură-te, că şi azi eşti pildă vie celor rătăciţi;
Bucură-te, că luminezi calea celor de eresuri orbiţi;
Bucură-te, că păzeşti Biserica oilor cuvântătoare de rătăcire;
Bucură-te, că o aperi pe ea de dosădire;
Bucură-te, îţi cântăm ţie cu umilinţă;
Bucură-te, izbăvitorute de vrăjmaşul cel rău;
Bucură-te, tămăduitorule al celor ce caută sprijinul tău;
Bucură-te, sfinţite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 3

În chip minunat ţi-a rânduit Dumnezeu întoarcerea de la slujirea păgânească, sfinte, că mai întâi a ales o fecioară curată cu numele Iustina care, prin propovăduirea diaconului Prailie, aflând taina întrupării lui Hristos şi sfânta Sa învăţătură, de la păgânătate a venit la creştineasca credinţă, învăţându-se a slăvi pe Dumnezeu şi a-I cânta Lui: ***Aliluia!***

Icosul 3

Ca într-un pământ bun căzând sămânţa propovăduirii lui Hristos în inima Iustinei a adus mult rod, căci aceasta împreună cu părinţii săi a venit la Hristos, slujindu-l Lui în rugăciune, în post şi în înfrânare, pe care lucru minunat văzându-l ne uimim, înţelegând în ce chip tainic orânduieşte Dumnezeu întoarcerea celor aleşi ai Săi la lumină şi cântăm ţie, celui ce îndelungă vreme ţi s-a pregătit cărare:

Bucură-te, că Domnul te-a cunoscut pe tine a fi vas ales;
Bucură-te, că mai întâi Iustina, fecioara cea curată, pe calea Domnului a purces;
Bucură-te, că printr-însa ţi s-a pregătit cărarea întoarcerii la Hristos;
Bucură-te, că Iustina întâi pe părinţii săi de la păgânească slujire i-a întors;
Bucură-te, că Iustina, mireasă aleasă a lui Hristos s-a dovedit;
Bucură-te, că Lui în post şi multă rugăciune I-a slujit;

Bucură-te, că sufletul ei s-a arătat pământ cu multă rodire;
Bucură-te, că ne-a învăţat a ne închina Ziditorului, nu la a Sa zidire;
Bucură-te, că şi azi daţi lumină celor îndoielnici;
Bucură-te, că la voi aleargă cei ce în credinţă se arată şovăielnici;
Bucură-te şi împreună cu Iustina roagă-te pentru noi;
Bucură-te, că prin rugăciunile voastre ne izbăvim din nevoi;
Bucură-te, sfinţite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 4

Văzând râvna cea mare a fecioarei către Hristos, căci pe mulţi începuse a-i întoarce de la păgânească slujire, urătorul de bine şi al oamenilor, a pornit asupra-i cumplit război al răutăţii, dar ea întărindu-se cu semnul Crucii, prin rugăciune zdrobea puterea diavolului, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4

Cu multă iscusinţă a socotit vrăjmaşul neamului omenesc a o abate pe Iustina de la calea mântuirii, dar nu a priceput vicleanul că astfel lucra întoarcerea spre mântuire şi spre dumnezeiasca slujire încă şi a altor vase ale lui Dumnezeu şi cursa înşelătoare cu meşteşug întinse ei, prin tânărul Aglaid, scolasticul voind a o vâna pe dânsa spre petrecerea cea în necurăţie. Dar, întărită fiind de puterea lui Hristos, păzită a fost de toată spurcăciunea, pentru care şi noi, uimiţi de înţeleptele orânduiri ale lui Dumnezeu, grăim ţie:
Bucură-te, că nimic nu au izbutit cursele diavoleşti asupra fecioarei celei curate;
Bucură-te, că prin Aglaid, scolasticul buna ta râvnă trebuia să se arate;
Bucură-te, că aşa orânduieşte Dumnezeu cărările mântuirii;
Bucură-te, că ne înveţi pe noi a fi tari şi statornici la vremea ispitirii;
Bucură-te, că fecioara de uneltiri viclene nu s-a arătat ispitită;
Bucură-te, că prin darul cerescului ei Mire, de tot răul a fost păzită;
Bucură-te, că meşteşugitele curse nu au înşelat-o;
Bucură-te, că mieluşeaua lui Hristos, statornică buna sa râvnă a arătat-o;
Bucură-te, că pilda ei trebuie să ne stea înainte;
Bucură-te, Sfinte că ai preţuit curăţenia ei cuminte;
Bucură-te, că prin ale voastre rugăciuni, suntem apăraţi de multe ispite;
Bucură-te şi ale noastre rugăciuni fă-le înaintea Domnului bine primite;
Bucură-te, sfinţite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 5

Neputând Aglaid nici cu ademeniri viclene şi nici cu sila a o atrage pe fecioara de la păzirea curăţeniei sale, a alergat la tine, Cipriane prea slăvite, care pe atunci erai cunoscut ca jertfitor idolesc şi mare vrăjitor şi fermecător, căci aşa orânduise Dumnezeu taina întoarcerii tale la Hristos, de care negrăită înţelepciune, noi minunându-ne, cântare aducem Lui: ***Aliluia!***

Icosul 5

Cu necurată putere a vrăjilor tale ai încercat atunci, Cipriane, a ispiti curăţia fecioarei Iustina, ca să o pleci pe ea spre dorirea cea aprinsă, spre necurăţia lui Aglaid şi s-a tulburat sufletul curat al fecioarei de războiul pe care diavolul îl ridicase asupra ei; dar întărindu-se cu semnul Crucii Sfinte şi cu puterea rugăciunii, a biruit săgeţile aprinse, cele pornite împotrivă-i. De care lucru aflând, amar te-ai întristat, dar noi cântăm ţie:

Bucură-te, Cipriane, că întristarea aceasta spre bucurie s-a arătat roditoare;
Bucură-te, că s-a păzit curăţia neprihănitei fecioare;
Bucură-te, că s-a frânt boldul satanei prin cinstita Cruce;
Bucură-te, ca şi azi rugăciunea ta biruinţă împotriva diavolului aduce;
Bucură-te, că şi nouă credinţa Iustinei spre pildă ne stă înainte;
Bucură-te, că şi ţie însuţi, spre ajutor s-a făcut, sfinte;
Bucură-te, că aşa ai cunoscut amăgirea vrăjitorilor idoleşti;
Bucură-te, că acum, cu rugăciunile tale, toată puterea celui rău biruieşti;
Bucură-te, că pe voi Sfinţilor Ciprian şi Iustina, vă chemăm în ajutor;
Bucură-te, că v-aţi făcut biruitori asupra tuturor rătăciţilor;
Bucură-te, că prin tine s-a vădit zădărnicia credinţelor păgâneşti;
Bucură-te, că şi azi farmece şi descântece ca spurcate vrăjitorii le vădeşti;
Bucură-te, sfinţite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 6

Văzând biruindu-se meşteşugirea vrăjilor tale cu puterea Crucii ţi-ai înnoit atacurile împotriva fecioarei Iustina, căci aşa a voit Domnul ca să se vădească marea neputinţă şi înşelăciunea uneltirilor diavoleşti şi să se arate puterea Numelui lui Hristos, ca văzând minunea, toţi să-L lăudăm pe El, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 6

Smerindu-şi trupul său cu postul şi rugăciunea, cu haina aspră îmbrăcându-se, Iustina a biruit atacurile pe care mai vârtos diavolul le pornise împotriva ei. Iar el, uneltind cu vicleşug ca şi oarecând pe Eva să o amăgească, sub chipul unei femei venind, cu amăgitoare vorbe încerca să o ispitească ca şi cum ar fi voit să urmeze vieţii şi curăţiei ei. Dar acest chip de ademenire înţelegându-l Iustina, a biruit uneltirile lui, pentru care noi grăim:

Bucură-te, Cipriane, că stăruind în prigonirea fecioarei ai vădit puterea rugii;
Bucură-te, că fecioara nu s-a amăgit de duhul înşelăciunii;
Bucură-te, că prin stăruinţa ta în prigonire, ca şi oarecând Pavel, statornic te-ai arătat;
Bucură-te, că statornicia ta în rău, îndelung iubitorul de oameni Dumnezeu a răbdat;
Bucură-te, că mai înainte a cunoscut Domnul că vei fi statornic şi în credinţă;
Bucură-te, căci ca şi Pavel ai vădit că cele rele le lucrai doar din neştiinţă;

Bucură-te, că prin fecioara cea curată Hristos te-a luminat;
Bucură-te, că prin ea Calea, Adevărul şi Viaţa ai aflat;
Bucură-te, că şi pe cei ce sunt întru întunericul rătăcirii, îi luminezi;
Bucură-te, că acum în lumina cerească te desfătezi;
Bucură-te şi ne întoarce pe noi din orice rătăcire;
Bucură-te, îţi cântăm ţie, căutând prin tine mântuire;
Bucură-te, sfinţite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 7

Aflând că prin acea vicleană uneltire nimic nu a sporit diavolul împotriva curăţiei Iustinei, ai voit să afli cu ce putere îl biruieşte ea, zdrobind toate meşteşugurile lor şi ţi s-a adeverit că nu poate diavolul nici a privi spre semnul Crucii, căci foc ce-l arde şi departe îl goneşte ea este împotrivă-i; astfel ai început, o, Cipriane a înţelege puterea cu care se înarmează toţi închinătorii Crucii când aduc ei cântarea de laudă: ***Aliluia!***

Icosul 7

Scârbit ai fost mai întâi, o sfinte, când ai văzut că puterea vrăjilor diavoleşti, pe care le credeai neînvinse încă din pruncia ta, este biruită de o fecioară neputincioasă cu firea; dar apoi mintea ta cea doritoare de desăvârşită cunoaştere a început să se lumineze prin cunoştinţa Adevărului; de care bucurându-ne îţi cântăm:
Bucură-te, vas primitor de adevărata lumină;
Bucură-te, că ai venit la cunoştinţa adevărului printr-o fecioară creştină;
Bucură-te, cel ce din pruncie ai dorit cunoaşterea cea adevărată;
Bucură-te, că astăzi dracii de frica ta tresaltă;
Bucură-te, că ai înfrânt puterea cu care ei odinioară te-au supus;
Bucură-te, că lumea de uneltirile diavoleşti e păzită;
Bucură-te, că prin aceasta credinţa noastră e întărită;
Bucură-te, corabie, ce ai înfruntat marea cea înfivorată;
Bucură-te, că lumina lui Hristos, ca un far în furtună ţi-a fost arătată;
Bucură-te, că şi pe noi, păcătoşii, ne aduci la liman liniştit;
Bucură-te, că pe mulţi să smulgi, din al patimilor noian ai izbutit;
Bucură-te, sfinţite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 8

Voind să te amăgească diavolul cu uneltirile lui a iscodit altă înşelăciune şi mai vicleană ca să vă ameţească pe toţi. Astfel s-a prefăcut luând chipul Iustinei şi a intrat la Aglaid; acesta crezând că nălucirea e adevărată a strigat-o pe nume, dar minune: numai la auzul numelui fecioarei nălucirea s-a risipit. Şi noi înspăimântaţi fiind, cântăm lui Dumnezeu Celui ce a dat o aşa putere oamenilor bineplăcuţi Lui: ***Aliluia!***

Icosul 8

Cu spaimă cumplită a alergat Aglaid la tine, Cipriane, spunându-ţi cele petrecute, iar tu, ruşinat, fiindcă se vedea zădărnicia şi amăgirea vrăjilor tale, ai încercat nenumărate alte chipuri de asemănare ca să-l poţi face pe Aglaid sau pe tine însuţi să vă puteţi apropia de casa Iustinei. Dar fiind voi cu cuget necurat nimic nu aţi izbutit, căci însuşi Mirele cel Ceresc păzea curăţia prea înţeleptei fecioare; pentru care noi cu umilinţă cântăm:

Bucură-te, că nu ai amăgit-o nicidecum pe fecioara cea curată;
Bucură-te, că prin statornica Iustina multe taine s-au vădit;
Bucură-te, că mai întâi puterea diavolului a fi neputincioasă s-a dovedit;
Bucură-te, că puterea nebiruită a lui Hristos şi al Crucii Sale s-a arătat;
Bucură-te, că ai cunoscut cum întăreşte Dumnezeu pe Sfinţii Săi în chip minunat;
Bucură-te, că şi azi credinţele rătăcite din lume izgoneşti;
Bucură-te şi ne înarmează pe noi prin credinţă împotriva celui rău;
Bucură-te şi ne dă biruinţa împotriva diavolului, nouă, celor ce chemăm numele tău;
Bucură-te şi împreună cu fecioara cea curată scapă-ne de ispitele cele neaşteptate;
Bucură-te şi cursele lui Veliar sfărâmă-le şi fă-ni-le nouă arătate;
Bucură-te, sfinţite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 9

Neizbutind nimic împotriva credinţei celei neclintite ale Iustinei şi a curăţiei ei prin încercarea de a o arunca în prăpastia iubirii de plăceri trupeşti, ai căutat a o supune pe dânsa prin ispitirile durerii pornind asupra-i, ca şi oarecând asupra lui Iov, mulţime de nenorociri; dar ea neîncetat rugându-se ca şi David grăia: Nu voi muri, ci vie voi fi şi voi povesti lucrurile Domnului. Şi pentru toate proslăvea pe Dumnezeu cântându-l: ***Aliluia!***

Icosul 9

Dar nu numai asupra ei, ci şi asupra rudeniilor ei şi a toată cetatea slobozind blestemul, ai adus, o, Cipriane, vătămare, din mânia cea neîmblânzită şi din ruşinea cea multă ce ţi se făcuse, încât mulţi cetăţeni au mers la Iustina voind a o sili pe ea să nu se mai împotrivească lui Aglaid, pentru a izbăvi cetatea de mulţimea vrăjilor tale; dar ea nu prin însoţire necurată, ci prin curate şi fierbinţi rugăciuni, a izbăvit pe toţi de tot răul, batjocorind meşteşugurile vrăjitoreşti; pentru aceea cu toţi văzând minunea lăudăm pe Dumnezeu şi cântăm ţie:

Bucură-te, că nici iscoadele cele rele la rău nu au înduplecat-o;
Bucură-te, că Iustina s-a dovedit slujirii lui Hristos vas plecat;
Bucură-te, că mulţi din aceia au cunoscut pe Hristos, prin minunata ei tămăduire;
Bucură-te, că întreaga cetate a luat printr-însa izbăvire;

Bucură-te, că mulţi au venit atunci la credinţă;
Bucură-te, că tu însuţi ai fost zdruncinat în întreaga ta fiinţă;
Bucură-te, că pentru a doua oară ai fost puternic cutremurat;
Bucură-te, că încrederea în puterea vrăjilor tale ţi s-a destrămat;
Bucură-te, că aşa a binevoit Dumnezeu prin minunata fecioară a-ţi lucra mântuirea;
Bucură-te, că ne înveţi pe noi a răbda îndelung când suntem ispitiţi;
Bucură-te, că ne întăreşti pe noi a rămâne în credinţă statornici şi neclintiţi;
Bucură-te, sfinţite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 10

Ruşinat fiind, Cipriane, de înfrângerea ce ai suferit-o printr-o tânără fecioară, tu, cel mult învăţat şi iscusit foarte în lucruri vrăjitoreşti şi înştiinţându-te că toate meşteşugurile viclene cu puterea Crucii şi cu numele lui Hristos au fost biruite, ţi-ai venit întru simţire şi intru cunoştinţa Adevărului şi ai început a dosădi pe draci, slăvind pe Dumnezeu şi cântându-l, Lui: ***Aliluia!***

Icosul 10

Văzând că te-ai trezit din somnul şi întunericul neştiinţei şi cu mânie sfântă îl ocărăşti, acum şi pe tine, slujitorul idoleştii închinări şi al diavoleştilor meşteşuguri vrăjitoreşti, ca să te piardă s-a pornit diavolul cu putere multă, încercând să te ucidă şi neavând tu nici un ajutor de la nimeni să te izbăvească, ţi-ai adus aminte de semnul Crucii, prin care se împotrivea Iustina şi chemând numele lui Hristos ai biruit puterea diavolului, de care lucru prea minunat, cutremuraţi fiind, cântăm ţie:
Bucură-te, Cipriane, că prin fecioara Iustina ai venit la chemarea Numelui lui Hristos;
Bucură-te, că întru Numele Lui ai zdrobit pe diavolul ce se pornise împotriva ta mai vârtos;
Bucură-te, că ai aflat Lumina cea adevărată;
Bucură-te, împreună cu fecioara cea curată;
Bucură-te, că spre spurcata însoţire n-ai putut să o pleci;
Bucură-te, că în Lumina lui Hristos, acum împreună cu ea petreci;
Bucură-te şi ne întăreşte şi pe noi în chemarea Numelui lui Hristos;
Bucură-te, că ni L-ai arătat nouă a fi dar prea luminos;
Bucură-te, că şi prin tine a sporit Biserica cea biruitoare;
Bucură-te, că te-a câştigat la credinţă Iustina, cea curată ca o floare;
Bucură-te şi ne învaţă şi pe noi a păzi curăţia;
Bucură-te şi izbăveşte din nevoi pe cei ce iubesc fecioria;
Bucură-te, sfinţite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 11

Arzându-ţi toate cărţile tale cele vrăjitoreşti înaintea credincioşilor, ai alergat la episcopul creştinesc, cerându-i lui să te unească prin Botez cu Dumnezeul Iustinei şi având tu inimă înfrântă şi cu multă plângere pentru toate relele ce le-ai făptuit în viaţa ta de până atunci, primit ai fost în turma lui Hristos; căci a cunoscut Episcopul buna ta râvnire. Şi precum te-ai arătat odinioară grabnic la rău, te-ai dovedit apoi apring râvnitor şi slujitor vrednic al Dumnezeului celui adevărat, nepripidând a-l aduce Lui neîncetat cântarea: ***Aliluia!***

Icosul 11

Cu mare osârdie ai alergat, Cipriane, pe calea cea strâmtă şi anevoioasă, după ce ai aflat că Hristos este calea cea adevărată, dorind să răscumperi vremea petrecută în spurcată, slujire idolească şi totdeauna plângând pentru faptele cele rele de mai înainte. Drept aceea ai mers din putere în putere şi din bunătate în bunătate, încât degrab te-ai învrednicit a primi nu numai Botezul, ci ai păşit din treaptă în treaptă până la cinstea de Episcop, păstorind cu râvnă turma lui Hristos. Iar pe fecioara Iustina, diaconiţă şi igumenie într-o mănăstire de fecioare ai făcut-o. Pe care cinstita înălţare văzând-o cu bucurie cântăm ţie:
Bucură-te, Cipriane, că aşa răsplăteşte Dumnezeu inima curată;
Bucură-te, că a cunoscut Dumnezeu râvna ta după cunoştinţa cea adevărată;
Bucură-te, că aşa miluieşte Dumnezeu pe cei ce îndelungi ispitiri suferă;
Bucură-te, că aşa te-ai arătat arhiereu prea sfinţit;
Bucură-te, ca şi pe Iustina vrednică diaconiţă slujirii lui Hristos ai înălţat-o;
Bucură-te, că igumenie şi povăţuitoare şi altor fecioare ai dat-o;
Bucură-te, că ai păstorit turma lui Hristos cu multă râvnă şi silire;
Bucură-te, că şi noi alergăm la tine, ca la un adevărat păstor, cu multă dorire;
Bucură-te şi ne povăţuieşte pe noi pe calea mântuirii;
Bucură-te şi fii lângă noi mereu în ceasul ispitirii;
Bucură-te, sfinţite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 12

Prin râvna ta şi a fecioarelor cele curate povăţuite de înţeleapta Iustina se deşerta slujirea idolească, iar slava lui Hristos se înmulţea. O viaţă ca aceasta a ta şi sârguinţa cea pentru slujirea lui Hristos şi pentru mângâierea sufletelor omeneşti văzând-o diavolul, scrâşnea împotrivă-ţi voind cu orice chip să te piardă. Însă nu ştia pierzătorul că o şi mai mare şi nepieritoare slavă îţi pregătea şi sălăşluire cu cetele Sfinţilor; ca împreună cu ei pururea să cânţi lui Dumnezeu cântarea: ***Aliluia!***

Icosul 12

Neştiind pierzătorul în ce chip să te piardă, căci se temea de puterea Crucii, a îndemnat pe păgâni să te clevetească înaintea ighemonului, că ai părăsit păgânească închinare şi slujire idolească, venind la creştinească închinare a lui Hristos şi că pe mulţi depărtezi de la spurcata slujire la idoli, sporind turma lui

Hristos. Acestea auzind ighemonul şi neputând a te zăticni prin cuvinte meşteşugite, te-a dat la muncire cumplită împreună cu fecioara Iustina. Iar voi, toate răbdându-le şi neplecându-vă la închinarea idolească, ighemonul a poruncit să vă ucidă pe voi prin tăiere de sabie. Iar împreună cu voi s-a învrednicit de cununa mucenicească şi evlaviosul creştin Teoctist, care văzând moartea voastră cea nevinovată, a mărturisit şi el pe Hristos. Pentru aceea laude ca acestea aducem ţie:

Bucură-te, că te-ai învrednicit a fi al turmei lui Hristos păstor nebiruit;
Bucură-te, că şi Iustina, fecioara nevoindu-se alături de tine s-a sfinţit;
Bucură-te, că de vicleanul ighemon n-aţi fost amăgiţi;
Bucură-te, că v-aţi arătat mărturisitori ai lui Hristos neclintiţi;
Bucură-te, că astfel de cununa mucenicească aţi fost învredniciţi;
Bucură-te, că acum prin sfintele tale moaşte multe tămăduiri se dăruiesc;
Bucură-te, că râuri de daruri se revarsă celor ce te cinstesc;
Bucură-te, că şi noi cu mare credinţă la tine năzuim;
Bucură-te, că prin ale tale sfinte moaşte ajutor şi mântuire nădăjduim;
Bucură-te şi te roagă pentru noi împreună cu Sfânta Iustina şi Sfântul Teoctist;
Bucură-te, şi primeşte de la noi jertfă de laudă acest smerit acatist;
Bucură-te, sfinţite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 13 (de trei ori)

O, prea sfinţite Cipriane, ierarhul cel cinstit al lui Dumnezeu, nevoitorule prea tare, împreună cu Sfânta muceniţă Iustina şi Sfântul mucenic Teoctist, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru cei ce pururea te cinstesc şi cu cântări măresc sfântă pomenirea ta şi cu rugăciunile tale, îmblânzeşte pe Stăpânul Hristos, pentru toţi mijlocind iertare de greşale şi izbăvire de toate cursele şi ispitirile diavoleşti, ca mântuindu-ne să-I cântăm împreună cu tine, în vecii nesfârşiţi, cântarea îngerească: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1

Minunată s-a arătat viaţa ta, sfinte, că din pruncie slujirii idoleşti ai fost închinat, dar cunoscând Domnul râvna ta după cunoaşterea cea adevărată, ţi-a descoperit ţie printr-o fecioară curată pe Hristos singur Adevărul, de care taină şi pronie dumnezeiască minunându-ne, cu credinţă cântăm ţie:

Bucură-te, cel ce ai înfrânt slujirea idolească;
Bucură-te, că ai văzut înşelăciunea diavolească;
Bucură-te, că de cunoştinţa adevărului ai râvnit;
Bucură-te, cel ce şi în păgânească cunoştiinţă te-ai arătat iscusit;
Bucură-te, cel ce diavoleşti meşteşuguri şi vrăjitorii ai cunoscut;
Bucură-te, că toate acestea mai apoi de ocară le-ai făcut;
Bucură-te, că poţi să ne scapi de ispita diavolească;

Bucură-te, că ne izbăveşti de rătăcirile eretice;
Bucură-te, că ne arăţi calea spre adevăr;
Bucură-te, că rugăciunile tale de tot răul ne scapă;
Bucură-te, ajutorul celor înviforaţi;
Bucură-te, că lumina ta tuturor o împarţi;
Bucură-te, sfinţite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 1

Cela ce mai înainte ai fost învăţător răutăţii şi te-ai arătat Arhiereu prin cinstita fecioară Iustina şi ca un păstor înţelept, din spinii înşelăciunii ai înflorit ca o floare prea frumoasă şi pe noi credincioşii, ne-ai umplut cu miresmele tămăduirilor şi de razele minunilor tale, întăreşte-ne ca să-ţi cântăm ţie: ***Bucură-te, sfinţite mucenice Cipriane, pururea slăvite!***

După aceea zicem această:

Rugăciune

Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Creatorule şi Chivernisitorule a toate, Sfânt şi slăvit eşti; Împăratul împăraţilor şi Domnul domnilor, slavă Ţie. Tu Cel ce locuieşti în lumina cea nepătrunsă şi neapropiată, pentru rugăciunea mea, a smeritului şi nevrednicului robului Tău, depărtează demonii şi stinge viclenia lor de la robii Tăi; revarsă ploaie la bună vreme peste tot pământul şi fă-l să-şi dea roadele lui; copacii şi viile să-şi dea deplin rodul lor; femeile să fie dezlegate şi eliberate de nerodirea pântecelui; acestea şi toată lumea mai întâi fiind dezlegate, dezleagă şi toată zidirea de toate legăturile diavoleşti. Şi dezleagă pe robul Tău (numele) împreună cu toate ale casei lui de toate legăturile satanei, ale magiei, ale farmecelor şi ale puterilor potrivnice. împiedică Tu, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri toată lucrarea satanei, Tu Cel ce dai dezlegare de magie, de farmece, de vrăji şi de toate lucrările sataniceşti şi de toate legăturile lui şi distruge toată lucrarea vicleană prin pomenirea prea sfântului Tău nume.

Aşa, Doamne, Stăpâne a toate, auzi-mă pe mine nevrednicul slujitorul Tău şi dezleagă pe robul Tău (numele) de toate legăturile satanei şi dacă este legat în cer sau pe pământ sau cu piele de animale necuvântătoare sau cu fier sau cu piatră sau cu lemn sau cu scriere sau cu sânge de om sau cu al păsărilor sau cu al peştilor sau prin necurăţie sau în alt chip s-au abătut asupra lui sau dacă din altă parte au venit, din mare, din fântâni, din morminte sau din orice alt loc sau dacă a venit prin unghii de om, de animal sau gheare de pasăre sau prin şerpi (vii sau morţi) sau prin pământul morţilor sau dacă a venit prin străpungere de ace, dezleagă-le pentru totdeauna, în ceasul acesta, Doamne, cu puterea Ta cea mare.

Tu, Doamne, Dumnezeul nostru, care cunoşti şi ştii toate, dezleagă, sfărâmă şi distruge, acum, lucrările magiei, iar pe robul Tău (numele) păzeşte-l cu toţi ai casei lui de toate uneltirile diavoleşti.

Zdrobeşte cu însemnarea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci toate puterile potrivnicilor. Pustieşte, distruge şi depărtează pentru totdeauna toate lucrările magiei, vrăjitoriei şi fermecătoriei de la robul Tău (numele).

Aşa, Doamne, auzi-mă pe mine păcătosul slujitorul Tău şi pe robul Tău cu toţi ai casei lui şi dezleagă-i de demonul de amiază, de toată boala şi de tot blestemul, de toată mânia, nenorocirea, clevetirea, invidia, farmecele, ne-milostivirea, lenea, lăcomia, neputinţa, prostia, neînţelepciunea, mândria, cruzimea, nedreptatea, trufia şi de toate rătăcirile şi greşalele, ştiute şi neştiute, pentru sfânt numele Tău, că binecuvântat eşti în veci. Amin.

Acatistul Sfântului mucenic Ciprian (al doilea acatist)

traducere din limba rusă

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Ales din slujba diavolului pentru a-L sluji pe adevăratul Dumnezeu, Sfinte mucenic Ciprian, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne scape din cursele celui rău și să învingem lumea, trupul și diavolul, așa că te numim: ***Bucură-te, Sfinte mucenice Ciprian, grabnic ajutor și rugător pentru sufletele noastre!***

Icos 1

Puterile îngerești au fost uimite de felul în care tu, Sfinte Ciprian cel plin de înțelepciunea lui Dumnezeu, te-ai întors de la arta magiei la cunoașterea Duhului Sfânt, şi cum prin pocăință ai găsit o viață îngerească. Noi, minunându-ne de convertirea ta, strigăm așa:
Bucură-te, căci i-ai uimit pe Îngeri prin convertirea ta;
Bucură-te, chip vesel al sfinților;
Bucură-te, arătând înțelepciunea;
Bucură-te, căci ai primit o cunună de la Hristos;
Bucură-te, căci i-ai alungat pe demoni;
Bucură-te, căci prin tine bolile se vindecă;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ciprian, grabnic ajutor și rugător pentru sufletele noastre!

Condacul 2

Trecând de la arta magiei la cunoașterea Duhului Sfânt, înțelepțit de Dumnezeu Sfinte Ciprian, ai apărut lumii cel mai înțelept doctor, dând vindecare celor care te sărbătoresc, împreună cu Sfânta muceniță Iustina rugându-vă Dumnezeului celui Milostiv pentru a ne salva sufletele, cântând: ***Aliluia!***

Icos 2

Raţiunea nu poate înţelege adevărul divin, căci tu ai trăit în orbirea păgână şi ai lucrat cu sârguinţă studiind trucuri demonice. Dar, realizând că demonilor le era frică de crucea Domnului, ştiai slăbiciunea lor şi după ce te-ai întors de la slujba celui rău ai venit în biserica Domnului, pentru aceasta te numim:

Bucură-te, învăţând viclenia demonilor;
Bucură-te, dezvăluind desfătările slujirii sale;
Bucură-te, cel ce ai ruşinat şarpele cel rău;
Bucură-te, cel mai înţelept din această lume;
Bucură-te, cel mai inteligent;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ciprian, grabnic ajutor şi rugător pentru sufletele noastre!

Condacul 3

Puterea lui Dumnezeu ţi-a luminat mintea, Sfinte Ciprian căci nu ai izbândit în vrăjitoria pentru Aglais către Sfânta Iustina, iar demonii spuneau: „Ne este frică de cruce şi ne pierdem puterea când Iustina i se roagă”. Iar Sfântul Ciprian le-a spus: „Dacă vă este frică de cruce, atunci Cel Răstignit pe cruce este mai puternic” şi cunoscând slăbiciunea demonică, ai intrat în biserica Domnului cu toţi credincioşii: ***Aliluia!***

Icos 3

Având o minte luminată de puterea de sus, Sfântul Ciprian s-a dus la episcop cerând botezul, dar l-a refuzat, temându-se. Însă tu, sfinte care stăteai la Liturghie, nu ai ieşit din biserică, iar când diaconul a exclamat: „Ieşiţi afară”, ai răspuns către episcop: „Nu voi părăsi biserica până nu mă botezaţi înainte”. Noi, bucurându-ne de această hotărâre, cântăm aşa:

Bucură-te, luminat de puterea de sus;
Bucură-te, cel ce ai fost luminat de Domnul;
Bucură-te, cunoscând puterea Crucii;
Bucură-te, alungând demonii de la tine;
Bucură-te, îndreptându-ţi viaţa;
Bucură-te, îndreptându-ţi picioarele către Biserică;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ciprian, grabnic ajutor şi rugător pentru sufletele noastre!

Condacul 4

O furtună de gânduri a venit peste tine, dar te-ai bucurat de botez şi ai pus toate cărţile tale de magie în mijlocul oraşului şi le-ai ars, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 4

Când episcopul a auzit despre tine, despre intenția ta bună de a te îmbrăca cu Hristos, te-a botezat și te-a făcut cititor în biserica lui Dumnezeu. Pentru aceasta, de dragul tău strigăm așa:
Bucură-te, biruitor asupra duhurilor răutății;
Bucură-te, căci ai ars cărțile de magie;
Bucură-te, că ai dorit să fii creștin;
Bucură-te, că ai primit Sfântul botez;
Bucură-te, instruit de episcop;
Bucură-te, căci el te-a făcut cititor în biserică;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ciprian, grabnic ajutor și rugător pentru sufletele noastre!

Condacul 5
O, Sfinte Ciprian, ai primit hainele Sfântului botez, te-ai rugat cu stăruință lui Dumnezeu pentru iertarea păcatelor săvârșite înainte, cântând neobosit lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 5
Văzând episcopul isprăvile și ostenelilor tale, Sfinte mucenic Ciprian, postul, multele privegheri, îngenunchierile şi rugăciunile plângătoare, după o lună te-a făcut diacon. Noi, datorită lui Dumnezeu te lăudăm:
Bucură-te, zi și noapte chemând numele lui Dumnezeu;
Bucură-te, întinzând mâna spre El;
Bucură-te, cerând iertarea Lui;
Bucură-te, aducându-I rugăciuni plângătoare;
Bucură-te, arătând iubire înflăcărată pentru Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ciprian, grabnic ajutor și rugător pentru sufletele noastre!

Condacul 6
Ai fost propovăduitorul adevărului lui Hristos, slăvite Sfinte mucenic Ciprian, dorind să fii apostolul lui Dumnezeu, luminând oamenii cu învățătura Lui, ca ei după ce l-au cunoscut pe Domnul Iisus Hristos să Îi cânte lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 6
Primind în inima ta lumina harului, Sfinte Ciprian, te-ai ridicat la înălțimea desăvârșirii duhovnicești după ce ai primit demnitatea preoțească şi ai fost sfințit ca episcop. Pentru aceasta, de dragul rugăciunilor tale către Domnul, luminează şi inimile noastre, rugându-ne cu căldură:
Bucură-te, episcop hirotonit;
Bucură-te, înălțat până la înălțimea unui vultur;
Bucură-te, lăcaş care stă pe vârful muntelui;

Bucură-te, lampă aprinsă înaintea lui Dumnezeu;
Bucură-te, neobosită carte de rugăciuni către Dumnezeu;
Bucură-te, învățător dat de Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ciprian, grabnic ajutor și rugător pentru sufletele noastre!

Condacul 7
Ai primit darul de a face rugăciuni minunate pentru noi, fiind mijlocitor și vindecător de duhurile răului, iar faptele și cuvintele tale i-au condus pe mulți la pocăință și îndreptare a vieții păcătoase, învățându-i pe toți să Îl laude pe Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 7
Ești un înțelept doctor fără de arginți, Sfinte mucenic Ciprian, căci înaintea rugăciunii tale nici o faptă de vrăjitorie nu poate rezista, fiind distrusă și alungată; oamenii sunt dezlegați, iar demonii răi și vicleni sunt distruși. Noi, văzând în tine o asemenea putere a lui Dumnezeu, îți strigăm:
Bucură-te, distrugător de vrăjitoare şi de magie;
Bucură-te, alungător al demonilor teribili;
Bucură-te, căci prin rugăciunea ta duhurile răutății dispar ca fumul;
Bucură-te, căci nu îi părăseşti pe cei chinuiți şi le dai putere;
Bucură-te, izbăvitor grabnic de necazuri și dureri;
Bucură-te, transformând suferința în bucurie;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ciprian, grabnic ajutor și rugător pentru sufletele noastre!

Condacul 8
Multe minuni faci pentru noi, Sfinte mucenic Ciprian, căci cu harul dat de Dumnezeu alungi duhurile necurate care ne chinuiesc, demonii sunt alungați, bolnavii sunt vindecați și toţi îi cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 8
Te-ai predat lui Dumnezeu din toată inima și L-ai iubit cu tot sufletul, îndreptându-ți toată sârguința și dorința să împlinești voia Lui, fiind un bun păstor al turmei lui Hristos; mijlocește cu rugăciuni înaintea Domnului, dându-ne vindecare și mângâiere, iar noi lăudând dragostea ta pentru Dumnezeu, îți strigăm:
Bucură-te, iubind pe Hristos din toată inima ta;
Bucură-te, cel plin de virtuți;
Bucură-te, ajutând pe cei bolnavi şi slăbiți;
Bucură-te, mângâiere în necazuri şi dureri;
Bucură-te, alungând calomnia și ispita din lume, de la trup și diavol;
Bucură-te, vindecătorul tuturor bolilor psihice și fizice;

Bucură-te, Sfinte mucenice Ciprian, grabnic ajutor și rugător pentru sufletele noastre!

Condacul 9

Toate Oștirile îngerești s-au bucurat văzând că războinicul Împăratului Ceresc Sfântul Ciprian era de neclintit și Îl propovăduia pe Hristos cu îndrăzneală, când a fost dus la moarte de sabie împreună cu Sfânta muceniță Iustina. Dar tu, sfinte, nu te-ai lepădat de Hristos, și înainte de moarte i-ai îndemnat pe chinuitori la pocăință ca să Îi cânte și ei lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 9

Ritorii cei mult grăitori nu vor putea să laude suferințele tale pentru Hristos, Sfinte Ciprian, căci nu te-ai temut de mustrările celor înverșunați și nici de chinuri, ci cu față luminoasă te-ai prezentat la curtea judecătorului, ridicându-i pe toți credincioșii să îți cânte:

Bucură-te, credința lui Hristos, statornicia mărturisitorului;
Bucură-te, îndrăzneala propovăduitorului în prea curata Sfântă Treime;
Bucură-te, îndurând chin înverșunat;
Bucură-te, căci suferințele tale sunt mărite în bisericile lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ciprian, grabnic ajutor și rugător pentru sufletele noastre!

Condacul 10

Pentru a salva sufletele tuturor celor posedați de duhuri necurate, nu ai încetat să strigi către Domnul, Sfinte mucenic Ciprian, căci ţi s-a dat harul să te rogi pentru noi ca să fim iertaţi și curăţaţi, ca să cântăm către Domnul: ***Aliluia!***

Icos 10

Eşti un zid solid şi puternic, Sfinte mucenic Ciprian, alungând dușmanii văzuţi şi nevăzuţi de noi, cei care alergăm la tine cu credință și dragoste călduroasă să fim protejați și mântuiți de tine, iar noi îţi cântăm:

Bucură-te, cucerind duhurile răutății prin smerenie;
Bucură-te, căci ai ars săgețile vrăjmașului cu focul rugăciunii;
Bucură-te, apărător de vrăjmașul văzut şi nevăzut;
Bucură-te, podoaba glorioasă a Bisericii Ortodoxe;
Bucură-te, ajutorul minunat al celor bolnavi;
Bucură-te, dragă mângâiere a celor necăjiți;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ciprian, grabnic ajutor și rugător pentru sufletele noastre!

Condacul 11

Ai adus cântare neîncetată către Preasfânta Treime, Sfinte mucenic Ciprian, cerând mila Domnului față de păcătoşii căzuţi și primind har de a păstori sfânta

turmă a lui Hristos. Noi, mulțumind lui Dumnezeu pentru o astfel de milă față de noi păcătoșii, Îl numim: ***Aliluia!***

Icos 11

Ești un sfeșnic strălucitor, înțelepțit de Dumnezeu Sfinte Ciprian, în Biserica lui Hristos luminând sufletele credincioșilor cu lumina Duhului Sfânt. Luminează-ne inimile împovărate de păcat, cântându-ţi astfel:

Bucură-te, că Domnul și-a arătat mila Lui către tine şi te-a scos din păcat;
Bucură-te, scoțând din groapa pierzaniei toate oile pierdute;
Bucură-te, cel ce ai ajuns din nevrednicie la vrednicie;
Bucură-te, tovăraș și păstor al turmei sfinte a lui Hristos;
Bucură-te, că luminezi sufletele cu lumina Duhului Sfânt;
Bucură-te, îndrumându-i pe calea cea bună pe cei care au rătăcit;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ciprian, grabnic ajutor și rugător pentru sufletele noastre!

Condacul 12

Har ți s-a dat de la Dumnezeu pentru a călca cu putere dușmanul și fiecare prezență satanică; i-ai cucerit pe dușmanii tăi și ai ajuns la moarte de mucenic, Sfinte Ciprian, iar acum stai în fața tronului Regelui gloriei. Roagă-te pentru noi ca să scăpăm de robia diavolului și să fim eliberaţi, strigând la Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 12

Cântându-ți râvna pentru Dumnezeu şi minunile tale slăvite, te mărim și te lăudăm, Sfinte mucenice Ciprian, pentru un astfel de har primit de la Dumnezeu, şi te rugăm când va veni ceasul morții noastre şi hoardele demonice ne vor înconjura sufletele, să ne arăţi mijlocirea și eliberarea ta, iar noi te numim:

Bucură-te, ocrotire rapidă de forțele dușmanului;
Bucură-te, izbăvire de dureri și ispite;
Bucură-te, căci L-ai iubit pe Hristos până la sfârșit;
Bucură-te, dându-ţi sufletul pentru El;
Bucură-te, că ai fost spălat în sângele Mielului;
Bucură-te, căci locuieşti în curțile Domnului;
Bucură-te, tovăraș al oștirii sfinților;
Bucură-te, luminat de lumina Sfintei Treimi;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ciprian, grabnic ajutor și rugător pentru sufletele noastre!

Condacul 13 (de 3 ori)

O, slujitor încântător și slăvit al lui Dumnezeu, Sfinte mucenic Ciprian, ajutător rapid pentru toți cei care vin alergând la tine, primește această laudă nevrednică de la noi, vindecă-ne de boli, alungă ispitele, dezleagă-ne de toate legăturile de

vrăjitorie şi magie, pune pe fugă duşmanii văzuţi şi nevăzuţi şi scapă-ne de chinul veşnic ca să Îi cântăm lui Dumnezeu pentru totdeauna: ***Aliluia!***

Apoi se zic iarăşi:

Icos 1

Puterile îngereşti au fost uimite de felul în care tu, Sfinte Ciprian cel plin de înţelepciunea lui Dumnezeu, te-ai întors de la arta magiei la cunoaşterea Duhului Sfânt, şi cum prin pocăinţă ai găsit o viaţă îngerească. Noi, minunându-ne de convertirea ta, strigăm aşa:
Bucură-te, căci i-ai uimit pe Îngeri prin convertirea ta;
Bucură-te, chip vesel al sfinţilor;
Bucură-te, arătând înţelepciunea;
Bucură-te, căci ai primit o cunună de la Hristos;
Bucură-te, căci i-ai alungat pe demoni;
Bucură-te, căci prin tine bolile se vindecă;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ciprian, grabnic ajutor şi rugător pentru sufletele noastre!

Condacul 1

Ales din slujba diavolului pentru a-L sluji pe adevăratul Dumnezeu, Sfinte mucenic Ciprian, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne scape din cursele celui rău şi să învingem lumea, trupul şi diavolul, aşa că te numim: ***Bucură-te, Sfinte mucenice Ciprian, grabnic ajutor şi rugător pentru sufletele noastre!***

După aceea zicem aceste rugăciuni:

Prima rugăciune

O, Sfinte al lui Dumnezeu, mucenice Ciprian, ajutor grabnic şi rugător pentru toţi cei care vin alergând la tine. Primeşte de la noi nevrednicii această laudă şi roagă-L pe Domnul Dumnezeu să ne întărească în slăbiciune, să ne dea vindecarea în boală, consolare în dureri şi tot ceea ce este util în viaţa noastră.

Ridică spre Domnul rugăciunea ta binefăcătoare, să ne protejeze de căderile în păcate, să ne înveţe pocăinţa adevărată, să ne elibereze din robia diavolului şi de orice acţiune a duhurilor necurate şi să ne izbăvească de cei care ne jignesc.

Fii un puternic apărător pentru noi împotriva tuturor duşmanilor văzuţi şi nevăzuţi, în ispite dă-ne răbdare şi în ceasul morţii noastre arată-ne mijlocirea ta păzindu-ne de duhurile rele, ca fiind conduşi de tine să ajungem la Ierusalimul Ceresc şi să fim primiţi în Împărăţia Cerească împreună cu toţi sfinţii pentru a

slăvi și a cânta numele prea sfânt al Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt în vecii vecilor. Amin.

A doua rugăciune

Sfinţilor mucenici Ciprian și Iustina ascultați umila noastră rugăciune, chiar dacă în viața voastră vremelnică aţi fost mucenici pentru Hristos, nu vă îndepărtați de la noi, învăţându-ne şi ajutându-ne să ne purtăm cu răbdare crucea.

Iată, voi aveţi îndrăzneală față de Hristos Dumnezeu și Mama Sa prea curată de aceea vă rugăm să înălţaţi rugăciuni pentru noi și să fiţi mijlocitori pentru noi cei nedemni (nume).

Treziți-ne căci sunteţi apărătorii cetății noastre, pentru ca prin mijlocirea voastră să fim păstrați nevătămați de demoni, de vrăjitori și de oamenii răi, iar noi slăvim Sfânta Treime: pe Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Sursa:
https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2021/06/26/acatistul-sfantului-mucenic-ciprian-si-al-sfintei-mucenite-iustina-al-doilea-acatist2-octombrie/

Paraclisul Sfântului mucenic Ciprian

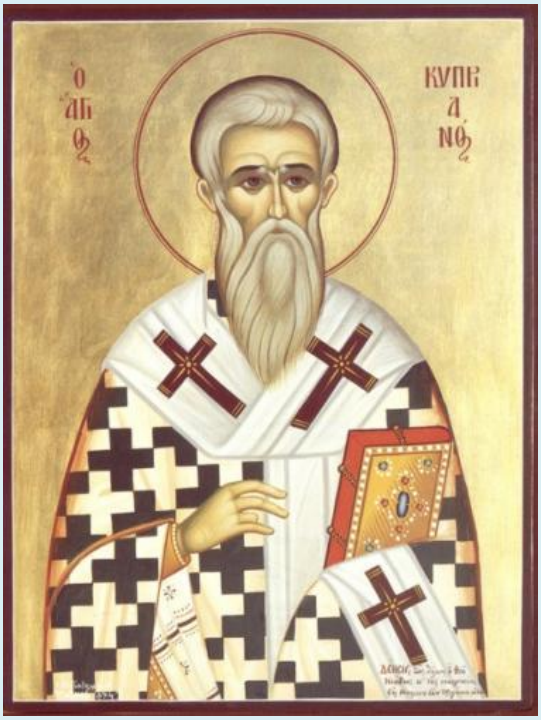

Grupul Sfântul mare mucenic Dimitrie din Craiova:
https://www.youtube.com/watch?v=zsCgph5j8ec

Rugăciunile începătoare:

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm la Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi:

Psalmul 142

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.

11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Apoi **troparele** acestea, glas IV, **podobie**:

Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe credinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruinţă asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Ca un slăvit ierarh şi purtător de biruinţă, ca cel ce ai mare îndrăzneală către Hristos Dumnezeu, Cipriane, lauda Părinţilor, roagă-te cu căldură ca să se izbăvească pururea de toată nevoia şi necazul, de toată mâhnirea şi lucrarea vrăjmaşului cei ce te fericesc pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nici odinioară nu vom tăcea noi nevrednicii, a vesti puterile tale, Născătoare de Dumnezeu, că de nu ai fi stătut tu rugându-te pentru noi, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.

10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul Sfântului

Cântarea I

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împovărat fiind de mulţimea păcatelor, şi rănit peste tot de săgeţile ispitelor, alerg cu credinţă la al tău ajutor, Cipriane prea sfinţite, ușurează-mă şi tămăduieşte-mă cu rugăciunile tale.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stinge văpaia chinurilor mele, părinte milostive, ce m-a cuprins din pricina greşelilor mele şi a uneltirilor diavoleşti şi sănătate dăruieşte-mi cu rugăciunile tale.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Plin fiind de lumina Sfintei Treimi, ca un tăinuitor al celor cereşti, alungă întunericul patimilor mele şi negura cea deasă a gândurilor celor rele, cu luminoasă mijlocirea ta, Cipriane fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

De toată răutatea celui viclean şi de împresurările vieţii, păzeşte-mă nevătămat, mucenice al lui Hristos şi cu rugăciunile tale alungă degrab mulţimea duhurilor celor rele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Greşind de bunăvoia mea şi robindu-mă de obiceiuri necuvioase, la milostivirea ta alerg, Maică prea curată, tămăduieşte sufletul meu şi stinge-mi a trupului infocare.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cela ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica Ta, Tu pe mine mă întăreşte intru dragostea Ta, că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mulţimea bolilor şi a neputinţelor mele, pricinuite de lucrarea vrăjilor, a farmecelor şi a tot felul de descântece, tămăduieşte-le sfinţite Cipriane, alungând de la mine toată lucrarea diavolească.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rănit fiind de a diavolului răutate, zac acum pătimind durere cumplită, ci cu căldură te chem pe tine, părinte, vino degrab spre al meu ajutor şi mă scoate din ispite.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De mulţimea primejdiilor şi de năvălire a diavolilor şi de toată fermecarea izbăveşte pe robul tău, Cipriane prea fericite, cela ce ai biruit toată meşteşugirea satanei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Arătatu-te-ai slujitor credincios al Stăpânului, sfinţite Cipriane, biruind a ispitelor şi a chinurilor mulţime; biruieşte şi acum, rogu-te, toată răutatea diavolească ce mă chinuie pe mine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Stropeşte-mă şi pe mine, Curată, cu ploaia milostivirii tale şi cu mulţimea îndurărilor tale şi spală-mi întinăciunea sufletului meu, albindu-l mai vârtos decât zăpada.

Următoarele **stihiri** se zic după Cantările a 3-a şi a 6-a:

Izbăveşte de toată vătămarea, fermecarea şi vraja, ierarhe Cipriane şi mucenice al lui Hristos, pe cei ce aleargă cu credinţă la mijlocirea ta.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

[Preotul rosteşte ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule… la care pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul: Doamne miluieşte (de 12 ori). Apoi preotul zice ecfonisul: Ca milostiv şi iubitor de oameni…]

Sedealna, glas 2:

Podobie: Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu deadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce eşti singură grabnic folositoare.

Nu înceta a te ruga pururea către Domnul pentru noi cei ce cu credinţă scăpăm sub a ta ocrotire, ca să biruim necazurile vieţii, căci tu ne eşti apărător şi mare mijlocitor către Domnul.

Cântarea a 4-a

Irmos: Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înţeles lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe diavolul cel mândru care prin măiestriile lui cele necurate se oşteşte împotriva noastră, surpă-l degrab, părinte Cipriane, cu rugăciunile tale.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Plâng şi mă tânguiesc, căci păcate lângă păcate adaug şi din fapte nu-mi este mie mântuire, ci scăpând la al tău ajutor, sfinte, rogu-te să mă ridici din adâncul deznădejdii.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cuprins fiind de necazurile vieţii şi împresurat de cursele vrăjmaşului, ce mă trag în prăpastia pierzării, te rog cu credinţă, sfinţite Cipriane, tinde-mi şi mie mână de scăpare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Leac tămăduitor împotriva farmecelor, să mi se facă mie harul tău, părinte, dezlegând toată legătura vrăjilor şi prezicerile ghicitorilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Văzându-mi traiul meu cel desfrânat şi petrecerea cea ticăloasă, alerg la ajutorul tău Fecioară prea curată, rugându-te să-mi dăruieşti a vieţii îndreptare.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Grabnic ajutător şi tare apărător te avem pe tine, Cipriane mărite. Pentru aceasta te rugăm, slobozeşte-ne degrab de a ispitelor mulţime.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Săvârşind fapte necuvioase şi intunecându-mi-se cugetarea, m-am supus de bună voie celui viclean, dar tu, sfinte, din tirania acestuia slobozeşte-mă degrab.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Căzând în cursele oamenilor celor răi, şi chinuit fiind fără nădejde de scăpare, către tine ridic ochii mei, Cipriane milostive, slobozeşte-mă de a lor vicleană uneltire.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Nouă celor ce suntem cuprinşi de mulţimea întristărilor şi de răutatea vrăjmaşilor, mângâiere inimilor noastre ne dăruieşte şi bucuria mântuirii ne-o hărăzeşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Îndrăznire având către tine, Preasfântă Fecioară, cu durere din inimă şi cu suspin din adânc strig către tine, mijloceşte-mi iertare de păcate şi a Raiului sălăşluire.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune scârbele mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad, şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Încetează-mi durerea trupului meu şi tămăduieşte-mi zdrobirea cea nevindecată a sufletului meu, risipindu-mi întunericul minţii, părinte Cipriane, şi dăruindu-mi lumina pocăinţei.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mulţimea întristărilor cea nemăsurat m-a cuprins pe mine ticălosul, pentru aceea la a ta milostivire alerg cu credinţă, cerând slobozire de dureri şi pază de primejdii.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Biruit fiind de răutatea vicleanului şi de cea a oamenilor lui, zac la pământ pătimind durere cumplită; pentru aceasta cu zdrobire strig către tine, Cipriane milostive, alinează-mi a durerilor mulţime.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Ridică-ne pe noi la înălţimea faptelor bune, Hristoase Dumnezeule, şi cu rugăciunile ierarhului Tău Ciprian, ne învredniceşte ca vremea vieţii noastre în pocăinţă a o petrece.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Înflorit-ai ca un crin în văile lumeşti, Fecioară curată, împrăştiind tuturor mireasma darurilor tale. Bine miresmează-ne şi pe noi smeriţii cei ce nădăjduim la mila milostivirilor tale.

Apoi **stihirile:**

Izbăveşte de toată vătămarea, fermecarea şi vraja, ierarhe Cipriane şi mucenice al lui Hristos, pe cei ce aleargă cu credinţă la mijlocirea ta.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Ectenia şi Condacul, glasul al 2-lea:

Taberile vrăjmaşilor ce se luptă împotriva noastră alungă-le cu rugăciunile tale, Sfinte, şi valurile cele sălbatice ale ispitelor opreşte-le degrab cu mijlocirile tale, Cipriane fericite, ca în cântări să te lăudăm neîncetat pe tine, apărătorul cel nebiruit al creştinilor.

Prochimen, glasul al 4-lea: Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israel.

Evanghelia de la Ioan

Ioan 10, 9-16

Zis-a Domnul:

9. Eu sunt uşa: de va intra cineva prin Mine, se va mântui şi va intra şi va ieşi şi păşune va afla.

10. Furul nu vine decât ca să fure şi să junghie şi să piardă. Eu am venit ca viaţă să aibă şi din belşug să aibă.

11. Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun îşi pune sufletul pentru oile sale.

12. Iar cel plătit şi cel care nu este păstor şi ale cărui oi nu sunt ale lui, vede lupul venind şi lasă oile şi fuge şi lupul le răpeşte şi le risipeşte.

13. Dar cel plătit fuge, pentru că este plătit şi nu are grijă de oi.

14. Eu sunt păstorul cel bun şi cunosc pe ale Mele şi ale Mele Mă cunosc pe Mine.

15. Precum Mă cunoaşte Tatăl şi Eu cunosc pe Tatăl. Şi sufletul Îmi pun pentru oi.

16. Am şi alte oi, care nu sunt din staulul acesta. Şi pe acelea trebuie să le aduc şi vor auzi glasul Meu şi va fi o turmă şi un păstor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh , glasul al 2-lea

Pentru rugăciunile ierarhului Tău Ciprian, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte toate fărădelegile noastre.***

Şi **stihira** aceasta, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Limbă înţelepţită de Dumnezeu, mişcată de harul Duhului şi organ cu coarde dumnezeieşti, povăţuitor iscusit spre mântuire şi preot insuflat de Duhul Sfânt, te-ai arătat Cipriane prea sfinţite, atletul cel ales al lui Hristos. Pentru aceasta ne rugăm ţie: izbăveşte-ne de ispite şi întristări şi de farmecele şarpelui, ce se lucrează prin oameni răi şi vicleni, ca să te cinstim pe tine, noi cei ce scăpăm la a ta ocrotire.

[Preotul zice: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul tău… Doamne miluieşte (de 12 ori) Apoi Ecfonisul: Cu milă şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni…]

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tulburarea ispitelor şi năvălirile patimilor celor stricătoare de suflet, potoleşte-le, prea fericite, cu rugăciunea ta, şi la limanul cel neînvăluit al mântuirii ne povăţuieşte.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În toate zilele vrăjmaşul mă ispiteşte şi în adâncul deznădejdii a mă trage se sileşte; ci rogu-te pe tine, sfinţite Cipriane, surpă măiestriile lui cu rugăciunile tale.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vremea vieţii mele celei ticăloase se apropie de sfârşit, curgând cu dulce împătimire, ci mă deşteaptă la pocăinţă, părinte Cipriane, îndreptându-mă spre calea mântuirii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

De mulţimea vrăjilor şi de tot felul de descântece, de deochi şi de orice fel de răutate, izbăveşte-ne pe noi, slăvite Cipriane, cei ce ne-am îmbogăţit cu a ta mijlocire şi apărare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Din desişul cel întunecat al patimilor mele scoate-mă, Fecioară şi mă povăţuieşte către cărarea cea netedă a pocăinţei, luminând sufletul meu cu lumina cea dulce a Fiului tău.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc…

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nouă celor ce alergăm la a ta apărare, cere-ne pace şi iertare, sfinţite Cipriane, risipind, cu rugăciunile tale, negura cea întunecată a păcatelor noastre.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să-mi fii, părinte, ajutător întru nevoi şi în mâhniri grabnic mângâietor, ţie celui ce mă primejduiesc de meşteşugirile vechiului împiedicător.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Curăţeşte-mi sufletul cel ticălos de toată mudăria răutăţii, cu rugăciunile tale cele dumnezeieşti, părinte Cipriane, şi mijloceşte neîncetat pentru a mea mântuire.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ierarhe Cipriane, prea sfinţite, ascultă glasul robului tău şi mă păzeşte nevătămat de meşteşugirile înţeleptului întru răutate, care caută să mă arunce în văpaia cea nestinsă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Fecioară prea lăudată, primeşte rugăciunile noastre ce le aducem ţie din durerea inimii şi ne sfinţeşte pe noi, cei ce scăpăm sub al tău acoperământ.

Stih: ***Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-l şi prea înălţându-L întru toţi vecii.***

Pe Împăratul ceresc, pe care Îl laudă oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviţi prin tine, slăvindu-te cu cetele cele fără de trup.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îmbogăţit fiind cu înţelepciunea cea cerească, Cipriane prea înţelepte, lauda Părinţilor şi podoaba ierarhilor, înţelepţeşte-mă şi pe mine, că neabătut să călătoresc pe calea mântuirii.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tămăduieşte rănile sufletului meu şi mintea mea o luminează, Cipriane lăudate, şi mă păzeşte nevătămat de năvălirile vrăjmaşilor ca să-ţi aduc cântare de mulţumire.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu vom înceta pururea a lăuda mijlocirile tale, părinte Cipriane, că nu te-ai întors de la rugăciunile noastre, ci totdeauna ne-ai izbăvit în vreme de necaz.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Caută de sus spre robii tăi, sfinţite Cipriane, şi primeşte mulţumirile noastre ce se aduc din buze netrebnice, pentru ale tale faceri de bine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cântare de mulţumire îţi aducem noi robii tăi, Fecioară prea curată, că nu ne-ai lăsat pradă vrăjmaşilor noştri, ci ai făcut cu noi milele tale.

Apoi: ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce***

eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi **troparele** acestea, glasul al 8-lea:

Pe cel ce a lăsat întunericul înşelăciunii şi la lumina cunoştinţei de Dumnezeu s-a înălţat, pe sfinţitul Ciprian, luminătorul Bisericii, să-l lăudăm.

Pe tăinuitorul celor cereşti, pe gura cea izvorâtoare de înţelepciune şi pildă de evlavie, pe Ciprian cel prea fericit, cu vrednicie să-l mărim.

Cum nu ne vom minuna de viaţa ta, părinte Cipriane, că din adâncul răutăţii te-ai suit la vârful bunătăţilor, de unde te rogi pentru cei ce te laudă pe tine.

Cine aleargă la ajutorul tău şi nu ia degrab izbăvire de relele ce l-au cuprins, sfinţite Cipriane? Că te-ai făcut cu adevărat scăpare întemeiată celor cuprinşi de cursele vrăjmaşului.

Scăldându-te în sângele tău, prin mucenicie, te-ai înălţat ca un vultur la munţii cei dumnezeieşti, sfinţite Cipriane, de unde caută şi spre noi, izbăvindu-ne de cele rele.

Toate oştile îngereşti, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece apostoli, sfinţite mucenice Cipriane şi toţi sfinţii, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceţi rugăciuni ca să ne mântuiască pe noi.

Apoi:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi **troparul** Sfântului, glasul al 4-lea: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu însuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învăţând, şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite mucenice Cipriane, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Ectenia şi Otpustul.

Şi sărutând Sfintele icoane zicem: Har primind de la Hristos Domnul, ca un sfinţit mucenic al Lui, slobozeşte-ne pe noi de toată vătămarea şi întristarea, de toate înconjurările şi încercările vieţii, ca să propovăduim tuturor mijlocirea ta fierbinte şi să te lăudăm neîncetat, Cipriane prea sfinţite.

Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

(Extras din cărticica: Acatistul şi paraclisul Sfinţilor Ciprian şi Iustina)

Rugăciune pentru paza fecioriei și a dreptei credințe către Sfintele mucenițe Tecla, cea întocmai cu apostolii, Doroteea din Cezareea Capadociei, Eufrasia și Iuliana din Nicomidia, Pelaghia și Iustina din Antiohia Siriei, Agata și Lucia din Sicilia, Drosida, Cecilia, Agnia și Lucia din Roma dimpreună cu toate Sfintele mucenițe fecioare (a episcopului Macarie Drăgoi)

Sfintelor mucenițe Tecla, cea întocmai cu apostolii, Doroteea din Cezareea Capadociei, Eufrasia și Iuliana din Nicomidia, Pelaghia și Iustina din Antiohia Siriei, Agata și Lucia din Sicilia, Drosida, Cecilia, Agnia și Lucia din Roma, dimpreună cu toate Sfintele mucenițe fecioare, făclii de Dumnezeu aprinse v-ați făcut întru dreapta credință, alungând întunericul păgânesc și cel al patimilor stricăciunii. Cu osârdie și curaj ați păzit dreapta credință și fecioria trupului, pe chinuitorii ucigași de creștini înfruntând și cununile muceniciei dobândind.

O, Sfântă Tecla cea întocmai cu apostolii, prima între mucenițe, alesul vlăstar al Iconiei, care, la auzul propovăduirii Sfântului apostol Pavel, de dragostea lui Hristos te-ai rănit și ai făgăduit că nici părinții tăi, nici mânia, nici amenințările sau chinuirile tiranilor fără de omenie nu te vor mai despărți de Mirele tău cel ceresc. Tu, cea prea cinstită, primind binecuvântarea „apostolului neamurilor”, care ți-a fost sprijin și întărire, împreună cu Sfântul Barnaba, prin rugăciune fierbinte ai înduplecat pe Dumnezeu să stingă cu rouă din cer rugul pe care te-au urcat idolatrii. Fiarele sălbatice cele asmuțite asupra ta le-ai îmblânzit, la care minune păgânii au exclamat: „Mare este Dumnezeul creștinilor!”. Tu, cea aleasă dintre miresele lui Hristos, din pustia Seleuciei și pe sacerdoții păgâni ai chemat la baia Botezului, multe semne și minuni săvârșind cu puterea Preasfintei și de

viață Făcătoarei Treimi. Sfântă întâi mare muceniță Tecla, cea grabnică ajutătoare celor care se nevoiesc cu bună rânduială și sunt cuprinși de felurite suferințe și chinuri, roagă-te pentru noi, dimpreună cu toate celelalte mucenițe fecioare, ocrotitoarele monahiilor care se afierosesc Domnului.

O, Sfântă muceniță Doroteea, mult iubitoare de feciorie, ocrotitoare a grădinarilor, odraslă aleasă a Cezareei cea din Capadocia, tu, la credință ai întors și cununa muceniciei ai mijlocit surorilor care, din pricina persecuțiilor, oarecând lepădaseră numele de creștin. Cumplitele suplicii cu credință ai îndurat pentru Hristos, cântând cu bucurie imnele Paradisului. Tu, cea care pe aristocratul păgân Teofil, cel care în batjocură ți-a cerut de îndată câteva mere și flori din Grădina Mirelui tău, l-ai rușinat când în pânză nepătată i-ai adus trei mere și trei trandafiri, ofrande dăruite ție de înger, la care minune, săvârșită în friguroasa lună a lui februarie, acela îndată s-a făcut creștin, primind și el cununa slavei mucenicilor.

O, Sfântă muceniță Eufrasia din Nicomidia, tu, care în vremea cumplitei persecuții a împăratului Maximian te-ai rugat lui Dumnezeu să păstreze neîntinată a ta feciorie, iar pe tiranii cei fără de omenie, atrași nebunește de frumusețea chipului tău, cu dumnezeiască înțelepciune i-ai biruit. Călăii au crezut cuvântului tău că ierburile arătate de tine sunt asemenea unei armuri și pot să stea chiar și împotriva ascuțișului sabiei, iar, când te-ai oferit să îi încredințezi de aceasta prin propriul exemplu, au lovit cu putere, coborând pe sfințitul tău creștet cununa muceniciei cea dăruită ție de Hristos.

O, Sfântă muceniță Iuliana din Nicomidia, iubitoarea de feciorie, ocrotitoarea bolnavilor și izgonitoarea demonilor, tu, care din părinți bogați te-ai născut și înțelepciunea ai iubit, mântuirea ai dorit și Botezul creștin în ascuns ai primit. Tu, cea care pe Hristos, Singurul Mire, ai dorit, suferind bătăi și chinuri din invidia celui rău, care în propriile-i unelte i-a transformat pe tatăl tău și pe guvernatorul cel idolatru. Tu, cu exemplul mărturisirii, 500 de bărbați și 130 de femei de la păgânism ai convertit, suferind cu ei moarte martirică.

O, Sfântă muceniță Pelaghia din Antiohia Siriei, deși aveai doar 15 ani, soldații cei fărădelege ai crudului împărat Dioclețian voiau să siluiască fecioria ta, dar te-ai rugat Mântuitorului și ai ales moartea martirică decât căderea în păcat. Pentru iubirea curăției, însuși marele Ioan Gură de Aur te-a proslăvit în al său cuvânt, lăudând întreaga ta înțelepciune pe care ai păzit-o cu prețul vieții.

O, Sfântă muceniță Iustina din Antiohia Siriei, tu, care te-ai dăruit Mirelui Ceresc și ai ales să trăiești viață de feciorie, tu, care ai stat împotriva avansurilor pătimașului tău pretendent, care, în nebunia sa de a te cuceri, a apelat la vrăjitorul Ciprian, cel care a slobozit împotriva ta, a familiei tale și a întregului oraș

cohorte de demoni și vrăji cumplite, încercând să te momească, dar, văzând că tăria acestora e neputincioasă în fața rugăciunilor tale, s-a convertit și el, până la urmă, și a primit cununa martiriului alături de tine în zilele lui Dioclețian.

O, Sfântă muceniță Agata, deși erai doar o adolescentă, ai socotit bogăția căii creștine mai presus de bunăstarea părinților tăi, alegând să te afierosești Mântuitorului încă din pruncie. La nebunia guvernatorului Quintian, care încerca să te seducă, ai răspuns cu păzirea neclintită a îndemnurilor lui Hristos. Văzând tiranul că nici un chin nu folosește, a poruncit să te arunce în temniță, unde însuși Petru, verhovnicul apostolilor, a îngrijit rănile tale înainte de a-ți încredința sufletul în mâinile Domnului. Mare este jertfa ta, mare este și îndrăzneala pe care ai câștigat-o înaintea lui Dumnezeu, salvând cu sfintele tale rugăciuni orașul Catania, atunci când a erupt vulcanul Etna.

O, Sfântă muceniță Lucia din Siracuza, după ce ai împărțit averea ta săracilor, ai ales calea fecioriei de dragul lui Hristos. Orbirea celui care, stăpânit de patimi și neacceptând refuzul tău de a-i deveni soție, ai înfrânt-o cu puterea rugăciunii și a îndelungii răbdări. Însă pătimașul bărbat te-a denunțat guvernatorului că ești creștină, fiind condamnată să suferi rușinea prostituției, însă cu tărie de la Dumnezeu ai stat nemișcată, păstrându-ți puritatea. Fiind supusă la multe chinuri, ai răspândit cu și mai multă putere tuturor lumina lui Hristos, devenind ocrotitoarea și vindecătoarea celor cuprinși de orbire sufletească și trupească.

O, Sfântă muceniță Drosida, fiica împăratului Traian, cea care în ascuns ucenița a lui Hristos erai și ajutai pe sfinți să culeagă trupurile martirilor și să le îngroape ca niște odoare de mare preț. Tu, care, împreună cu alte cinci creștine, ai fost capturată de soldații tatălui tău și aruncată în închisoare, văzând mucenicescul sfârșit al acestora și dorind să intri la Nunta Fiului cu haina sufletului luminată și curată, ai primit de la Dumnezeu Botezul dorinței și, apoi, nesocotind rugămințile tatălui tău după trup, la locașurile Părintelui ceresc ai năzuit, primind, prin Botezul sângelui, cununa cea nevestejită a muceniciei.

O, Sfântă muceniță Cecilia, în cetatea vestită a Romei te-ai născut și din fragedă pruncie pe Hristos ai slujit, făgăduind să trăiești în feciorie toată viața. Dar când părinții tăi au vrut să te căsătorească, pe Domnul ai rugat fierbinte ca logodnicul tău, Valerian, să creadă și el și astfel să îți păzești legământul. Primind Botezul împreună cu fratele său, Tiburtie, cinstitul Valerian s-a făcut pildă multor creștini, împreună cu tine virtuțile cele alese cu râvnă lucrând. Dar, arestat fiind pentru misiunea creștină pe care o împlinea, pe tine avându-te ca mijlocitoare și împreună rugătoare, pe călăul cel fără de omenie de la rătăcirea idolilor l-ați întors. Dându-vă, așadar, împreună sufletul lui Iisus, Mirele cel Ceresc, cu scump sângele vostru pământul ați sfințit.

O, Sfântă muceniță Agnia, care te-ai jertfit în cetatea Romei ca o mielușea pentru Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii, tu, care din părinți creștini te-ai născut și Domnului I te-ai închinat din pruncie. Tu, care ai refuzat să fii mireasa altui mire și pe eparhul cel răucredincios l-ai refuzat, drept pentru care te-a trimis într-o casă de desfrânări pentru a întina evlavia și fecioria ta, deși erai doar o copilă, însă un înger al Domnului îți era alături, păzindu-te de toți cei se apropiau de tine cu gânduri necuvioase.

Iar tu, o, Sfântă muceniță Lucia din Roma, care, cu înțelepciunea cea de negrăit dăruită ție de Domnul, ai întors la credința creștină pe guvernatorul Rix, care încerca să te convingă să te lepezi de Hristos și, împreună cu el, și alți 24 de creștini, ai primit cununa nepieritoare, păzindu-ți întreagă fecioria.

Pentru aceasta, cu multă dragoste vă cinstim, însă, iarăși, vrăjmașul mântuirii noastre, nesuferind a voastră cinstire și mărturie pentru întreaga feciorie, cu gând viclean, în aceste vremuri în care oamenii au slăbit în credință, caută de multe ori ca sărbătoarea voastră să o prefacă în ocară.

Sfintelor fecioare mucenițe, cumplite vremuri pentru creștini trăim! Dreapta credință este batjocorită, cele firești sunt răstălmăcite și vrăjmășite, căsătoriile întru silnicie sunt schimbate după legea desfrânării, împotriva legii lui Dumnezeu, iar îndemnurile spre patimile cele rușinoase trupești ca un foc au cuprins întreaga lume. Într-un astfel de cuptor al ispitelor stăm noi, creștinii acestui veac. Pentru aceasta venim către voi, Sfintelor mucenițe ale lui Hristos, și cu lacrimi și credință ne rugăm: Întru curăție ne întăriți! Întru credință ne ocrotiți! Cu cei ce urmează Mirelui Hristos ne socotiți, iar de cei fărădelege ne păziți și ne osebiți. Dați-ne curaj, înțelepciune, bărbăție și dragoste de Dumnezeu și de aproapele, să putem trece nevătămați noaptea acestui veac! Ajutați-ne să urmăm Păstorului Hristos, iar nu lumii! Rugămu-ne vouă, blândelor mielușele, luați aminte la multele noastre neputințe și fiți-ne lumină, zid de apărare, izvor de milă și de faceri de bine acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Notă:

- *Sfânta întâia muceniță și întocmai cu apostolii Tecla (sec. I) este sărbătorită la 24 septembrie;*
- *Sfânta muceniță Doroteea din Cezareea Capadociei († 300) este sărbătorită pe 6 februarie;*
- *Sfintele mucenițe Eufrasia († 303) și Iuliana din Nicomidia († 304) sunt sărbătorite la 19 ianuarie și 21 decembrie;*
- *Sfânta muceniță Pelaghia din Antiohia Siriei († 303) este sărbătorită pe 8 octombrie, iar*
- *Sfânta muceniță Iustina din Antiohia Siriei († 304) este sărbătorită pe 2 octombrie, împreună cu Sfântul sfințit mucenic Ciprian, fostul vrăjitor;*

- *Sfânta muceniță Agata din Catania Siciliei († 251) este sărbătorită pe 5 februarie;*
- *Sfânta muceniță Lucia din Siracuza Siciliei († 304) este sărbătorită la 13 decembrie;*
- *Sfânta muceniță Drosida, fiica împăratului Traian († 115/116), este sărbătorită la 22 martie;*
- *Sfânta muceniță Cecilia din Roma († 232) este sărbătorită la 22 noiembrie;*
- *Sfânta muceniță Agnia din Roma († 304) este sărbătorită la 21 ianuarie;*
- *Sfânta muceniță Lucia din Roma († 301) este sărbătorită pe 6 iulie.*

Imnografie

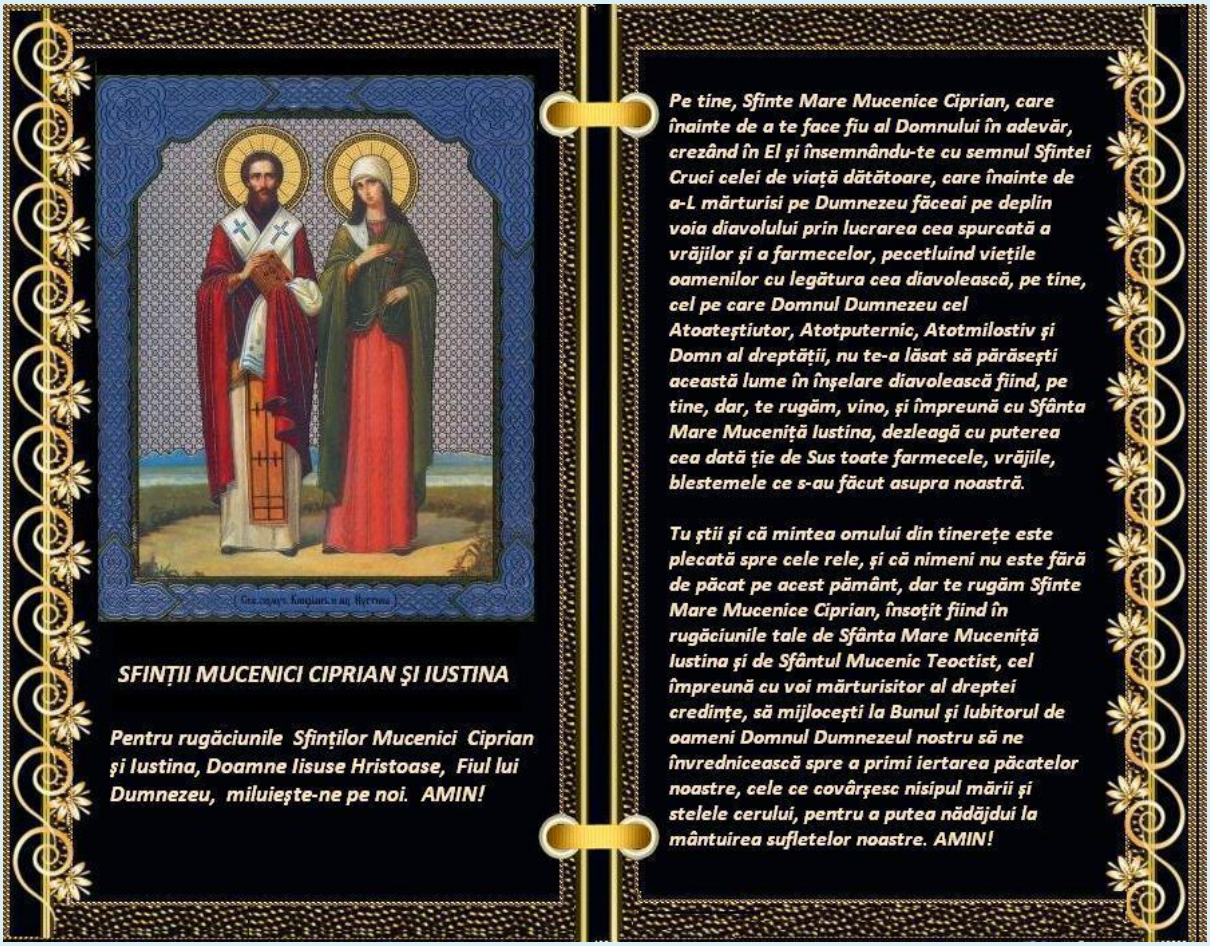

Condacul Sfântului sfinţit mucenic Ciprian: Ca pe un ierarh cinstit şi ca pe un nevoitor prea tare, lumea după vrednicie te cinsteşte, sfinţite mucenice Ciprian, pururea pomenite şi cu cântări măreşte sfântă pomenirea ta; cerând întotdeauna să dăruiască prin tine iertare greşelilor, celor ce cântă: Aliluia.

Troparul Sfântului sfinţit mucenic Ciprian: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţa răbdând până la sânge sfinţite mucenice Ciprian, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului sfinţit mucenic Ciprian şi al Sfintei muceniţe Iustina, fecioara: De la meşteşugul vrăjitoresc întorcându-te, de Dumnezeu înţelepţite, la dumnezeiasca cunoştinţă, te-ai arătat lumii doctor prea înţelept, tămăduiri dăruind celor ce te cinstesc pe tine, sfinţite mucenice Ciprian şi pe Sfântă muceniţă Iustina; cu care roagă-te Iubitorului de oameni, Stăpânului, să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfintei muceniţe Iustina, fecioara: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Iustina, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc și pe Tine căutându-Te mă chinuiesc și împreună mă răstignesc și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primește-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuiește sufletele noastre.

(Video) Troparul Sfântului sfinţit mucenic Ciprian - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfantul-sfintit-mucenic-ciprian-tropar

(Video) Troparul Sfintei muceniţe Iustina - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfanta-mucenita-iustina-tropar

Viaţa şi pătimirea Sfântului sfinţitului mucenic Ciprian şi a Sfintei muceniţe Iustina, fecioara

Pe vremea împărăţiei lui Deciu, era în Antiohia Siriei un filozof şi vrăjitor vestit, anume Ciprian, de neam din Cartagina, născut dim părinţi necredincioşi, care a fost dat în copilăria sa spre slujba păgânescului şi necuratului lor zeu, Apolon. În anul al şaptelea al vârstei sale îl încredinţară la vrăjitori spre învăţătura meşteşugului vrăjitoriei şi a drăceştii înţelepciuni. Iar după zece ani de la naşterea sa a fost trimis de părinţi spre săvârşirea jertfei în muntele

Olimpului, pe care păgânii îl numeau locuinţă dumnezeiască, căci acolo se afla nenumărata mulţime de idoli întru care mulţi diavoli locuiau.

Ciprian a învăţat în acel munte înalt mult meşteşug diavolesc, căci ştia felurite năluciri drăceşti; se deprinsese a schimba văzduhul, a porni vântul, a slobozi tunete şi ploi, a tulbura valurile mării, a face stricăciune în răsaduri, grădini şi câmpii, a aduce vătămări şi răni asupra oamenilor şi se învăţase la înţelepciunea cea pierzătoare şi prea rea lucrare diavolească. Şi a văzut acolo nenumărate pâlcuri drăceşti împreună cu stăpânul întunericului, împrejurul căruia unii săltau, alţii slujeau, alţii chiuiau, lăudând pe stăpânul său, iar alţii erau trimişi în toată lumea spre înşelarea popoarelor.

A văzut acolo pe toţi zeii şi zeiţele păgâne şi felurite năluciri şi vedenii, la care se învăţa câte patruzeci de zile în post; că mânca după apusul soarelui nu pâine, nici altă hrană, ci numai ghindă de stejar. Când era de cincisprezece ani avea ca dascăli şapte slujitori mari care slujeau la cele şapte planete. De la acei jerfitori a învăţat multe taine diavoleşti. Apoi s-a dus în cetatea Agra, unde, slujind câtva timp zeiţei Ira, a învăţat multe meşteşuguri de la slujitorul care era acolo. Şi a petrecut şi în Tauropoli slujind zeiţei Artemis. De acolo s-a dus la Lachedemonia şi a deprins să facă fel de fel de vrăji şi năluciri, ca aceea ca morţii din morminte să grăiască.

Având douăzeci de ani, a mers în Egipt, în cetatea Memfis, la capii răutăţilor şi multe farmece şi vrăjitorii învăţa. La treizeci de ani a mers la caldei şi acolo a învăţat să citească în stele. ***Şi în Antiohia a mers, fiind atunci desăvârşit în toată răutatea: vrăjitor şi fermecător, pierzător de suflete, mare prieten şi credincioasă slugă a stăpânitorului iadului, cu care singur faţă în faţă a vorbit şi de cinste mare de la dânsul s-a învrednicit. De acest lucru singur a mărturisit, zicând: "Să mă credeţi pe mine că singur pe diavol l-am văzut, pentru că prin jertfe l-am rugat şi l-am sărutat şi am grăit cu dânsul şi cu aceia care sunt la dânsul mai mari şi m-au iubit şi mi-au lăudat înţelegerea mea şi înaintea tuturor a zis: "Iată noul Amvrie, grabnic spre ascultarea noastră, vremelnic de împărtăşania noastră". Şi mi-au făgăduit că au să mă pună boier, după ieşirea mea din trup şi cât timp eu am să petrec pe pământ, în toate au să-mi ajute şi mi-au dat spre slujirea mea un grup de diavoli. Iar când ieşeam de la dânsul a strigat către mine: "Îmbărbătează-te, nevoitorule Cipriane" şi, sculându-se, m-a petrecut, încât şi toţi mai marii diavolilor s-au mirat. De aceea toţi boierii lor pe mine mă ascultau, văzând cinstea ce mi se făcea de către dânsul. Era chipul lui ca o floare de iarbă şi capul îi era încununat cu o coroană prefăcută, nu adevărată, ci nălucire de aur şi pietre luminoase, care lumină chipul acela şi hainele lui erau minunate. Iar când se întorcea încoace sau încolo se cutremura tot locul acela şi mulţi stăteau lângă***

scaunul lui cu fel de fel de rânduieli ale duhurilor răutăţii, întru mare supunere.

Eu cu totul pe mine mă dădusem atunci, supunându-mă la toată porunca lui". Aceasta despre sine singur a spus-o Ciprian după întoarcerea sa la Dumnezeu.

Este arătat ce fel de om era: prieten al diavolilor, ale căror lucruri, toate, le făcea supărând pe oameni şi înşelându-i. În Antiohia a petrecut multă vreme şi a adus pe mulţi oameni spre toată necurata fărădelege, pe mulţi i-a ucis cu otrăvurile şi cu farmecele, pe copii şi pe copile spre jertfă diavolilor îi înjunghia şi pe mulţi i-a învăţat la vrăjile sale rele: pe unii îi învăţa să zboare prin văzduh, pe alţii să plutească cu luntrea prin nori, pe alţii i-a făcut să umble pe ape. De toţi păgânii era cinstit şi slăvit ca un mare jertfitor şi preaînţelept slujitor al necuraţilor lor zei şi mulţi alergau la dânsul pentru nevoile lor, pentru că îi ajuta cu puterea diavolească de care era plin; unora le ajuta la desfrânare, altora la mânie, la vrajbă şi la izbândirea răutăţilor, iar altora în zavistie le ajuta. Acum era cu totul în fundul iadului şi în gurile diavoleşti, fiu al gheenei, părtaş al celor diavoleşti şi al pierzării celei veşnice. ***Iar Domnul, Cel ce nu voieşte moartea păcătosului, pentru negrăita Sa bunătate şi pentru milostivirea cea nebiruită de păcatele omeneşti, a vrut ca pe acest om să-l caute şi pe cel afundat în adâncul iadului din prăpastie să-l scoată şi să-l mântuiască, spre arătarea milostivirii Sale, tuturor oamenilor, căci nu este păcat să biruiască iubirea Lui de oameni. Şi l-a mântuit pe Ciprian din pierzarea lui în acest chip:***

În acea vreme era în Antiohia o fecioară cu numele de Iustina, care s-a născut din părinţi păgâni. Tatăl ei se numea Edesie şi era slujitor idolesc, iar maica sa se numea Cleodonia. Fecioara Iustina când a ajuns la vârsta desăvârşită, şezând în casa sa la fereastră, a auzit din întâmplare un cuvânt de mântuire din gura unui diacon care trecea pe acolo, care se numea Prailie şi care grăia pentru întruparea Domnului nostru Iisus Hristos ***"că S-a născut din curata Fecioara Maria şi, multe minuni făcând, a voit a pătimi pentru mântuirea noastră şi a înviat din morţi şi S-a înălţat la ceruri şi a stat de-a dreapta Tatălui şi împărăţeşte în veci".***

Această propovăduire a diaconului a căzut pe pământ bun în inima Iustinei, căci degrabă a început a aduce rod şi a dezrădăcina din ea toţi spinii necredinţei. Iustina voia ca mai mult şi mai desăvârşit să înveţe de la acel diacon, însă nu îndrăznea să-l caute pe el, împiedicând-o feciorelnica ruşine. ***Însă mergea adeseori, în taină, la biserica lui Hristos, ascultând cuvintele lui Dumnezeu; şi lucrând în inima ei Duhul Sfânt, a crezut în Hristos. Şi în scurtă vreme şi pe maica ei a făcut-o să creadă şi după aceea şi pe bătrânul ei tată l-a adus la credinţă;*** el, văzând înţelegerea fiicei sale şi auzind cuvintele ei cele înţelepte,

socotea în sine că idolii, fiind făcuţi de mâini omeneşti, cum pot să fie ei dumnezei, neavând nici suflet, nici suflare? ***Şi o vedenie minunată a văzut el noaptea în vis, prin dumnezeiască arătare: adică o tabără mare de îngeri purtători de lumină, iar în mijlocul lor era Mântuitorul lumii, Iisus Hristos, şi L-a auzit pe El grăindu-i: "Veniţi la Mine şi vă voi da vouă cerească împărăţie".*** Apoi, deşteptându-se din somn, Edesie îndată a mers cu femeia şi cu fiica sa la episcopul creştinesc pe care îl chema Optat, rugându-l pe el să-i înveţe credinţa lui Hristos şi să le dea lor Sfântul Botez şi i-a spus lui cuvintele fiicei sale şi îngereasca vedenie pe care singur o văzuse.

Auzind aceasta episcopul, s-a bucurat de întoarcerea lor şi, grăindu-le mult despre credinţa în Hristos, a botezat pe Edesie şi pe Cleodonia, femeia sa şi pe fiica lor Iustina şi, împărtăşindu-i pe ei cu Sfintele Taine, i-a slobozit cu pace. ***Iar după ce s-a întărit Edesie în credinţa lui Hristos, văzând episcopul evlavia lui, l-a făcut preot; şi petrecu în fapte bune şi în frică de Dumnezeu un an şi şase luni şi aşa, în sfânta credinţă, şi-a sfârşit viaţa. Iar Iustina bine s-a nevoit în poruncile Domnului, iubind pe Mirele său Hristos şi slujindu-I Lui în rugăciuni, în feciorie şi în curăţenie, în post şi în mare înfrânare.*** Iar vrăjmaşul cel ce urăşte neamul omenesc, văzând o viaţă ca aceasta a ei, a zavistuit faptele ei cele bune şi a început a o supăra, felurite nevoi şi necazuri pornindu-i împotrivă.

Era atunci în Antiohia un tânăr scolastic, pe nume Aglaid, fiu de părinţi bogaţi şi slăviţi, vieţuind cu desfătare întru deşertăciunea lumii acesteia. Şi acesta, într-o vreme oarecare, a văzut-o pe Iustina fecioara mergând la biserică şi s-a minunat de frumuseţea ei. Iar diavolul a pus gând rău în inima lui asupra ei şi, aprinzându-se de dorul ei, Aglaid a început a se gândi în toate chipurile, că întru cunoştinţa şi dragostea ei să vie şi, înşelând-o, să aducă pe mieluşeaua cea curată a lui Hristos întru necurăţia cea gândită de dânsul. Şi pândea calea ei, ori unde avea să meargă fecioara şi, întâmpinând-o, o amăgea cu cuvinte desfrânate, lăudându-i frumuseţea. Apoi, spunându-i cuvinte de fericire şi arătându-şi dragostea sa către dânsa, cu curse înşelătoare şi meşteşugit împletite o urmărea pe ea spre desfrânare. Iar fecioara se întorcea şi fugea de dânsul, înfricoşându-se de el şi nu voia să-i asculte înşelătoarele şi viclenele cuvinte. Şi tânărul, dorind frumuseţile ei cele fecioreşti, a trimis la dânsa rugăminte ca să voiască să-i fie lui soţie. ***Iar ea a răspuns către dânsul: "Am pe Mirele meu Hristos căruia Îi slujesc şi curăţia mea îmi păstrez. Acela şi sufletul şi trupul meu îmi păzeşte de toată necurăţia".***

Un răspuns ca acesta al curatei fecioare auzindu-l Aglaid şi mai mult a dorit-o, aprinzându-l pe el diavolul. Neputând nicidecum să o amăgească, a gândit că s-o răpească; şi adunând spre ajutor tineri fără de rânduială, asemenea lui, i-a păzit calea pe care obişnuia fecioara să meargă spre biserică la rugăciune. Acolo

a întâmpinat-o şi a prins-o, ducând-o cu sila spre casa lui. Iar ea a început a striga foarte tare, bătându-l pe el peste gură şi scuipând asupra lui. Auzind acea strigare, vecinii au ieşit din casele lor şi au alergat ca s-o scoată din mâinile tinărului cel neruşinat ca din gura lupului şi au reuşit să o ia pe mieluşeaua cea fără prihană, pe Sfânta Iustina. Şi au fugit toţi cei nelegiuiţi, iar Aglaid cu ruşine s-a dus la casa sa.

Neştiind ce să mai facă, înmulţindu-se în el răutatea patimii, s-a ispitit cu încă un lucru rău: a mers la marele vrăjitor şi fermecător, Ciprian, jertfitorul idolesc şi acestuia, spunându-i necazul său, i-a cerut ajutor, făgăduind să-i dea mult aur şi argint. Ciprian, pe toate auzindu-le de la dânsul, îl mângâia făgăduindu-i că toată dorinţa lui i-o va îndeplini. ***"Eu, a zis el, voi face ca această fecioară singură să caute dragostea ta şi te va dori pe tine mai mult decât tu pe ea".*** Aşa, mângâindu-l, i-a dat bună nădejde.

Luând Ciprian cărţile sale de învăţătură a chemat pe unul din duhurile cele necurate pe care îl ştia că degrabă poate să aprindă cu necurată dorire inima Iustinei spre tânărul acela. Iar diavolul i-a făgăduit cu sârguinţă să-i îndeplinească dorinţa şi cu mândrie a zis: *"Nu-mi este mie cu anevoie acest lucru, de vreme ce eu de multe ori am cutremurat cetăţi, ziduri am surpat, case am despărţit, vărsări de sânge şi ucideri de tată am făcut; învrăjbiri şi mânie mare între fraţi şi între soţi am pus, pe cei ce voiau să petreacă mult în feciorie i-am adus în necurăţie; pe călugării cei ce se nevoiau prin munţi şi la multă postire se deprindeau, negândindu-se niciodată la trup, în pofta desfrânării i-am adus şi i-am învăţat să slujească patimilor trupeşti, iar pe alţii, care întru pocăinţă şi întru lepădarea de toate veniseră, iarăşi i-am întors la cele dintâi lucruri rele şi pe mulţi din cei ce petreceau în curăţie, i-am aruncat în desfrânare. Deci, oare nu pot eu că pe această fecioară spre dragostea lui Aglaid să o plec? Şi ce să zic mai mult? Cu lucrul voi arăta puterea mea degrabă. Deci, primeşte această doctorie - şi îi dădu un vas plin - şi dă-o tinărului aceluia ca să stropească locuinţa Iustinei şi vei vedea ce va fi".* Acestea zicând, s-a dus, iar Ciprian, chemându-l pe Aglaid, l-a trimis pe el să stropească în taină casa Iustinei cu licoarea din vasul acela diavolesc. Şi făcându-se aceasta, a intrat diavolul desfrânării cu săgeţile cele aprinse ale poftei trupeşti, ca să rănească prin desfrânare inima cea feciorească şi trupul ei şi cu pofta cea necurată să-l aprindă.

Avea obiceiul fecioara aceea ca în toate nopţile să-şi facă rugăciunile sale către Domnul. Şi a fost după obicei, când în ceasul al treilea din noapte, sculându-se se ruga lui Dumnezeu, a simţit ca de năprasnă o tulburare în trupul ei şi furtună rea de pofta cea trupească şi aprinderea focului gheenei. Şi a fost acea supărare şi în acel vifor dinăuntru multă vreme; îi venea întru pomenire acel Aglaid, căci se ridicase în ea gândurile cele rele. Se mira fecioara şi singură de sine se ruşina, simţindu-şi sângele fierbând ca într-o căldare şi se gândea la lucruri de care întotdeauna, ca de nişte necurăţenii, se scârbea. Şi cu bună cunoştinţă fiind Iustina, a înţeles că de la diavol i s-a tras acest război întru dânsa şi îndată, înarmându-se cu arma semnului crucii, a alergat către Dumnezeu cu fierbinte rugăciune şi a strigat din adâncul inimii către Hristos, Mirele său, zicând: "Doamne, Dumnezeul meu, Iisuse Hristoase, iată, vrăjmaşii mei s-au ridicat asupra mea, curse au pregătit pentru picioarele mele şi au smerit sufletul meu; iar eu mi-am adus aminte de numele Tău şi m-am veselit şi când mă supără ei pe mine, eu la Tine scap şi nădăjduiesc, spre a nu se bucura vrăjmaşul meu de mine; căci ştii, Doamne Dumnezeul meu, că eu sunt roaba Ta şi curăţia trupului meu pentru Tine o păzesc şi sufletul meu Ţie ţi l-am încredinţat. Deci, păzeşte pe oaia Ta, Păstorule bun, nu mă lăsa întru mâncarea fiarelor celor ce caută să mă înghită pe mine, dă-mi biruinţa poftei celei rele a trupului meu". *Astfel, sfânta fecioară, stăruind mult în rugăciune, a ruşinat pe vrăjmaşul care, fiind biruit de*

rugăciunea ei, a fugit de la dânsa cu ruşine; şi s-a întors odihna în trupul şi în inima Iustinei şi s-a stins văpaia poftei, iar războiul a încetat şi fierberea sângelui s-a potolit şi Iustina a dat slavă lui Dumnezeu, cântând cântare de biruinţă.

Diavolul s-a întors la Ciprian cu veste rea, că nu a reuşit întru nimic. Dar Ciprian l-a întrebat pe el din care pricină nu a putut s-o supună pe acea fecioară. Iar el, cu toate că nu voia, i-a spus adevărul, zicând: *"Pentru aceasta nu am reuşit, pentru că am văzut pe ea un semn de care m-am înfricoşat, şi din această cauză nu am putut ca să o biruiesc".* Ciprian a chemat un diavol mai cumplit şi l-a trimis pe acesta spre a o ispiti pe Iustina. Şi mergând acesta, a făcut mai multe decât cel dintâi, căci cu mare putere a năvălit asupra ei, ***iar fecioara cu mai fierbinte rugăciune s-a înarmat şi mai mare nevoinţă a arătat, pentru că s-a îmbrăcat în haină de păr şi îşi chinuia trupul său cu înfrânarea şi cu postul, numai pâine şi apă mâncând. Şi aşa, îmblânzindu-şi patimile trupului, a biruit pe diavol şi l-a gonit cu ruşine,*** iar el, la fel ca şi cel dintâi, nesporind nimic, s-a întors la Ciprian. Iar Ciprian a chemat pe una dintre căpeteniile diavoleşti şi i-a spus despre slăbiciunea celorlalţi doi diavoli trimişi care nu au putut să covârşească o fecioară şi a cerut de la dânsul ajutor. Iar el a ocărât pe diavolii cei dintâi cu sălbăticie, ca pe cei ce nu sunt bine iscusiţi în acel lucru şi ca pe cei ce nu ştiau cum să îndulcească desfrânarea în inima fecioarei. Şi i-a dat bună nădejde lui Ciprian, făgăduindu-i ca singur, în alt chip, să ispitească pe fecioară.

Ducându-se de la Ciprian, s-a prefăcut pe sine în chip de femeie şi aşa a intrat la Iustina; şi, şezând, a început a grăi cu dânsa cuvintele cele dumnezeieşti, ca şi cum ar fi vrut să urmeze vieţii şi curăţiei ei; o întreba ce fel de plată o să aibă pentru această viaţă sfântă şi pentru fecioria ei. ***Iar Iustina a zis: "Mare şi negrăită este plată pentru cei ce vieţuiesc în curăţie, şi mâhnire mare au oamenii care nu bagă de seamă o visterie mare ca aceasta a curăţiei îngereşti".*** Iar diavolul, descoperindu-şi neruşinarea, cu meşteşug a început a o amăgi, zicându-i: "Apoi în ce chip ar putea să fie lumea şi cum s-ar naşte oamenii? De ar fi păzit Eva curăţia, apoi de unde s-ar fi înmulţit neamul omenesc? Cu adevărat, bună este însoţirea, pe care singur Dumnezeu a rânduit-o, şi Sfânta Scriptură o laudă, zicând: "Cinstită este nunta întru toate şi patul nespurcat. Mulţi sfinţi ai lui Dumnezeu oare nu au fost întru însoţirea pe care a dat-o Dumnezeu spre mângâierea omului, că spre copiii săi căutând să se înveselească şi să laude pe Dumnezeu?"

Nişte cuvinte ca acestea auzindu-le Iustina, a cunoscut pe maestrul diavol amăgitor şi mai bine decât Eva l-a biruit pe el; pentru că, neintrînd în mai multă vorbă cu dânsul, a alergat degrabă la limanul Crucii lui Hristos. Şi a pus semnul cel cinstit pe fruntea ei şi inima şi-a ridicat-o spre Dumnezeu,

Mirele său, şi îndată a pierit diavolul, cu mai mare ruşine ca cei dintâi. Acel mare diavol a venit şi la Ciprian, tulburat; şi cunoscând Ciprian că nici acela nu a reuşit nimic, a zis către diavol: ***"Oare nici tu pe fecioara aceea n-ai putut s-o biruieşti, fiind diavol puternic şi iscusit mai mult ca alţii în acest lucru? Apoi care din voi va face ceva acelei nebiruite inimi fecioreşti? Deci, spuneţi-mi mie: cu ce fel de arme vi se împotriveşte vouă şi cum puterea voastră cea tare neputincioasă o face?"*** Iar diavolul, fiind silit de puterea lui Dumnezeu, deşi nevrând, a mărturisit: *"Nu putem, a zis el, să privim spre semnul crucii, ci fugim de dânsul, căci ne arde precum focul şi ne goneşte departe"*. Ciprian s-a supărat foarte tare asupra diavolului, că l-a adus întru ruşine şi se certa cu dânsul, zicându-i: ***"Dar aşa este puterea voastră, că o fecioară neputincioasă vă biruieşte?"*** ***atunci diavolul, vrând să-l mângâie pe Ciprian, a încercat să facă alt lucru, în acest fel: s-a prefăcut în chipul Iustinei şi a mers la Aglaid, că aşa părându-i-se lui Aglaid că este Iustina cu adevărat îşi va împlini datoria sa şi nu va fi arătată neputinţa lor cea diavolească, nici Ciprian nu se va afla întru ruşine.***

Când a intrat diavolul la Aglaid în chipul Iustinei, Aglaid a sărit de nespusă bucurie şi alergând la ea, a cuprins-o şi o săruta, zicând: "Bine ai venit la mine, prea frumoasă Iustina". Şi cum a zis tânărul cuvântul Iustina, îndată diavolul s-a stins, neputând nici numele Iustinei să-l rabde, iar tânărul s-a înspăimântat foarte tare şi, alergând la Ciprian, i-a spus lui cele ce s-au întâmplat.

***

Ciprian, cu ajutorul vrăjilor sale, a pus pe dânsul chip de pasăre şi făcându-l ca să zboare prin văzduh, l-a trimis la casa Iustinei, ca prin fereastră să intre în camera ei. Iar el, fiind purtat de diavol, zbura prin văzduh deasupra camerei Iustinei şi voia să se aşeze pe casă. S-a întâmplat atunci ca Iustina să privească pe fereastră şi văzând-o diavolul pe ea, l-a lăsat pe Aglaid şi a fugit. Şi a pierit de la Aglaid şi acea nălucire, în care se arăta ca o pasăre şi puţin a lipsit de a nu muri căzând jos, căci cu mâinile s-a apucat de vârful casei şi, ţinându-se, a rămas spânzurat. De nu ar fi fost coborât de acolo prin rugăciunea Sfintei Iustina, ar fi căzut ticălosul şi ar fi murit. Şi aşa, nereuşind nimic, s-a întors tânărul la Ciprian, povestindu-i lui primejdia sa, iar Ciprian s-a necăjit foarte tare, văzându-se înfrânt şi s-a hotărât ca singur să se ducă la Iustina, nădăjduind în vrăjitoriile sale. Mai întâi s-a prefăcut în femeie, apoi în pasăre; şi încă nu se apropia de uşile casei ei, iar nălucirea şi înşelătoarea asemănare cu cea de femeie şi cu cea de pasăre au pierit de la dânsul şi s-a întors ruşinat.

După aceasta, a început Ciprian a face izbândire ruşinii sale, şi a adus cu ajutorul vrăjilor sale ispite asupra casei Iustinei şi asupra caselor tuturor rudeniilor, ale vecinilor şi ale cunoscuţilor ei, ca odinioară diavolul asupra

dreptului Iov: le omora dobitoacele, pe slugile lor le lovea şi cu răni îi arunca pe dânşii în necaz nemăsurat. Apoi a lovit-o şi pe Iustina cu o boală, încât zăcea la pat şi plângea maica sa pentru dânsa. Iar ea o mângâia pe maica sa, precum David, zicând: ***"Nu voi muri, ci vie voi fi, şi voi povesti lucrurile Domnului".***

Însă nu numai asupra ei şi asupra rudeniilor ei, ci şi asupra cetăţii (Dumnezeu aşa a voit), a adus Ciprian vătămare, din cauza mâniei sale celei neîmblânzite şi din pricina ruşinii celei mari. Şi erau răni între dobitoace şi multe boli între oameni. ***Şi prin lucrare diavolească a străbătut vestea prin întreaga cetate, că marele jertfitor Ciprian pedepseşte cetatea pentru Iustina, care i se împotriveşte. Adunându-se nu puţini dintre cinstiţii cetăţeni, au mers la Iustina şi cu mânie au sfătuit-o pe dânsa ca să nu-l mai mâhnească pe Ciprian şi să se mărite cu Aglaid, ca să nu pătimească toţi mai multă supărare pentru dânsa. Iar ea pe toţi îi mângâia, încredinţându-i că degrabă toate vătămăturile acelea, care au fost aduse lor de Ciprian cu ajutorul diavolilor, vor pieri, lucru care s-a şi întâmplat. Pentru că după ce Sfânta Iustina s-a rugat cu tărie lui Dumnezeu, îndată toată puterea diavolească a pierit şi toţi s-au tămăduit de boli şi s-au vindecat de răni.***

Schimbându-se lucrurile, popoarele Îl prea măreau pe Hristos, iar de Ciprian şi de meşteşugul lui cel vrăjitoresc îşi băteau joc, încât acum Ciprian nici între oameni nu se mai arăta de ruşinea cea mare şi chiar şi de cei cunoscuţi se ruşina. Apoi, înştiinţându-se bine că semnul crucii şi numele lui Hristos nimic nu poate să le biruiască, şi-a venit în fire şi a zis către diavol: ***"Pierzătorule şi al tuturor înşelătorule, vistierule a toată necurăţia şi înşelăciunea, acum ţi-am cunoscut neputinţa, că dacă de umbra crucii te temi şi de numele lui Hristos te cutremuri, apoi ce vei face când singur Hristos va veni asupra ta? Dacă pe cei ce se însemnează cu crucea nu-i poţi birui, apoi pe cine vei scoate din mâinile lui Hristos? Acum am cunoscut că nu eşti nimic şi nu poţi nimic şi nu ai putere de izbândire. M-am înşelat eu, ticălosul, ascultându-te pe tine şi crezând în înşelăciunea ta; deci, depărtează-te de la mine, blestematule, depărtează-te, că de acum mi se cade mie să rog pe creştini că să mă miluiască. Mi se cade mie să alerg la cei dreptcredincioşi ca să mă izbăvească şi să se îngrijească pentru mântuirea mea. Du-te, du-te nelegiuitule, vrăjmaş al adevărului şi potrivnic şi urîtor a toată lumea!"***

Acestea auzindu-le, diavolul s-a repezit la Ciprian ca să-l ucidă şi, năpădind asupra lui, a început a-l sugruma, bătându-l. Şi nu avea Ciprian ajutor de la nimeni şi nu ştia cum să-şi ajute lui şi să se izbăvească din cumplitele mâini diavoleşti şi, încă fiind viu, şi-a adus aminte de semnul sfintei cruci prin care se împotrivea Iustina la toată puterea diavolească şi a zis: ***"Dumnezeul Iustinei, ajută-mi şi mie!"*** Apoi, ridicându-şi mâna, şi-a făcut semnul crucii şi îndată diavolul ca o săgeată întinsă a pierit de la dânsul. Iar el, răcorindu-se şi căpătând

îndrăzneală şi chemând numele lui Hristos, se însemna cu semnul crucii şi în felul acesta se împotrivea diavolului, ocărându-l şi blestemându-l. Diavolul stătea departe de dânsul şi nu îndrăznea să se apropie, pentru semnul crucii şi pentru numele lui Hristos, care îl înfricoşau şi îl îngrozeau, zicându-i: "Nu te va scoate Hristos din ghearele mele!" Şi, mâniindu-se asupra lui, a răcnit ca un leu şi s-a dus.

Ciprian, luând toate cărţile vrăjitoriilor sale, a alergat la Antim, episcopul creştin, şi, căzând la picioarele lui, se ruga să-l miluiască pe el şi să-i dea lui Sfântul Botez. Iar episcopul, ştiindu-l pe el mare vrăjitor şi tuturor înfricoşat, socotea că a venit la dânsul cu înşelăciune şi îl îndepărta, zicându-i: "Multe rele faci între păgâni şi să nu faci acestea şi între creştini, ca să nu pieri degrabă". Iar Ciprian, plângând, i-a povestit episcopului toate răutăţile sale şi cărţile sale i le-a dat ca să le ardă. Văzând episcopul smerenia lui, i-a arătat şi l-a învăţat pe el sfânta credinţă şi i-a poruncit lui ca să se pregătească să primească Sfântul Botez. Iar cărţile lui le-a ars înaintea tuturor creştinilor cetăţii. Apoi, ducându-se Ciprian cu inima umilită, plângea pentru păcatele sale, presărându-şi cenuşă pe cap şi făcea pocăinţă, strigând către adevăratul Dumnezeu şi Îl ruga pentru curăţirea fărădelegilor sale. A doua zi, intrând în biserică, asculta cuvântul lui Dumnezeu cu mângâiere şi bucurie, stând între cei credincioşi. Iar când celor chemaţi diaconul le poruncea să iasă afară, zicându-le: "Câţi sunteţi chemaţi, ieşiţi!", alţii ieşeau, iar Ciprian nu a voit să iasă, ci a zis către diacon: ***"Rob al lui Hristos sunt, nu mă goni pe mine de aici".*** Iar diaconul i-a zis lui: "De vreme ce încă nedesăvârşit eşti întru Sfântul Botez, pentru aceasta eşti dator să ieşi". Iar el a răspuns: ***"Viu este Hristos, Dumnezeul meu, Cel ce m-a păzit pe mine de diavol şi pe fecioara Iustina curată a păzit-o şi m-a miluit pe mine; deci, nu mă izgoni din biserică până ce voi fi creştin desăvârşit".***

Apoi diaconul i-a spus despre aceasta episcopului şi episcopul, cunoscându-i osârdia lui şi căldura inimii pentru credinţa în Hristos, l-a chemat la sine şi neîntârziat l-a botezat în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Aflând despre această Sfântă Iustina mare mulţumire a înălţat către Dumnezeu şi multe milostenii a dat săracilor şi prinoase a făcut la biserică. ***Iar pe Ciprian, episcopul l-a făcut citeţ în a opta zi, în a douăzecea zi l-a făcut ipodiacon şi în a treizecea zi l-a făcut diacon, iar după un an l-a hirotonit preot. Ciprian, schimbându-şi obiceiul, din zi în zi mai strâmtă îşi făcea calea vieţii, totdeauna plângând pentru faptele sale cele rele de mai înainte şi a mers din putere în putere şi din bunătate în bunătate. Apoi, curând a fost numit episcop şi în acea dregătorie a arătat o viaţă asemănătoare cu cea a multor sfinţi mari şi bine a păstorit turma lui Hristos. Iar pe Sfânta Iustina fecioara a făcut-o diaconiţă şi i-a încredinţat ei o mănăstire de fecioare, făcând-o pe ea***

stareţă asupra acelor fecioare creştine. Şi mult norod păgân, prin chipul şi prin învăţătura sa, de la închinarea de idoli întorcându-i, i-a câştigat şi i-a unit cu Biserica lui Hristos. Şi se împuţina slăvirea idolească, iar slava lui Hristos se înmulţea.

Văzând diavolul o viaţă ca aceasta a lui Ciprian şi sârguinţa sa pentru credinţa lui Hristos şi pentru mântuirea sufletelor omeneşti, scrâşnea din dinţi împotriva lui. Şi a îndemnat pe păgâni să-l clevetească pe Ciprian înaintea stăpânitorilor părţilor din răsărit, că pe idolii lor i-a defăimat şi mult norod dintre aceştia a întors la adevărata credinţă, iar pe Hristos, potrivnicul lor, Îl slăveşte. Adunându-se necredincioşii, au mers la Evtolmie ighemonul, care stăpânea atunci în părţile acelea şi au clevetit pe Ciprian, împreună cu Iustina, aducând asupra lor multe pricini: precum că şi idolilor şi împăratului şi tuturor stăpânitorilor potrivnici sunt şi tulbură poporul, ameţindu-l şi ducându-l în urma lor spre închinarea la Hristos cel răstignit. Şi pe stăpânitor l-a rugat ca amândoi, Ciprian şi Iustina, cu moarte să fie pedepsiţi. Auzind de acestea, ighemonul Evtolmie a poruncit ca să fie prinşi şi Ciprian şi Iustina şi în temniţă să-i arunce. Şi mergând în Damasc, i-a luat pe amândoi ca să-i judece.

Acolo, şezând la judecată, i-au adus de faţă pe legaţii lui Hristos, pe Ciprian şi pe Iustina, şi judecătorul a zis către Ciprian: "Pentru ce ţi-ai schimbat slava ta cea dintâi, fiind mai înainte vestit slujitor al vechilor zei şi pe mulţi oameni la dânşii aducând?"

Iar Sfântul Ciprian i le-a spus lui toate pe rând, aşa cum a cunoscut neputinţa şi înşelăciunea diavolească şi a cunoscut puterea lui Hristos, de care toţi diavolii se tem şi se cutremură şi de semnul cinstitei cruci se sting; şi şi-a spus toată pricina întoarcerii sale către Hristos, pentru care se arată gata îndată a muri. Iar judecătorul, neprimind cuvintele în inima lui şi neputând să răspundă la cuvintele lui Ciprian, a poruncit ca sfântul să fie spânzurat şi să-i fie strunjit trupul, iar pe Sfânta Iustina s-o bată peste gură şi peste ochi.

Şi au fost chinuiţi multă vreme, dar neîncetat îl mărturiseau pe Hristos şi răbdau toate chinurile cu mulţumire. După aceea i-au aruncat pe ei în temniţă; apoi cu îmbunări îi îndemna către închinarea la idoli.

După ce n-a reuşit să-i întoarcă de la credinţa lor, judecătorul a poruncit să fie aruncaţi într-o găleată cu apă fiartă; şi căldarea aceea, deşi fierbea întruna, cu nimic nu i-a vătămat pe dânşii şi, ca într-o răcoreală Îl preamăreau pe Dumnezeu. Văzând aceasta, un preot idolesc, cu numele Atanasie, a zis: "Şi eu aşijderea în numele zeului Asclepie, în acest foc voi intra şi pe vrăjitorii aceştia îi voi ruşina". Când acesta s-a atins de foc, îndată a murit. Judecătorul, văzând acest lucru, s-a înfricoşat şi, nemaivrând să-i judece, i-a trimis la împăratul Claudiu care se afla în Nicomidia şi i-a scris despre toate cele făcute de dânşii. Iar împăratul i-a judecat şi i-a osândit la moarte prin tăiere cu sabie.

După ce i-au dus la locul unde trebuiau să fie omorâţi, şi-a cerut Ciprian vreme de rugăciune, pentru ca mai înainte pe Iustina s-o omoare, căci se temea ca ea să nu se înfricoşeze de moartea lui. Iar ea, bucuroasă, şi-a plecat capul sub sabie şi la Mirele său Hristos s-a dus.

Văzând moartea cea nevinovată a lor, un om oarecare, pe care îl chema Teoctist, a fost cuprins de o jale foarte mare pentru dânşii, şi, aprinzându-se cu duhul către Dumnezeu, a căzut în genunchi lângă Sfântul Ciprian, sărutându-l şi mărturisindu-se pe sine creştin. Îndată alături de Ciprian şi Teoctist a fost osândit la moarte prin tăiere. Şi aşa fiind omorâţi ei, şi-au dat sufletele lor în mâinile lui Dumnezeu.

Trupurile lor au zăcut şase zile neîngropate şi fiind acolo nişte străini le-au luat în taină şi le-au dus la Roma, unde le-au dat unei femei cinstite pe care o chema Rufina, care era rudenia lui Claudie Cezarul. Acea femeie a îngropat cu cinste trupurile sfinţilor lui Hristos, mucenicii Ciprian, Iustina şi Teoctist. La mormântul lor au început să se facă multe tămăduiri ale celor bolnavi care alergau acolo.

Cu ale lor rugăciuni să tămăduiască Domnul şi bolile noastre cele trupeşti şi sufleteşti, Amin.

Sfântul sfințit mucenic Ciprian și Sfânta Iustina fecioara - drumul spre sfințenie

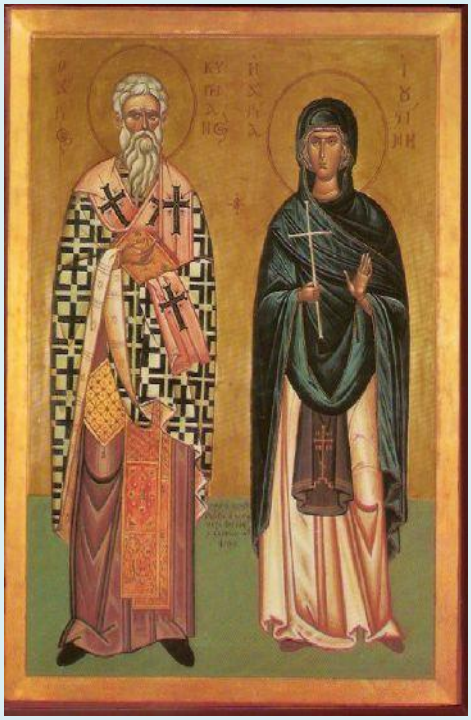

Cunoscut pentru vrăjitoriile sale cumplite, lucrând cu demonii, Sfântul Ciprian a fost întors din iadul în care se afla de către Sfânta muceniță Iustina, după ce prin vrăjile lui nu a reușit să o despartă de Dumnezeu. Au murit amândoi uciși de către închinătorii la idoli.

***

Trăind în Antiohia Siriei pe vremea împăratului Deciu, în secolul al III-lea, Sfântul Ciprian era filosof și vrăjitor.

Punând la cale multe planuri pe care le lucra cu putere diavolească, a fost întors la dreapta credință de către Sfânta muceniță Iustina. Fiind tocmit de un bărbat care se îndrăgostise de ea și nu reușea să îi câștige inima, Sfântul Ciprian a trimis de trei ori demonii peste fecioara creștină, dar fără izbândă.

Văzând acest lucru, a dat foc tuturor cărților pe care le avea și a primit Sfântul Botez, ajungând episcop.

Prins împreună cu Iustina fecioara și fiind amândoi torturați, pentru că îi povățuiau spre Adevăr pe păgâni, cei doi au fost apoi trimiși în Nicomidia pentru a fi uciși, fiindu-le tăiate capetele.

Sinaxar - Pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Ciprian vrăjitorul şi a Sfintei Iustina, fecioara

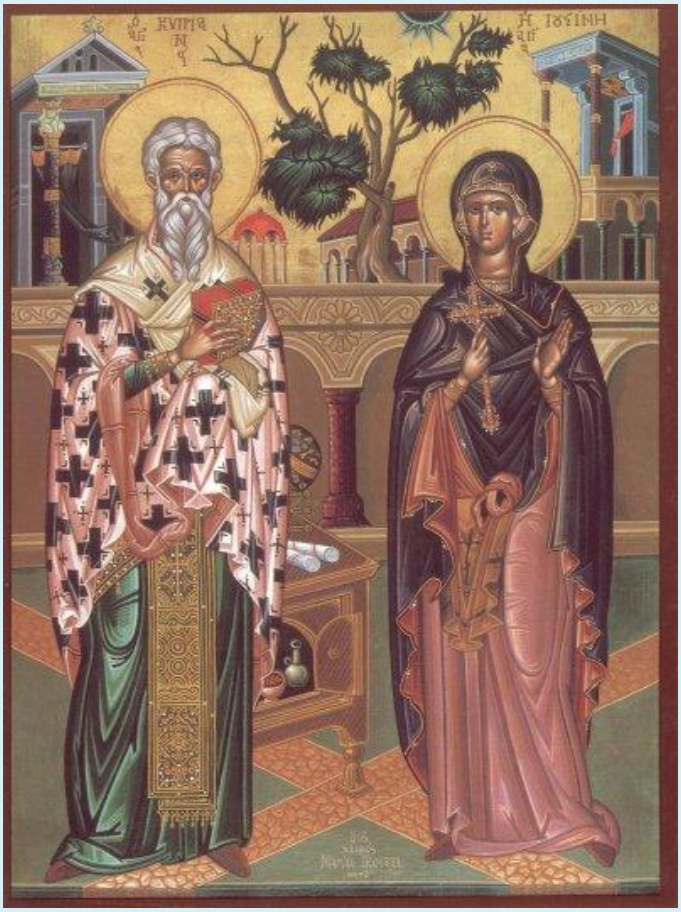

În această lună, în ziua a doua, pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Ciprian vrăjitorul şi a Sfintei Iustina, fecioara.

Acesta era din Antiohia Siriei în vremea împăratului Deciu (către 250), de bun neam şi bogat, filozof şi vrăjitor cumplit. Şi a fost câştigat la credinţa cea întru Hristos de către Iustina fecioară şi creştină, care pe toate demonicele lui lucrări ca pe o pânză de păianjen le-a sfărâmat, fiind şi ea din Antiohia.

Căci un bărbat oarecare elin, numit Aglaid, de dragostea frumuseţii ei rănindu-se şi neajungându-şi scopul a venit la Ciprian; iar acesta de trei ori trimiţând demonii către tânără, n-a izbutit nimic.

Deci după ce a cunoscut că meşteşugul său este neputincios, s-a botezat şi, arzând vrăjitoreştile sale cărţi, a crezut în Domnul.

Apoi a fost făcut episcop şi pe mulţi povăţuindu-i la credinţa lui Hristos, a fost prins împreună cu Iustina de către stăpânitorul Damascului, şi strunjindu-li-se

coastele au fost băgaţi în cazan de fier; şi fiind trimişi la Nicomidia li s-au tăiat capetele.

Iar marele Grigorie, Cuvântătorul de Dumnezeu, nu pe altul, ci pe acesta îl numea iubit Fecioarei. Şi se săvârşeşte soborul lor la locul muceniciei, care se afla de acea parte, la locaşurile lui Solomon.

Sinaxar - Sfinții mucenici Ciprian, episcopul Cartaginei și Iustina

Durere simte satana, pe prietenul cel vechi văzând.
Prin sabie a muri împreună cu Iustina a dorit;
Ciprian cu Iustina, în ziua a doua au fost tăiați.

Sfântul Ciprian era un om bogat, nobil, filosof din anticul oraș Cartagina (astăzi, o periferie a capitalei Tunisiei, Tunis). A trăit în vremea împăratului Deciu (249-251 d. H), și se îndeletnicea cu vrăjitoria în Antiohia.

Odată, un idolatru, care se numea Aglaídas, s-a îndrăgostit de o fecioară creștină, care se numea Iusta. Însă, copila nu îi împărtășea sentimentele, iar Aglaídas a cerut ajutorul vrăjitorului Ciprian. Acela a încercat diferite practici magice, însă toate s-au dovedit ineficiente în fața credinței fecioare creștine.

Văzând aceasta, Ciprian s-a căit pentru faptele sale, a ars cărțile de magie în fața episcopului Antim și i-a cerut să-l boteze și să-l hirotonească preot.

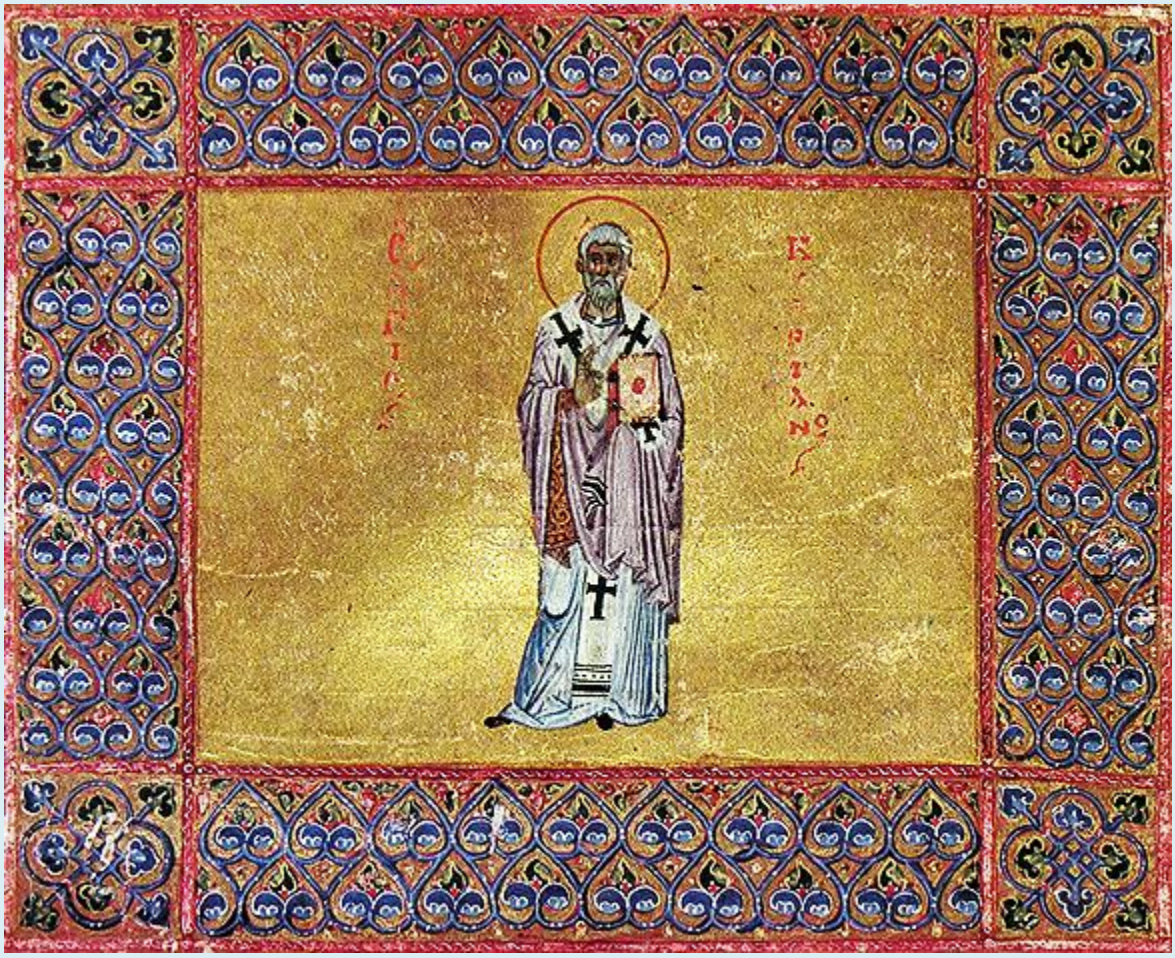

Sfântul Ciprian, episcopul Cartaginei, manuscris bizantin, sec. al XII-lea

Mai târziu, Ciprian a urcat toate treptele ierarhice, ajungând, în cele din urmă, episcop al Cartaginei. După ce a devenit ierarh, a luat-o aproape de el și pe Iusta, pe care a hirotonit-o diaconiță, schimbându-i numele în Iustina.

A fost pârât împăratului Deciu fiindcă propovăduia creștinismul, iar acesta l-a exilat în Antiohia. Mai târziu va fi exilat în Nicomidia, unde, din porunca împăratului Claudiu, i se va tăia capul, împreună cu diaconița Iustina.

Creștini evlavioși au luat cinstitele lor moaște și le-au dus la Roma, îngropându-le pe una dintre colinele cele mai însemnate ale orașului.

Tropar, glasul al IV-lea: Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite mucenice Ciprian, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

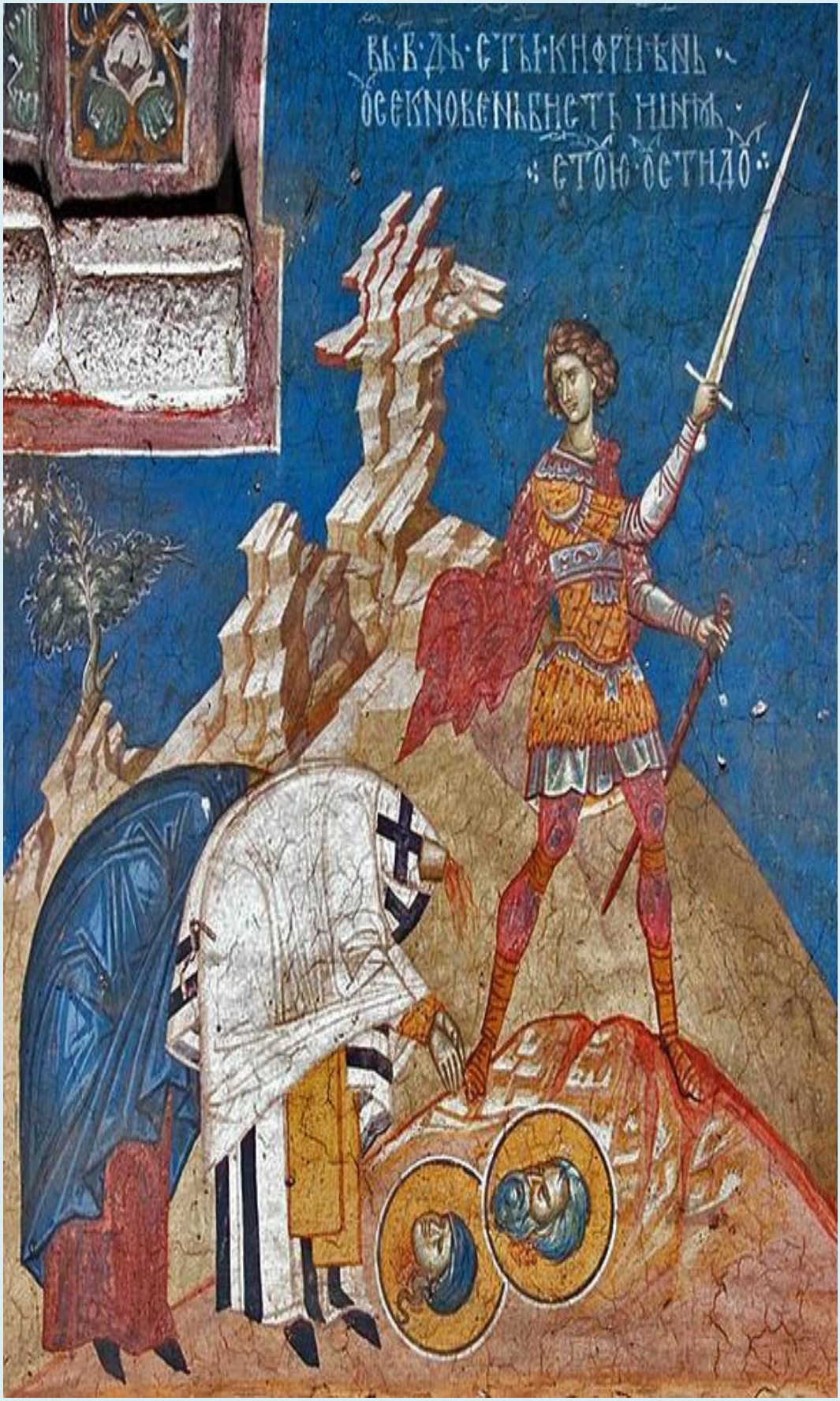

Martiriul Sfinților mucenici Ciprian și Iustina, frescă, Măn. Decani, sec. al XIV-lea

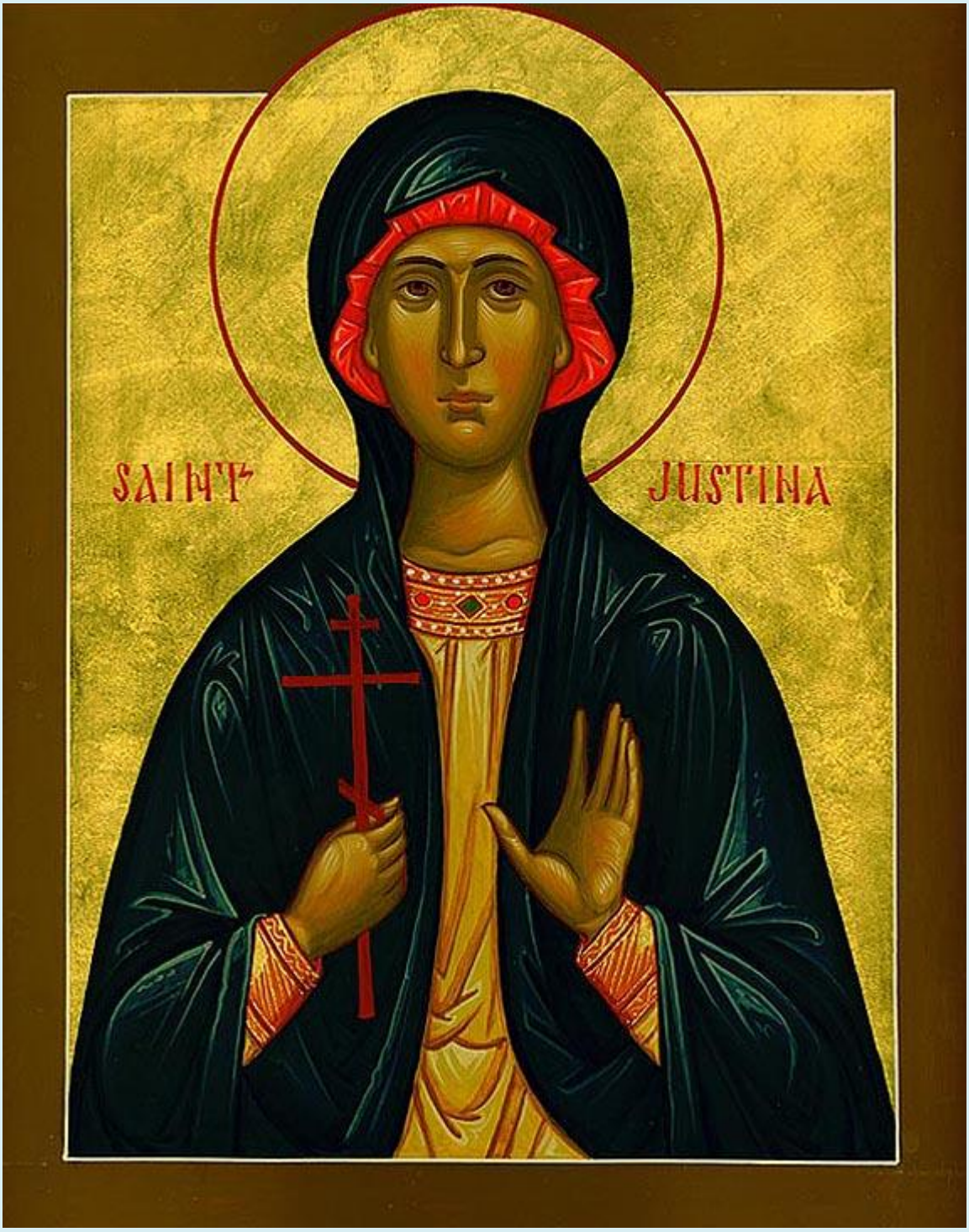

Sfânta diaconiță Iustina, icoană contemporană

Alt tropar, glasul al III-lea, ,,Dumnezeieștii credințe”: Prin luminarea dumnezeiești credințe, întunericul necinstirii celor dumnezeiești l-ai risipit, și luminător al adevărului te-ai făcut, păstor fiind, ți-ai luminat viața, Cipriane, iar prin încercări, slavă ai dobândit de la Dumnezeu. Părinte cuvioase, Făcătorului, pentru mine roagă-te, împreună cu Iustina, cea de Dumnezeu înțelepțită.

Sfinții mucenici Ciprian și Iustina, icoană rusească contemporană

Condac, glasul I, ,,Ceată îngerească”: De la meșteșugul vrăjitoresc, întorcându-te la dumnezeiasca cunoștință, de Dumnezeu înțelepțite, lumii, doctor prea luminat te-ai arătat, tămăduiri dăruind celor ce te cinstesc pe tine, Cipriane,

împreună cu Iustina. Împreună cu care roagă-te Iubitorului de oameni, Stăpânului, să mântuiască sufletele noastre.

Alt condac, glasul al VIII-lea, „Ca pre o începătură”: Ca pre un ierarh cinstit și ca pe un nevoitor prea tare, după vrednicie, lumea te cinstește, Cipriane, pururea pomenite, și cu cântări mărește sfântă pomenirea ta, cerând totdeauna să dăruiască prin tine iertare de greșeli celor ce cântă: Aliluia!

Icos: Ca pe un înțelept ierarh să cinstim, ca pre un păstor înțelept și învățător să-l lăudăm. Căci din spinii înșelăciunii a înflorit, ca un trandafir prea frumos, și pe noi credincioșii ne-a umplut de miresmele tămăduirilor și de razele minunilor. Să cântăm, dar, și noi, cântarea lui David, aliluia!

Sedealnă, glasul al VIII-lea, „Pre Înțelepciunea și Cuvântul”: Fiind cu sârguință învățat întru înțelepciune, ca Pavel, din cer ai fost chemat, îndreptându-te cu Crucea către lumina cunoștinței. Căci, arzându-te de dragostea curatei fecioare, printr-însa te-ai alcătuit cu Ziditorul făpturii. Pentru aceea, biruind neputința vrăjmașului, cu dânsa dimpreună te-ai învrednicit cetei mucenicilor, Cipriane sfințite. Roagă-te Lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeale să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

Mărimuri: Părăsind înșelăciunea înțelepciunii omenești, înțelepciunii dumnezeiești te-ai arătat luminător prea strălucit, Cipriane, împreună cu Iustina, cu care Împărăției celei de sus amândoi v-ați învrednicit.

Sursa:
https://www.pemptousia.ro/2014/10/sfintii-mucenici-ciprian-episcopul-cartaginei-si-iustina/

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul sfinţit mucenic Ciprian; Sfânta muceniţă Iustina fecioara

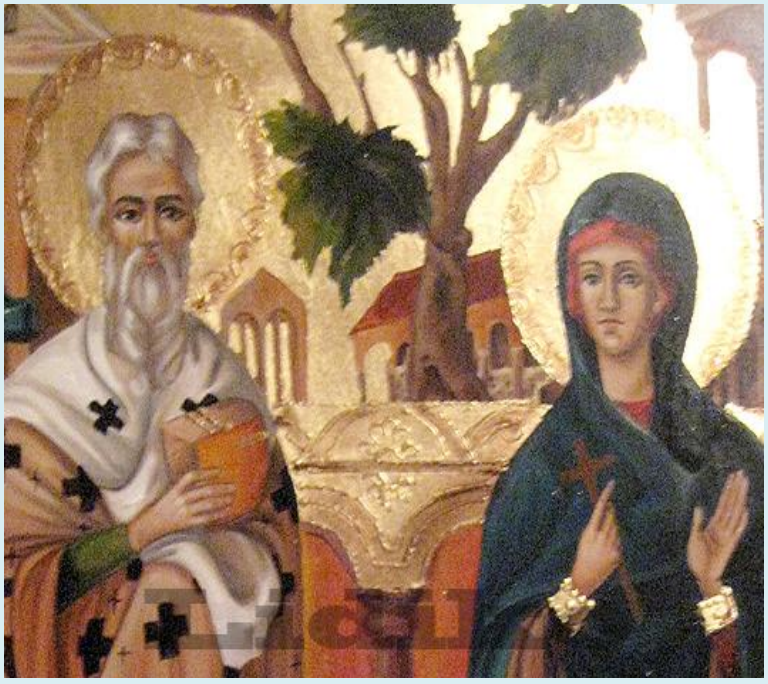

Frescă din biserica Maicii Domnului din Markopolus, Kefalonia

Acest Sfânt Ciprian a trăit în vremea împărăţiei lui Diocleţian (284-305) şi era filosof şi vrăjitor cumplit, din Antiohia Siriei, fiind în slujba păgânescului şi necuratului zeu Apolo.

Încă din fragedă tinereţe, dornic fiind de învăţătură, iar părinţii săi fiind bogaţi, Ciprian colindase toate locurile cele mai vestite în acest meşteşug, din vremea aceea: Atena, Egiptul, Caldeea, India ş.a. Astfel, s-a desăvârşit în toate tainele păcătoase ale magiei şi citirii în stele. Ciprian dobândise printre păgâni mare faimă şi pretutindeni îi defăima pe creştini.

Tot în vremea aceea trăia în Antiohia o fecioară creştină, numită Iustina, care se născuse din părinţi păgâni, dar care auzind de Hristos cerceta pe ascuns adunările creştinilor şi astfel i-a adus la credinţa creştină pe părinţii ei.

Pentru că era foarte frumoasă şi înţeleaptă, un tânăr de neam grec, Aglaid, s-a aprins de dragoste pentru dânsa şi dorea s-o ia de soţie. Pentru că ea nu dorea acest lucru, Aglaid a mers la Ciprian, iar acesta de trei ori a trimis vrăjile sale spre Iustina fecioara, dar vrăjile nimic nu i-au făcut.

Văzându-şi neputinţa meşteşugurilor sale, Ciprian a împărţit averea sa săracilor şi a crezut în Domnul, botezându-se. Mai târziu, a fost făcut episcop, ostenindu-se în propovăduirea credinţei creştine.

Sfântul Ciprian şi Sfânta Iustina au fost prinşi în timpul lui Diocleţian şi pentru că l-au mărturisit cu mult curaj pe Hristos Domnul, li s-au tăiat capetele, la 2 octombrie 304.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul sfinţit mucenic Ciprian; Sfânta muceniţă Iustina fecioara

Sfântul sfințit mucenic Ciprian mai era numit și magul sau vrăjitorul. În timpul împăratului Deciu (249-251) locuia în Antiohia (între Siria și Arabia). Părinții lui erau păgâni și oameni superstițioși. Încă de mic a fost inițiat în tainele păgânismului, iar la vârsta de 10 ani lua parte la aducerea jertfelor pe Muntele Olimpului (Grecia) unde se credea a fi și locuința zeilor.

De aici a mers în Argos (Grecia), în Frigia (Asia Mică), în Egipt și Chaldeia unde a învățat științele magiei și astrologiei, ajungând un cunoscut vrăjitor al timpului său.

În același oraș, Antiohia, se afla și Sfânta muceniță Iustina, fiica preotului păgân Edesis și a soției sale Kleonida. Iustina auzind pe diaconul creştin Prailie vorbind despre Hristos unor oameni, a crezut și s-a alăturat Bisericii lui Hristos, mai pe urmă și părinții ei, primind în cele din urmă botezul.

Un tânăr din Antiohia, Aglaid, văzând frumusețea Iustinei încerca în orice fel să o ia pe aceasta de soție.

Însă iubirea Iustinei pentru Domnul nostru Iisus Hristos era prea mare ca Aglaid să reușească să o convingă. Atunci, tânărul Aglaid a cerut ajutorul vrăjitorului Ciprian care a încercat toate mijloacele prin care ar fi putut-o ispiti pe Iustina, însă au fost în zadar.

Ciprian și-a dat seama de puterea Crucii Mântuitorului Iisus Hristos și de faptul că s-a înșelat și luând cărțile vrăjitorești ca să le ardă, s-a dus la episcopul Antim și căindu-se a fost botezat de către acesta și ridicat în treapta de diacon, preot și chiar episcop. Sfânta mucenița Iustina a fost ridicată în treapta de diaconiță.

Fiind aduși de către păgâni în fața guvernatorului Evtolmie, sunt supuși supliciilor, scăpând de fiecare dată nevătămați. De aceea, guvernatorul îi trimite în Nicomidia la împăratul Diocleția care îi condamnă la moarte prin sabie, osânda fiind împlinită pe malul râului Galus de lângă Nicomidia.

Proloagele din 2 octombrie

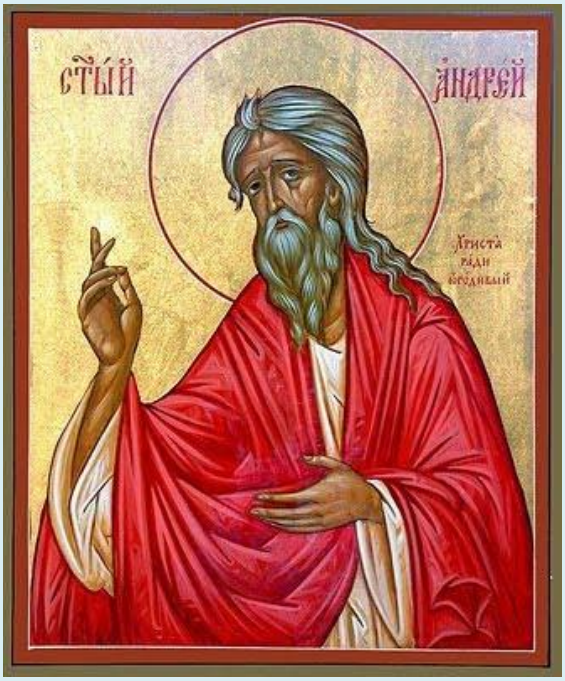

Luna octombrie în 2 zile: Sfinţii mucenici Ciprian şi Iustina, fecioara (304)

Acest Sfânt Ciprian a trăit pe vremea împărăţiei lui Diocleţian (284-305), fiind de neam din Cartagina, şi era filosof şi vrăjitor cumplit, propovăduind în Antiohia Siriei, în slujba păgânescului şi necuratului zeu Apolon. Că încă din fragedă tinereţe, dornic fiind de învăţătură, iar părinţii lui având bună stare, Ciprian colindase toate locurile cele mai vestite în acest meşteşug, de pe vremea aceea: Atena, Egiptul, Caldeea, India, desăvârşindu-se în toate tainele păcătoase ale magiei şi citirii în stele, încât Ciprian dobândise, printre păgâni, mare faimă şi era căutat şi pentru nelegiuitele lui îndeletniciri drăceşti, dar mai cu seamă pentru duşmănia lui faţă de creştini, pe care îi batjocorea pretutinderea. Dar Domnul l-a mântuit pe Ciprian din drăceasca lui pierzanie.

Tot în acea vreme, trăia în Antiohia o fecioară creştină, numită Iustina, care s-a născut din părinţi păgâni. Auzind ea odată vorbindu-se de Hristos, cerceta pe ascuns adunările creştinilor, şi, lucrând Duhul Sfânt în inima ei, a crezut în Hristos. Deci, aducând la credinţă pe tatăl ei şi pe maica sa, degrabă au primit cu toţii Sfântul Botez. Şi se dusese vestea despre frumuseţea şi despre viaţa curată a fecioarei Iustina.

Un tânăr de neam grec, Aglaid, s-a aprins de dragoste pentru dânsa şi a dorit s-o ia de soţie. A cerut-o părinţilor ei, dar Iustina s-a împotrivit: jurase să fie mireasă lui Hristos. Deci, Aglaid a alergat la Ciprian, tocmindu-se să-l ajute cu

vrăjile lui. Iar acesta, de trei ori trimiţând vrăjile sale către Iustina, nimic n-a izbutit: fecioara a rămas nestrămutată în hotărârea ei.

Văzându-şi neputinţa meşteşugului, pentru care atâta se ostenise, Ciprian a împărţit averea sa săracilor şi, arzându-şi vrăjitoreştile sale cărţi, a crezut în Domnul, botezându-se. Toată viaţa, de aici înainte, şi-a închinat-o slujirii lui Hristos. Şi a fost făcut episcop în Cartagina, ostenindu-se în răspândirea credinţei şi alinarea suferinţei săracilor.

Iar, dacă au fost prinşi, pe vremea prigoanei lui Diocleţian, atât Ciprian cât şi Iustina, aduşi fiind în faţa stăpânitorului din Damasc, au fost bătuţi de moarte şi sfâşiaţi cu gheare de fier. Şi, neîncetând a mărturisi pe Hristos şi rămânând nevătămaţi, au fost trimişi în Nicomidia, înaintea împăratului. Şi li s-au tăiat capetele din porunca lui Diocleţian, la 2 octombrie 304, luând cununa mucenicilor.

Întru această zi, cuvânt despre Sfântul Andrei şi nebunia lui pentru Hristos

În vremea marelui împărat Leon cel înţelept (886-912), fiul împăratului Vasile macedoneanul, era în Constantinopol un bărbat anume Teognost. Acesta a cumpărat robi mulţi, printre care şi afla şi unul cu numele Andrei, foarte tânăr. Şi era acest Andrei foarte frumos şi cu obiceiuri bune, încât stăpânul său l-a luat să-l slujească pe el însuşi şi-l iubea mai mult decât pe toţi şi l-a dat şi la învăţătura Sfintelor Cărţi. Iar el, degrabă învăţând Scriptura şi adeseori umblând pe la biserici, citea Sfintele Cărţi şi se ruga lui Dumnezeu.

Deci, într-o noapte stătea el la rugăciune, iar vrăjmaşul diavol, văzând acest lucru şi, pizmuind începutul cel bun, a venit şi a început a bate tare în uşa casei unde petrecea tânărul. Şi s-a înspăimântat Andrei de frică şi, lăsând rugăciunea, s-a culcat degrabă în pat şi a început să se acopere cu o piele de capră.

Şi s-a bucurat satana de aceasta şi a zis către altul: "Vezi, oare, pe acesta? Că până acum spurcăciuni a lucrat, iar acum şi el se într-armează împotriva noastră". Şi aceasta zicându-le, diavolul s-a stins.

Iar din frica aceea, adormind tare, fericitul a avut un vis. Se făcea că era undeva, la o privelişte, şi stătea deoparte o mulţime multă de arapi, iar de altă parte, o mulţime de bărbaţi sfinţi, în haine albe. Şi între amândouă părţile era ca o alergare de cai şi luptă. Că arapii, având pe un oarecare negru foarte mare, ziceau cu mândrie către cei cu haine albe să dea de la dânşii un luptător ca acela, care ar putea să se ia la luptă cu dracul lor cel negru. Şi era arapul acela căpetenie de ceată, iar când cei cu chipul negru se lăudau pentru puterea lor, cei cu haine albe nu le răspundeau nimic.

Iar fericitul Andrei, stând, privea, vrând să vadă cine se va lupta cu acel înfricoşat potrivnic. Şi, iată, a văzut pe un tânăr foarte frumos, pogorându-se de sus, ţinând în mâini trei cununi: una era împodobită cu aur curat şi cu pietre scumpe, a doua, strălucind, ca un mărgăritar mare, iar a treia era mai mare decât amândouă, împletită toată din flori roşii şi albe, din ramurile dumnezeiescului Rai şi neveştejită niciodată. Şi acest fel de frumuseţe aveau cununile acelea, încât nu poate mintea omenească a le ajunge şi limba a le spune.

Şi acestea văzându-le, Andrei se gândea în ce chip ar putea să-şi ia măcar una din cununile acelea. Şi, apropiindu-se de tânărul ce se arătase cu ele, i-a zis: "Te jur pe Hristos să-mi spui mie, oare vinzi cununile acestea? Că măcar că nu pot să le cumpăr, să mă aştepţi puţin, şi eu, mergând, voi spune stăpânului meu şi-ţi va da ţie aur, pentru cununile acestea, cât vei voi".

Iar tânărul cu faţa veselă i-a zis lui: "Să mă crezi, iubitule, că măcar de mi-ai aduce aurul din toată lumea, nu-ţi voi da ţie din acestea nici o floare, nici altcuiva, nici celui ce zici că-ţi este stăpân. Căci ele nu sunt din această lume deşartă, ci din visteriile cele cereşti, cununi de la Hristos, cu care se încununează aceia care biruiesc pe diavolii cei negri. Iar de voieşti nu una, ci şi pe toate acestea trei să le iei, mergând, luptă-te cu arapul şi dacă îl vei înfrânge pe el, apoi, pe toate cununile ce vezi, le vei lua de la mine".

Acestea auzindu-le, Andrei a luat îndrăzneală din cuvântul acestuia şi a zis către dânsul: "Să mă crezi pe mine, că pe câte ai zis le voi face, numai să mă înveţi meşteşugul lui".

Zis-a către dânsul tânărul: "Dar tu oare nu ştii meşteşugul lui? Nu sunt dracii înfricoşători şi groaznici, ci neputincioşi. Deci, nu te teme de înfricoşată mărimea lui şi de chip, căci precum o iarbă putredă, aşa şi acela este putred şi neputincios". Cu aceste cuvinte acel frumos tânăr, întărind pe Andrei, îl învăţa pe el cum să se lupte cu arapul. "Când", zicea, "te va lua şi va începe a se întoarce cu tine, tu să nu te spăimântezi, ci să-i împiedici piciorul lui şi vei vedea ajutorul lui Dumnezeu".

Deci, a ieşit îndată fericitul la luptă şi a zis cu mare glas către arap: "Vino aici, să ne luptăm". Şi a venit arapul înfricoşând şi îngrozind şi, apucând pe Andrei, a început a-l întoarce pe el încoace şi încolo multă vreme. Şi începuseră arapii a bate din palme, iar cei cu hainele albe să se îngălbenească, temându-se să nu-l trântească pe el negrul acela la pământ.

Apoi, luptându-se Andrei cu dracul acela şi îndreptându-se, a împiedicat piciorul vrăjmaşului şi căzând el ca un copac mare, a nimerit cu fruntea de o piatră şi striga: "Amar, amar".

Iar cei cu haine albe se bucurau foarte şi, aruncând pe Andrei în sus cu mâinile lor, au început a-l săruta şi prăznuiau biruinţa lui asupra îndrăcitului.

Şi s-au risipit atunci negrii cei potrivnici, cu mare ruşine, iar tânărul cel frumos i-a dat lui cununile acelea şi, sărutându-l, i-a zis: "Mergi cu pace şi de acum să fii prieten şi frate al nostru. Deci, aleargă spre nevoinţa cea bună, gol să fii şi "nebun" pentru Mine şi la multe bunătăţi părtaş vei fi în ziua împărăţiei Mele".

Acestea auzindu-le fericitul de la acel tânăr frumos, s-a deşteptat din somn şi se mira de acea mare vedenie, şi, din ceasul acela, s-a făcut "nebun" pentru Hristos. Şi aşa s-a făcut înainte-văzător din darul lui Dumnezeu, cel dat lui. Căruia este slava acum şi pururea şi în vecii vecilor, Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului sfinţit mucenic Ciprian şi al Sfintei muceniţe Iustina, fecioara

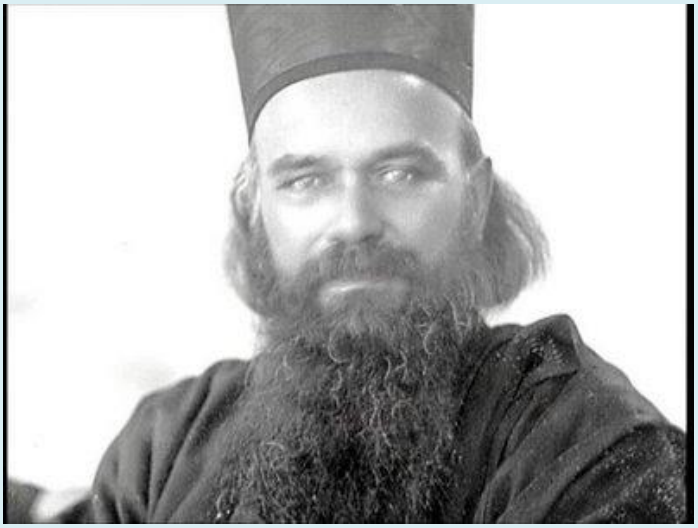

Ciprian s-a strămutat din Cartagina la Antiohia, unde locuia prea frumoasa fecioara Iustina, împreună cu părinţii ei, Edesie şi Cleodonia.

Edesie era popă idolesc şi toţi ai casei lui erau păgâni. Dar după ce Iustina a intrat într-o biserică creştinească şi s-a luminat cu taina Sfintei credinţe, ea cu harul lui Dumnezeu şi-a convertit ambii părinţi la Hristos. Toţi trei au fost botezaţi de către Optat, episcopul.

Ciprian însă era filosof şi vrăjitor cumplit şi vestit, care avea stăpânire asupra diavolilor şi se sfătuia cu căpeteniile lor.

Un anume păgân desfrânat din Antiohia, pe nume Aglaid, voia cu orice preţ să pună stăpânire asupra fecioarei Iustina, înfierbântat fiind de trupească şi drăcească patimă.

Fecioara însă 1-a respins statornic şi categoric şi de aceea Aglaid a apelat la ajutorul puternicului vrăjitor Ciprian.

Ciprian a trimis succesiv la Iustina diavoli cumpliţi, care să o facă să se aprindă la rândul ei de patima pentru Aglaid, dar nu a izbutit nimic. Căci ea alunga aceşti demoni de la ea cu rugăciune, post aspru şi semnul Sfintei Cruci pe care îl făcea asupra lor.

În urma acestor zadarnice eforturi, Ciprian a cunoscut înşelarea în care se afla şi puterea Sfintei Cruci şi s-a botezat. El a fost hirotonit chiar întru preot, iar apoi întru episcop.

Păgânii înnebuniţi de ură 1-au denunţat stăpânirii idolatre şi pe el şi pe Iustina. Ambii au fost judecaţi la Damasc, torturaţi bestial, apoi decapitaţi la Nicomidia. Ei s-au încununat cu cununile slavei către sfârşitul veacului al treilea.

Arhimandrit Constantin Chirilă - „Cea mai fericită alegere o fac tinerii care preţuiesc calităţile spirituale”

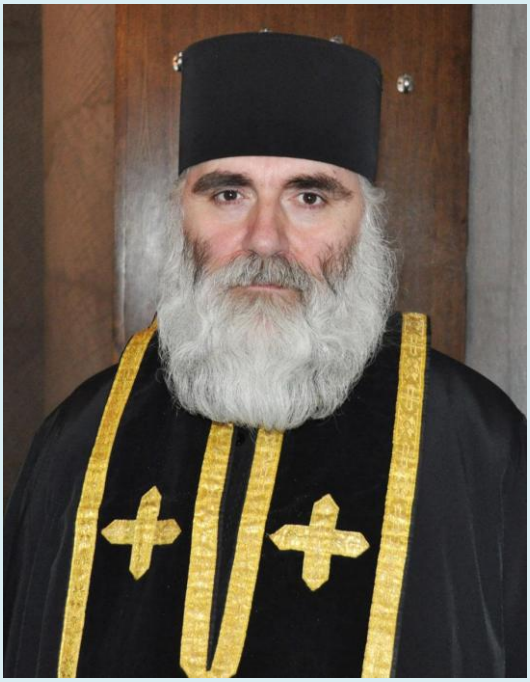

E poate cea mai delicată alegere, aceasta a partenerului de viaţă. Chiar dacă simţi că e persoana potrivită de cum ai întâlnit-o, parcă tot nu te poţi lipsi de ajutorul Celui de Sus, pentru că, până la urmă, doar El poate garanta pe mai târziu. „Experienţa duhovnicească demonstrează că tot ceea ce este cu adevărat important în viaţa omului se dobândeşte cu credinţă, rugăciune, osteneală, dar şi cu răbdare”, spune părintele arhimandrit Constantin Chirilă, care îndrumă, zi de zi, mulţi tineri pe calea prieteniei curate, în Hristos şi cu Hristos.

***

Prea cuvioase părinte, cum vedeţi prietenia dintre doi tineri care îşi doresc întemeierea unei familii?

Între tinerii creştini trebuie să existe o prietenie curată şi sinceră, bazată pe unitate de gândire şi simţire, pe compatibilitatea de trăire, nu pe calcule mercantile. Astfel de prietenii duhovniceşti „covârşesc pe părinţi şi pe fii”, spune Sfântul Ioan Gură de Aur.

O prietenie adevărată este o relaţie de construire şi autoconstruire, în care fiecare dintre cei doi îşi descoperă culmile personalităţii sale, în speranţa unei prietenii împlinite. Fiecare primeşte şi dăruieşte, fără a avea sentimentul că se sărăceşte pe sine, ci având convingerea că se înnobilează şi că se îmbogăţeşte şi pe sine, şi pe celălalt, într-un dialog sincer al iubirii şi dăruirii fără sfârşit.

„Nunta este cinstită cu adevărat dacă primeşte trupuri curate”

Cât de importantă este păstrarea curăţiei trupeşti înainte de căsătorie?

Nu doar trupul este duşmanul tânărului, ci şi pofta pătimaşă. Şi nu e vorba doar de pofta trupească, ci şi de patima sufletească. Orice patimă este ruină trupească şi sufletească, iar despătimirea firii este împrimăvărare atât a trupului, cât şi a sufletului. Patima este pervertire a energiilor trupeşti şi sufleteşti, este îmbătrânire şi arvună a morţii.

Sfântul Ioan Gură de Aur recomandă tinerilor să-şi înfrâneze pornirile simţurilor, ca acestea să nu devină patimi. El insistă pentru păstrarea curăţiei trupeşti până la căsătorie, ca o garanţie a unei familii fericite şi binecuvântate de Dumnezeu cu numeroase daruri. Nunta este cinstită cu adevărat dacă primeşte trupuri curate.

Ce-i sfătuiţi pe tinerii care sunt în căutarea partenerului de viaţă?

Toţi tinerii ar trebui să ceară sfat părinţilor şi duhovnicului privind criteriile de alegere a partenerului de viaţă. De asemenea, să ceară binecuvântarea lui Dumnezeu prin rugăciuni stăruitoare ca să poată întâlni sufletul potrivit, alături de care să împartă toate bucuriile şi necazurile vieţii, căci Însuşi Mântuitorul Iisus Hristos a zis: „Căutaţi mai întâi Împărăţia Cerurilor şi toate celelalte vi se vor adăuga vouă” (Matei 6, 33).

Pentru a avea şansa unei alegeri bune, este nevoie de o dreaptă şi luminată judecată a minţii. Important este însă să aibă credinţă puternică în voia lui Dumnezeu şi în purtarea Lui de grijă, căci „la Dumnezeu toate sunt cu putinţă”, ca Unul ce este Cunoscător desăvârşit al fiecăruia dintre noi. „El este Chivernisitorul care va lumina pe cei care Îi cer ajutorul, cu toată ardoarea sufletului, să aleagă persoana potrivită”, spune Sfântul Ioan Gură de Aur.

Cea mai fericită alegere o fac cei care preţuiesc în primul rând calităţile spirituale ale persoanei cu care trebuie să se căsătorească. Chiar dacă apar anumite nemulţumiri de formă şi nu de fond, dorinţa sinceră de a realiza o căsătorie bună, bazată pe o iubire sinceră, ajută pe tineri să se cunoască mai bine, să renunţe la micile capricii şi să accepte că nimeni dintre oameni nu este perfect.

Aşadar, tinerii să ceară şi să nădăjduiască în ajutorul lui Dumnezeu venit prin rugăciunile Bisericii pentru a-şi alege „sufletul pereche” ca să întemeieze o „mică biserică” sau „casă a lui Dumnezeu”, care este familia.

Iar experienţa duhovnicească demonstrează că tot ceea ce este cu adevărat important în viaţa omului se dobândeşte cu aspre osteneli, nevoinţe intense, dar

şi cu răbdare. Fiecare dintre noi poartă o cruce a renunţărilor pentru a dobândi ceea ce ne este de folos pentru mântuire.

Temerile de vrăji vin dintr-o imunitate sufletească scăzută

Vi s-a cerut vreodată sfat pentru „cununii legate”?

Da, am întâlnit multe persoane care mi-au spus că li s-au „legat cununiile”, ca să nu se poată căsători cu cel drag sau că li s-a făcut „pe ursită”. Cei care consideră că li s-au făcut vrăji mărturisesc, în plus, că au diferite stări care produc oboseală, halucinaţii, ba chiar tulburări funcţionale.

În primul rând, este bine de ştiut că vrăjitoria este fondul cel mai vechi al păgânismului rural. Iar vrăjile influenţează doar pe cei creduli, fără o credinţă temeinică în ajutorul lui Dumnezeu.

Tinerii care aleargă la duhovnic de teama vrăjilor, farmecelor, a descântecelor făcute pentru stârnirea de iubiri vinovate şi anormale şi pentru desfacerea căsătoriei, trebuie să ştie că toată viaţa noastră stă sub semnul Creatorului, căci „toată darea cea bună şi tot darul desăvârşit de sus este, pogorându-se de la Părintele luminilor”. Iar diavolul nu se apropie niciodată de cel care trăieşte o viaţă creştină, de cel ce se cutremură şi se teme de Hristos care sălăşluieşte în omul credincios.

Eu aşa le spun tinerilor, că aceste temeri vin dintr-o imunitate sufletească scăzută şi le dau ca exemplu o plită încinsă pe care nu se pot aşeza muştele. Trebuie să ţină aproape de Dumnezeu, de harul Lui. Chiar îi sfătuiesc să citească dialogul pe care l-a avut Sfântul Serafim de Sarov cu Motovilov, despre dobândirea Sfântului Duh.

Dar dacă Dumnezeu îngăduie ispite mari, atunci El dă şi harul îndestulător spre a ţine piept încercării (II Corinteni 12, 9), căci nu lasă Domnul ca de zidirea Lui să se apropie puterea dracilor şi a oamenilor şi să-şi împlinească voia lor, spune Sfântul Isaac Sirul.

Harul pentru împotrivire se dobândeşte prin post şi rugăciune, căci rugăciunea este pavăza împotriva ispitei: „Privegheaţi şi vă rugaţi, ca să nu intraţi în ispită” (Matei 26, 41). Pentru adevăratul creştin, cuvântul lui Dumnezeu nu este numai o hrană duhovnicească, el este şi o „armă”.

„În cuvintele Scripturii se găseşte Domnul, a Cărui prezenţă demonii nu o pot îndura”, spune Sfântul Atanasie cel mare.

Când omul credincios urmează cu evlavie calea Domnului, puterea celui rău şi vicleniile lui sunt demascate. Dintre nenumăratele biruinţe creştine de acest gen, amintim cazul Sfintei mucenițe Iustina, precum şi pe acela al episcopului Leon al Cataniei, pomenit la 20 februarie.

Şi îi mai pot spune celui care are astfel de temeri, de vrăji, că întoarcerea la Hristos, prin pocăinţă sinceră, prin mărturisirea păcatelor în scaunul spovedaniei şi prin unirea cu Hristos, prin Trupul şi Sângele Lui, în Sfânta Euharistie, este cel mai eficient leac de vindecare.

Pr. Ciprian Florin Apetrei - Martirii lui Hristos, Sfinţii Ciprian şi Iustina

În istoria Bisericii, martirii sunt cei pe jertfa cărora s-a consolidat credinţa creştină şi s-a răspândit în rândul păgânilor care au asistat la sfârşitul lor mucenicesc. Biserica i-a cinstit de la începuturile ei ca pe „atleţi ai credinţei”, după cum îi numeşte Eusebiu de Cezareea. Pentru el, martiriul are nu doar o valoare istorică, ci şi una doctrinară şi morală, deoarece cunoaşterea şi istorisirea pătimirii lor este ziditoare de suflet.

Părintele profesor Ioan Rămureanu, în Studiul introductiv la volumul „Actele Martirice”, scrie: „Din epoca persecuţiilor Bisericii de către împăraţii romani în secolele I-IV, Biserica a moştenit cultul martirilor, care s-a născut ca o manifestare firească a credinţei creştine, pe care martirii creştini au mărturisit-o cu statornicie şi curaj, şi s-au încoronat cu cununa nemuririi şi a vieţii veşnice”. Între cei care s-au încoronat cu cununa nemuririi sunt şi sfinţii pe care îi sărbătorim astăzi, martirii lui Hristos, Sfântul Sfinţit Mucenic Ciprian şi Sfânta Iustina fecioara.

Sfântul Ciprian, „după convertirea la creştinism, a păstorit ca episcop în Antiohia Pisidiei din Asia Mică”, după cum aflăm din lucrarea „Viaţa Sfinţilor Ciprian şi Iustina, Acatistul Sfântului Sfinţit Mucenic Ciprian”, apărută la Editura Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă în anul 2011. Din Vieţile Sfinţilor ştim că s-a născut într-o familie păgână bogată, care l-a dat de mic să

se iniţieze în cultul zeităţii păgâne Apolo. La vârsta de 10 ani a fost trimis de părinţi la Muntele Olimp din Grecia pentru a fi iniţiat în misterele panteonului grecesc al zeităţilor păgâne de aici. La vârsta de 20 de ani „a mers în Egipt, în cetatea Memfis, la capii răutăţilor şi multe farmece şi vrăjitorii învăţa. La 30 de ani a mers la caldei şi acolo a învăţat să citească în stele. Şi în Antiohia a mers, fiind atunci desăvârşit în toată răutatea: vrăjitor şi fermecător, pierzător de suflete, mare prieten şi credincioasă slugă a stăpânitorului iadului, cu care singur faţă în faţă a vorbit şi de cinste mare de la dânsul s-a învrednicit". Aici, la Antiohia, în locurile natale, va deveni cunoscut pentru puterile sale malefice, fiind cinstit de toţi păgânii „ca un mare jertfitor şi preaînţelept slujitor al necuraţilor lor zei şi mulţi alergau la dânsul pentru nevoile lor, pentru că îi ajuta cu puterea diavolească de care era plin; unora le ajuta la desfrânare, altora la mânie, la vrajbă şi la izbândirea răutăţilor, iar altora în zavistie le ajuta".

În epoca în care a trăit Ciprian, a doua jumătate a secolului 3 şi începutul secolului 4, în Antiohia Pisidiei exista o comunitate creştină, fondată în epoca apostolică, atunci când Sfântul Apostol Pavel a venit în această cetate. Între creştinii de acum 17 veacuri din Antiohia Pisidiei trăia şi „o fecioară cu numele de Iustina". Ea s-a creştinat în urma cuvântului diaconului Prailie. În urma convertirii ei a reuşit să-i convingă şi pe părinţii ei păgâni să devină creştini. Botezul creştin l-au primit toţi trei prin mâna Episcopului Optat. Tatăl sfintei va deveni preot creştin. Iustina a arătat încă de la convertirea ei o râvnă extraordinară faţă de respectarea şi împlinirea în viaţa sa a cuvintelor Domnului nostru Iisus Hristos din Sfânta Evanghelie.

În Vieţile Sfinţilor ni se spune că „atunci în Antiohia un tânăr scolastic, pe nume Aglaid, fiu de părinţi bogaţi şi slăviţi", a văzut-o „pe Iustina fecioara mergând la biserică şi s-a minunat de frumuseţea ei". Dorind să o seducă, pentru că nu a reuşit prin propriile forţe, a apelat la Ciprian, ca prin vrăji să o determine să cedeze avansurilor lui. „Luând Ciprian cărţile sale de învăţătură, a chemat pe unul din duhurile cele necurate pe care îl ştia că degrabă poate să aprindă cu necurată dorire inima Iustinei spre tânărul acela." Diavolul trimis de Ciprian a plecat ruşinat atunci când sfânta s-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci, despre care ştim din troparul de la Taina Sfântului Maslu că este „armă asupra diavolului... că se îngrozeşte şi se cutremură, nesuferind a căuta spre puterea ei..." După această minune, vrăjitorul Ciprian a trimis alt diavol „mai cumplit şi l-a trimis pe acesta spre a o ispiti pe Iustina". Şi acesta s-a întors la fel ca primul, fără rezultatul dorit. După acest nou insucces, Ciprian a chemat „una dintre căpeteniile diavoleşti", care „s-a prefăcut pe sine în chip de femeie şi aşa a intrat la Iustina; şi, şezând, a început a grăi cu dânsa cuvintele cele dumnezeieşti, ca şi cum ar fi vrut să urmeze vieţii şi curăţiei ei; o întreba ce fel de plată o să aibă pentru această viaţă sfântă şi pentru fecioria ei... Iustina a cunoscut pe maestrul diavol amăgitor (...), a alergat degrabă la limanul Crucii

lui Hristos. Şi a pus semnul cel cinstit pe fruntea ei şi inima şi-a ridicat-o spre Dumnezeu, Mirele său, şi îndată a pierit diavolul". Cu toate eforturile vrăjitoreşti, Ciprian nu a putut să facă nimic împotriva Iustinei. Văzând acest lucru, şi mai ales „că semnul Crucii şi numele lui Hristos nimic nu poate să le biruiască", s-a ridicat din rătăcirea idolească şi a mărturisit credinţa adevărată în Hristos. Pentru acest lucru, diavolul a vrut să-l ucidă, însă Ciprian, urmând exemplul Iustinei, s-a însemnat cu semnul Crucii „şi îndată diavolul ca o săgeată întinsă a pierit de la dânsul".

Cea dintâi hotărâre a lui după convertire a fost arderea „cărţilor vrăjitoreşti" şi apoi a mers la Episcopul Antim pentru a primi botezul şi astfel să devină creştin. Cu toate că la început a fost sceptic în ceea ce priveşte convertirea lui, Episcopul Antim, văzând pocăinţa lui sinceră pentru viaţa lui păcătoasă de până atunci, „neîntârziat l-a botezat în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Aflând despre aceasta, Sfânta Iustina mare mulţumire a înălţat către Dumnezeu şi multe milostenii a dat săracilor şi prinoase a făcut la biserică. Iar pe Ciprian, episcopul l-a făcut citeţ în a opta zi, în a douăzecea zi l-a făcut ipodiacon şi în a treizecea zi l-a făcut diacon, iar după un an l-a hirotonit preot. Ciprian, schimbându-şi obiceiul, din zi în zi mai strâmtă îşi făcea calea vieţii, totdeauna plângând pentru faptele sale cele rele de mai înainte şi a mers din putere în putere şi din bunătate în bunătate. Apoi, curând a fost numit episcop şi în acea dregătorie a arătat o viaţă asemănătoare cu cea a multor sfinţi mari şi bine a păstorit turma lui Hristos. Iar pe Sfânta Iustina fecioara a făcut-o diaconiţă şi i-a încredinţat ei o mănăstire de fecioare, făcând-o pe ea stareţă asupra acelor fecioare creştine".

În acea vreme, în Imperiul Roman, din ordinul împăratului Diocleţian, a izbucnit cea mai mare persecuţie împotriva creştinilor de până atunci. Această persecuţie a început în anul 303 şi a marcat mai ales creştinii din Asia Mică, Grecia şi Balcani. În timpul acestei persecuţii au suferit martiriul Sfinţii Ciprian şi Iustina. Guvernatorul Evtolmie, în urma delaţiunii idolatrilor din Antiohia Pisidiei, i-a chemat la judecată pe Sfinţii Ciprian şi Iustina. Mărturisind cu mare curaj credinţa lor creştină, au fost supuşi la mai multe suplicii pentru a apostazia. Din toate aceste chinuri au scăpat în chip minunat, ceea ce l-a determinat pe guvernator să-i trimită la Nicomedia, unde rezida atunci împăratul. Acesta i-a judecat şi constatând că ei nu se leapădă de credinţa lor, „i-a osândit la moarte prin tăiere cu sabie. După ce i-au dus la locul unde trebuia să fie omorâţi, şi-a cerut Ciprian vreme de rugăciune, pentru ca mai înainte pe Iustina s-o omoare, căci se temea ca ea să nu se înfricoşeze de moartea lui. Iar ea, bucuroasă, şi-a plecat capul sub sabie şi la Mirele său Hristos s-a dus", după cum aflăm din Vieţile Sfinţilor.

Noi, creştinii, astăzi îi cinstim rugându-ne: „Pe cel ce din întunericul înşelăciunii ca o stea a răsărit, pe Ciprian cugetătorul de Dumnezeu să-l cinstim; şi împreună cu dânsul pe fecioara Iustina să o fericim”.

Sfânta muceniţă Iustina - Cea care prin rugăciune stăruitoare ne ajută să biruim pornirile spre rău ale trupului!

Sfânta muceniţă Iustina a biruit prin multă rugăciune şi nevoinţă şi a câştigat lupta cu diavolul desfrânării. Această urâtă şi mult răspândită patimă în ziua de astăzi.

Rugăciunea Sfintei Iustina

O, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, uite vrăjmaşii mei cum s-au ridicat împotriva mea pregătind laţuri picioarelor mele! Sufletul mi-e greu dar numele Tău m-a uşurat în noapte. Când m-au împresurat am fugit la Tine, pentru ca vrăjmaşii mei să nu se bucure de mine, pentru că Tu ştii, Doamne, că eu sunt roaba ta. Pentru Tine am păstrat curăţia trupului meu şi sufletul meu l-am închinat Ţie, de aceea, miluieşte pe roaba ta, o bunule Păstor şi nu lăsa duşmanii să mă mănânce, ci ajută-mă să învinge aceste rele ispite!

Sursa:
https://theodorosart.com/2014/07/09/sfanta-mucenita-iustina-cea-care-prin-rugaciune-staruitoare-ne-ajuta-sa-biruim-pornirile-spre-rau-ale-trupului/

Wikipedia - Ciprian și Iustina

Sfinții Ciprian și Iustina este o sărbătoare prevăzută în calendarul Bisericii Ortodoxe Române și în cel al Bisericii Române Unite cu Roma pentru ziua de 2 octombrie. Sărbătoarea a fost scoasă în anul 1969 din martirologiul romano-catolic, pe motiv că nu există informații suficiente despre existența celor doi sărbătoriți. Biserica romano-catolică îl venerează în continuare pe Sfântul Ciprian de Cartagina, aflat în martirologiul roman pe ziua de 14 septembrie.

Identificare

Plasat relativ vag în sinaxarele românești ca trăind "pe vremea împărăției lui Deciu", 249 - 251, dar menționând și prezența unui "împărat Claudiu" (fie Claudius II, 268 - 270, fie Claudius Tacitus, 275-276, sau doar un guvernator dificil de identificat al Nicomediei) la uciderea lui, Sfântul Ciprian s-a născut, probabil, în prima jumătate a sec. al III-lea, în Cartagina, actualul oraș Tunis, Tunisia, în nordul Africii.

Data martirizării sale presupune aceleași incertitudini, fiind plasată, în tradiția catolică, pe 26 septembrie 304 (Meier, Gabriel, "Sts. Cyprian and Justina", The Catholic Encyclopedia, Vol. 4, New York, Robert Appleton Company, 1908), la porunca împăratului Dioclețian, (284-311), nu vreunul din cei doi "Claudiu" ai secolului al treilea, în cea răsăriteană, pe 2 octombrie 268 (15 octombrie, rit vechi), iar conform altor apologeți, la sfârșitul veacului al treilea. Toate sursele indică însă aceeași locație, Nicomedia, în prezent orașul İzmit din Turcia.

Deși au fost contemporani, nu trebuie confundat cu Thascius Caecilius Cyprianus, episcopul Cartaginei, martirizat în circumstanțe similare, la 14 septembrie 258.

"Sfântul Ciprian" poate fi întâlnit și în lumea vorbitoare de spaniolă și portugheză, prin contaminare cu galiciana, drept "San Cibrao".

Sărbătorit în ritul latin încă din secolul al treisprezecelea, a fost înlăturat din calendarul romano-catolic al sfinților, împreună cu Iustina, în anul 1969, din cauza lipsei de evidențe istorice. Numele lor au fost înlăturate și din lista oficială a martirologiei romane în 2001 - listă în care se regăsesc, însă, alți cinci sfinți numiți "Ciprian" și două sfinte "Iustina".

Catolicii tradiționaliști continuă să celebreze memoria acestor sfinți martiri, pe 26 septembrie.

Origini

Legenda trebuie să se fi creat încă din secolul al patrulea, fiind menționată atât de Grigore de Nyssa, 335 - 395 cât și de Prudentius, 348 - 405/413. Ambii însă au atribuit povestea, în mod eronat, așa cum se întâmplă frecvent, ca fiind a lui Thascius Caecilius Cyprianus din Nordul Africii. Astăzi se știe că nici un episcop al Antiohiei nu a purtat numele de "Ciprian".

S-au făcut tentative de a găsi în Sfântul Ciprian un prototip mistic al mitului faustian. Scriitorul spaniol Pedro Calderón de la Barca a folosit ideea ca fundament al dramei „El mágico prodigioso”.

În spațiul cultural spano-portughez circulă chiar și o carte foarte populară, Marea Carte a Sfântului Ciprian, ticsită cu un amestec de rugăciuni și ritualuri vrăjitorești.

Însă așa cum o putem afla azi, povestea ne-a ajuns prin intermediul hagiografului Symeon Logothetes (a doua parte a secolului al zecelea), care a dezvoltat un poem al împărătesei Aelia Eudochia din secolul al cincilea. Aceasta l-a cules, probabil, în timpul pelerinajelor sale care au inclus "Antiohia Siriei" din Turcia de azi.

Ucenicia și cariera de vrăjitor

Născut din părinți cartaginezi păgâni, Ciprian servește încă din primii ani în temple ale lui "Apolon". La șapte ani Ciprian este încredințat "unor vrăjitori" pentru a învăța meșteșugul "drăceștii înțelepciuni". Când împlinește zece ani,

Ciprian este trimis de părinți în Grecia, să săvârșească jertfe pe Muntele Olimp. Aici stă până la 15 ani și tot aici pare a deprinde marea parte a cunoștințelor sale, întrucât, se precizează, "acolo se afla nenumărată mulțime de idoli întru care mulți diavoli locuiau". Abilitățile sale deja includ: "schimbarea văzduhului, pornirea vântului, slobozirea tunetelor și a ploii, tulburarea valurilor mării, stricarea răsadurilor, a grădinilor și a câmpiilor, aducerea de vătămări și răni asupra oamenilor", proiectări astrale ("A văzut acolo pe toți zeii și zeițele păgâne și felurite năluciri și vedenii"), "vrăji ca morții din morminte să vorbească" ș.a. Slujește apoi în temple ale Herei și ale Artemisei, iar la 20 de ani ajunge în Memfis, adâncindu-se în studiul misterelor egiptene; la 30 îl găsim la caldeeni, care îl învață "să citească în stele".

Când se stabilește în Antiohia, este deja "desăvârșit în toată răutatea: vrăjitor și fermecător, pierzător de suflete, mare prieten și credincioasă slugă a stăpânitorului iadului, cu care singur față în față a vorbit și de cinste mare de la dânsul s-a învrednicit", "primind în slujirea lui un grup de diavoli" precum și promi-siunea de a fi făcut "boier [între draci], după ieșirea din trup". Aici petrece multă vreme ca "prieten al diavolilor, ale căror lucruri, toate, le făcea". Șirul grozăveniilor continuă, astfel: "a adus pe mulți oameni spre toată necurata fărădelege, pe mulți ucigându-i cu otrăvurile și cu farmecele, înjunghiind copii și copile spre jertfa diavolilor și pe mulți învățând la vrăjile sale rele; să zboare prin văzduh, să plutească cu luntrea printre nori și să umble pe ape".

Ciprian și Iustina

Tot în Antiohia, tot în acea perioadă, trăia o tânără fecioară născută din părinți păgâni. Numele ei era Iustina, fiica lui Edesie și a Cledoniei. Într-una din zile, aude un creștin grăind "vorbe de mântuire"; odată interesul stârnit, caută și află mai multe despre Cuvântul lui Hristos, se botează și îi aduce și pe părinții ei "la credință", hotărându-și-l pe Mântuitor "drept Mire".

Aglaid, un tânăr antiohian, fiu de părinți bogați, o zărește într-o bună zi și îi cade dragă. Încearcă el în fel și chip să și-o apropie, dar tot ceea ce primește este refuzul. Astfel, apelează la marele vrăjitor, Ciprian.

Ciprian își trimite, pe rând, toți diavolii să tulbure mintea Iustinei - dar Iustina se cufundă în rugăciune și diavolii sunt alungați de semnul crucii; se transformă el însuși în femeie, apoi în pasăre, însă credința Iustinei e ca un zid de care iluziile magicianului se zdrobesc, una câte una. Înfuriat, Ciprian trimite necazuri asupra tuturor oamenilor cetății, moarte asupra animalelor acestora și boală Iustinei. Toate se destramă, la rugăciunile fecioarei.

Convertirea

Ciprian începe să pună la îndoială puterea "diavolilor" și încearcă să-i alunge. Aceștia vor să-l sugrume, dar el își amintește de "arma" Iustinei și, făcând, la rândul său, semnul crucii, îi învinge. Își arde apoi toate cărțile și îi cere episcopului creștin al cetății, Antim, să îi dea Sfântul Botez. Campion al noii credințe - așa cum campion fusese și în studiul ocultului - Ciprian devine, succesiv, citeț, diacon, preot iar apoi episcop; din această poziție, îi încredințează Iustinei stăreția unei mănăstiri de fecioare.

Martiriul

Povestea spune că "diavolul" a uneltit și a provocat căderea lui Ciprian în dizgrația "ighemonului" provinciei.

Istoria prezintă "Criza celui de-al treilea secol", 235 - 284, "Ciuma lui Ciprian", 251 - 270 (după numele lui Thascius Caecilius Cyprianus, scriitor creștin timpuriu, care a descris-o), edictul din 250 al lui Decius, care a lansat prima persecuție a creștinilor și încercarea lui Dioclețian de reformare a vieții religioase, care, prin cele patru edicte din anii 303 - 304, declanșează cea mai mare prigonire din istoria imperiului împotriva acestei religii.

Judecarea Sfântului Ciprian și a Sfintei Iustina a început la Damasc și a continuat la Nicomedia, Izmitul actual, unde au fost și executați. Lor li s-a alăturat și cel ce avea să fie Sfântul Teoctist. Consemnările religioase descriu amănunțit torturile incredibile la care au fost supuși, în general, cei care refuzau să revină la credințele politeiste. Trupurile lor au fost duse, în secret, la Roma, unde au fost și îngropate, locul devenind scena "multor tămăduiri ale celor bolnavi care alergau acolo".

Moaște. Biserica Zlătari

Biserica Sfântul Ciprian sau Biserica Zlătari, situată în București, pe Calea Victoriei, între străzile Stavropoleos și Lipscani, construită la jumătatea secolului al XVII-lea, în timpul domniei lui Matei Basarab, de către "zlătari" (aurari sau argintari), adăpostește o raclă cu mâna dreaptă a Sfântului sfințitului mucenic Ciprian. Este un loc de pelerinaj pentru credincioșii care caută aici ajutor împotriva vrăjitoriei.

Bibliografie

Viața și pătimirea Sfîntului sfințitului mucenic Ciprian și a Sfintei mucenițe Iustina fecioara
en Cyprian and Justina - An Orthodox View
en Catholic Encyclopedia: Cyprian and Justina - A Catholic View

en Meier, Gabriel, "Sts. Cyprian and Justina", The Catholic Encyclopedia, Vol. 4, New York, Robert Appleton Company, 1908

orthodoxwiki - Ciprian și Iustina

Sfinții Ciprian și Iustina - Monologhionul lui Vasile al II-lea, 985 d.Hr.

Sfinții mucenici Ciprian și Iustina au trăit în vremea împăratului Deciu (249-251). Prăznuirea lor în Biserica Ortodoxă se face pe 2 octombrie.

Sfântul Ciprian nu trebuie confundat cu Sfântul Ciprian al Cartaginei, pomenit pe 16 septembrie.

Viața

Sfântul Ciprian era din Antiohia Siriei, de bun neam și bogat, filozof și vrăjitor cumplit. A fost câștigat la credința cea întru Hristos de către Iustina, o fecioară creștină din Antiohia care toate demonicele lui lucrări le-a destrămat. Căci un bărbat oarecare elin, numit Aglaid, de dragostea frumuseții ei rănindu-se și neajungându-și scopul, a venit la Ciprian; iar acesta de trei ori trimițând demonii către tânără, n-a izbutit nimic. Deci după ce a cunoscut că meșteșugul său este neputincios, s-a botezat și, arzând vrăjitorești le sale cărți, a crezut în Domnul.

Mai apoi, Sfântul Ciprian a fost făcut episcop și pe mulți povățuindu-i la credința lui Hristos. Sfânta Iustina a devenit starețа unei mănăstiri de fecioare.

Sfântul Ciprian a fost prins împreună cu Iustina de către stăpânitorul Damascului, și strujindu-li-se coastele au fost băgați în cazan de fier, și fiind trimiși la Nicomidia li s-au tăiat capetele. Iar marele Grigorie Teologul, nu pe altul, ci pe acesta îl numea „iubit Fecioarei”. Și se săvârșește soborul lor la locul muceniciei din Nicomidia, care se află de acea parte, la locașurile lui Solomon, în ziua de 2 octombrie.

Trupurile lor au zăcut șase zile neîngropate și fiind acolo niște străini le-au luat în taină și le-au dus la Roma, unde le-au dat unei femei cinstite pe care o chema Rufina, care era rudenia lui Claudie Cezarul. Acea femeie a îngropat cu cinste trupurile sfinților lui Hristos, mucenicii Ciprian, Iustina și Teoctist. Mai târziu moaștele lor au fost mutate în basilica împăratului Constantin din Roma. La mormântul lor au început să se facă multe tămăduiri ale celor bolnavi care alergau acolo.

Imnografie

Tropar, glasul al 4-lea: Şi părtaș obiceiurilor și următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite mucenic Ciprian, roagă-te lui Hristos Dumnezeu sa mântuiască sufletele noastre.

Condac, glasul 1: De la meșteșugul vrăjitoresc întorcându-te, de Dumnezeu înțelepțite, la dumnezeiasca cunoștință, doctor prea înțelept te-ai arătat lumii, dăruind tămăduiri celor ce te cinstesc pe tine, Cipriane cu Iustina, cu care roagă-te Iubitorului de oameni Stăpânului să mântuiască sufletele noastre.

Iconografie

Dionisie din Furna îl confundă pe Sfântul Ciprian al Cartaginei (pomenit pe 16 septembrie) cu acest Sfântul Ciprian, fostul vrăjitor (pomenit pe 2 octombrie). Indicațiile sale se referă la acesta din urmă. El arată așadar că acest Sfânt Ciprian se zugrăvește ca un om tânăr cu părul creț, dar cu barba lungă și sură („afumată”), despărțită în două; poartă un înscris care zice: "Tu, Împărate, Cela ce ești pururea și petreci în veci...”.

Note:
Confuzia începe încă din secolul al IV-lea, în scrierile lui Grigorie de Nazianz (Cuvântarea 18) și Prudentius (Imnul 13), și continuă în unele sinaxare până astăzi. - http://www.newadvent.org/cathen/04583a.htm
Erminia picturii bizantine, ed. Sophia, București, 2000, pp. 153, 162, 187, 237.

Părticele din moaștele Sfinților mucenici Ciprian și Iustina au fost aduse la închinare

Cu binecuvîntarea Prea Sfinţitului Petru, episcop de Ungheni şi Nisporeni, chivotul cu părticele din moaştele Sfinţilor mucenici Ciprian şi Iustina, o bucată de lemn din Crucea Mântuitorului care a fost răstignit, şi o părticică din cuiul care a fost ţintuit Domnul nostru Iisus Hristos, a fost aduse de la Catedrala Episcopală “Sfântul Cnz. Alexandru Nevski” din or. Ungheni la Mănăstirea Hîncu. Sfinţenia se va afla la mănăstirea Hîncu pînă pe data de 31 octombrie 2011.

Aceste sfinţenii au fost întâmpinate cu mare evlavie întreaga obşte monahală a Sfântului Locaş şi de pelerinii prezenţi în acele momente în incinta Mănăstirii Hâncu. Toţi cei care au dragoste şi râvnă întru Domnul sunt invitaţi să se închine acestor sfinţenii deosebite.

Părticică din moaștele Sfintei mare mucenițe Ecaterina și a Sfinților Ciprian și Iustina aduse la Mănăstirea Hâncu

Părticică din moaștele Sfintei mare mucenițe Ecaterina și a Sfinților Ciprian și Iustina aduse la Mănăstirea Hâncu

Cu binecuvântarea Prea Sfinţitului Petru, episcop de Ungheni şi Nisporeni, la mănăstirea „Cuvioasa Parascheva”, Hâncu, au fost aduse spre închinare moaştele Sfinţilor mucenici Ciprian şi Iustina şi a Sfintei mare mucenițe Ecaterina. Dori-torii de a se închina acestor sfinţenii sunt aşteptaţi în perioada 1 - 30 iulie 2012 în biserica „Sfânta cuvioasă Parascheva” de pe teritoriul acestei Sfinte Mănăstiri.

Moaştele Sfinţilor martiri Ciprian şi Iustina au fost aduse la Chişinău

Creştinii ortodocşi pot merge la Biserica ,,Vera, Nadejda, Liubovi şi mama lor Sofia" din capitală pentru a se închina la moaştele Sfinţilor martiri Ciprian şi Iustina şi cele ale Sfântului ierarh Spiridon al Trimitundei, aduse de la Mănăstirea Hâncu, transmite Info-Prim Neo.

Potrivit paginii oficiale a Prea Sfinţitului Petru, episcop de Hânceşti, până a ajunge la Biserică, moaştele au stat o zi la orfelinatul „Preafericitul Iosif" din sectorul Buiucani. Directorul Casei Copilului, episcopul Petru a citit, alături de arhimandritul Pavel de la Mănăstirea Hâncu şi părintele Igor, parohul Bisericii ,,Vera, Nadejda, Liubovi şi mama lor Sofia" un Acatist în cinstea sfinţilor mucenici.

Episcopul Petru a amintit despre puterea tămăduitoare a moaştelor asupra sufletelor şi a trupurilor celor ce se închină la ele, cerând tămăduire în boli şi necazuri. Copii au fost miruiţi şi au avut ocazia să se închine acestor sfinţenii.

Aceeaşi sursă anunţă că sfintele moaşte vor rămâne la Chişinău până la 5 noiembrie, iar uşile Bisericii ,,Vera, Nadejda, Liubovi şi mama lor Sofia" vor rămâne deschise până seara târziu, dând posibilitate fiecărui credincios să vină, să se închine şi să se reculeagă în faţa acestor mărturii ale dreptei credinţe.

Până a deveni martir, Ciprian era un filozof şi vrăjitor cumplit din Antiohia Siriei. A fost câştigat la credinţa cea dreaptă de către Iustina fecioara, care a sfărâmat ca pe o pânză de păianjen toate lucrările lui demonice. După ce a

cunoscut că meşteşugul său este neputincios, s-a botezat şi, arzând cărţile sale vrăjitoreşti, a crezut în Dumnezeu. A fost făcut episcop şi, povăţuindu-i pe mulţi la credinţa lui Hristos, a fost prins împreună cu Iustina de către stăpânitorul Damascului şi, strujindu-li-se coastele au fost băgaţi în cazan de fier. Au fost trimişi la Nicomidia, unde li s-au tăiat capetele.

O icoană a Sfinţilor martiri Brâncoveni a izvorât mir la biserica Sfântul Ciprian de lângă Muzeul de Istorie, miercuri, 21 mai, în timpul procesiunii cu moaştele martirilor

După cum probabil multă lume ştie, în Bucureşti, pe 21 mai a avut loc procesiunea cu moaştele Sfinţilor martiri Brâncoveni. Au participat sute de preoţi, monahi, monahii, seminarişti, câţiva ierarhi şi mii de credincioşi.

Pe traseul pe care a mers coloana, a fost inclusă şi Calea Victoriei. Acolo, lângă Muzeul de Istorie, în pridvorul bisericii Sfântului Ciprian (Slătari) erau credincioşi cu icoana Sfinţilor Brâncoveni şi cu cea a ocrotitorului acelei bisericuţe, Sfântul Ciprian. Am trecut şi eu pe acolo şi m-a impresionat frumosa intâmpinare pe care le-au făcut-o Brâncovenilor. Nu ştiam însă ce se întâmpla tocmai atunci…

Iată ce am aflat: La Biserica Sfântului Ciprian de lângă Muzeul de Istorie icoana Sfinţilor martiri Brâncoveni a izvorât mir abundent în timpul procesiunii de azi. Mirul izvorăşte şi acum, icoana este în altarul Bisericii. Daţi mai departe. (21 mai)

Actualizare 1: Se pare că icoana a fost dusă la Patriarhie.
Actualizare 2: Pentru că nu sunt din Bucureşti, am rugat o cunoştinţă să se ducă la bisericuţa Sfântului Ciprian să vadă icoana şi să o fotografieze. Acolo, părintele, probabil paroh, se pregătea să plece undeva şi i-a spus, în grabă, că icoana a fost luată de cei de la Patriarhie. Cunoştinţa mea s-a dus şi la catedrala patriarhală. Acolo negăsind nimic în biserică, a întrebat un părinte, ce şi cum…

Respectivul părinţel i-a replicat oarecum agitat că „ce icoană”, că nu e la ei şi că unora li se pare ca văd minuni peste tot.

Acum, ce să credem? Icoana există şi cu siguranţă a izvorât mir, ba chiar „abundent” căci îl cred pe Marian Maricaru şi chiar părintele de la Sfântul Ciprian i-a confirmat cunoştinţei mele că există, dar a fost dusă de acolo.

Cine minte? Părintele paroh sau părintele de la patriarhie? Cui foloseşte ca icoana sa fie ascunsă? Cine e atât de necredincios încât să nu creadă într-un semn de la Dumnezeu atât de evident?

Câteva imagini de la procesiune:

Actualizare 3: Icoana a fost ţinută în altar şi a fost scoasă pe 16 august, de ziua martirilor Brâncoveni. Urmele lăsate de mirul, care a izvorât de la gâtul martirilor, se văd foarte clar. Sunt unsprezece!

Sursa:
https://danielvla.wordpress.com/2014/05/23/o-icoana-a-sfintilor-martiri-brancoveni-a-izvorat-mir-la-biserica-sfantul-ciprian-de-langa-muzeul-de-istorie-miercuri-21-mai-in-timpul-procesiunii-cu-moastele-martirilor/

Adela Stăncescu - Un fost vrăjitor care alungă demonii: Sfântul mucenic Ciprian

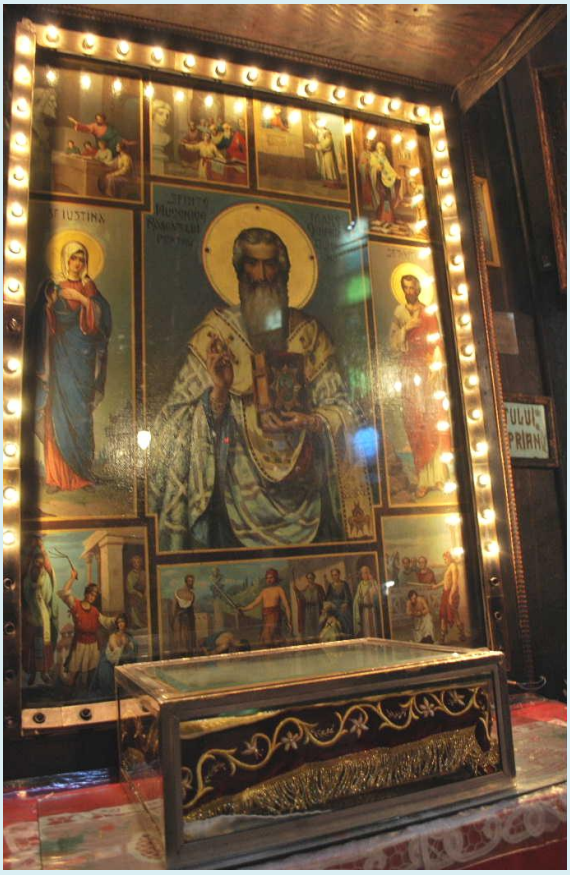

Este sărbătorit în aceeaşi zi cu Sfânta Iustina, care l-a învins prin credinţă. La 2 octombrie, numeroşi credincioşi vin la Biserica Zlătari din Bucureşti ca să îl cinstească şi să se închine la mâna dreaptă a Sfântului Ciprian, făcătoare de minuni.

În timpul vieţii, el a fost întâi un vrăjitor vestit, dar apoi s-a convertit la creştinism şi a ajuns chiar episcop. A decis să-i slujească lui Iisus Hristos după ce a văzut că lucrările sale diavoleşti nu au nici un efect asupra Iustinei, o fecioară foarte credincioasă.

Un filosof prieten cu diavolii

Sfântul Ciprian s-a născut într-o familie bogată din Antiohia. Părinţi săi erau necredincioşi şi l-au trimis de când era mic să slujească în templele zeului Apollo. La vârsta de 7 ani a început să înveţe meşteşugul vrăjitoriei, iar când a împlinit 10 ani a ajuns în Grecia pentru a săvârşi jertfe în Muntele Olimp. Aici a deprins multe dintre cunoştinţele sale: ştia să stârnească vântul, tunetele şi ploile, să tulbure valurile mării, să provoace pagube în grădini şi în câmpii. Apoi a mers în diferite cetăţi pentru a afla mai multe taine diavoleşti. Astfel, la

20 de ani a mers în oraşul Memfis ca să studieze misterele egiptene, iar peste zece ani a plecat la caldeeni pentru a învăţa să citească în stele. Multă vreme a stat şi în Antiohia, unde a ucis mulţi oameni cu otrăvuri şi cu farmece, iar pe copii îi jertfea diavolilor.

Fecioara credincioasă din Antiohia

În acea vreme, în Antiohia trăia o fecioară frumoasă, care se numea Iustina, născută din părinţi păgâni. Auzind întâmplător propovăduirea unui diacon, a vrut să înveţe mai multe de la el. Nu a îndrăznit să-l caute, dar a mers în taină la biserică, unde a ascultat cuvintele lui Dumnezeu şi a crezut în Hristos. În scurtă vreme, Iustina i-a adus la credinţă şi pe părinţii săi, iar apoi au fost botezaţi toţi trei. După un timp, văzând episcopul că tatăl fetei sporea în credinţă, l-a făcut preot. Iustina a continuat să se nevoiască, trăind în post, rugăciuni şi în mare înfrânare.

Într-una dintre zile, când mergea la biserică, a văzut-o un tânăr desfrânat, pe nume Aglaid, care s-a îndrăgostit de ea. De atunci a pândit-o şi a tot încercat să o convingă să-i fie soţie. Dar de fiecare dată ea l-a respins, spunându-i că mirele ei este Hristos, căruia îi slujeşte şi vrea să îşi păstreze fecioria. Atunci, Aglaid a răpit-o şi a dus-o acasă, dar au salvat-o vecinii când i-au auzit strigătele.

Lucrările satanice, distruse de semnul crucii

Pentru că nu ştia ce să mai facă, Aglaid a mers la marele vrăjitor şi fermecător Ciprian şi i-a promis mult aur şi argint. Acesta i-a spus tânărului că dorinţa sa va fi îndeplinită şi i-a dat un vas plin cu o licoare diavolească pentru ca să stropească locuinţa Iustinei. Şi noaptea, când s-a trezit să se roage, Iustina a fost cuprinsă de pofte trupeşti şi gândul îi era la Aglaid. Dar ea a înţeles că toate acestea erau de la diavol, şi astfel şi-a făcut semnul crucii şi a început să se roage cu tărie lui Hristos. Aşa a reuşit să zdrobească puterea diavolului care o chinuia. Atunci, Ciprian a făcut vrăji şi mai puternice, dar şi Iustina a luptat cu postul, înfrânarea şi rugăciunea stăruitoare şi a scăpat şi de data aceasta. Atunci, Ciprian i-a trimis din nou demoni nu doar ei, ci şi familiei, însă Iustina a biruit din nou.

Convertit la creştinism, a murit ca mucenic

Cum toate vrăjile pe care le credea de neînvins au fost destrămate de o tânără fecioară, Ciprian a început să pună la îndoială puterea diavolilor şi a încercat să-i alunge. Când aceştia au vrut să-l sugrume, el şi-a amintit de Iustina şi şi-a făcut semnul crucii. Aşa a înţeles puterea credinţei în Iisus Hristos. Apoi a mers la episcop şi i-a povestit tot ce a făcut până atunci; a luat cu el şi cărţile despre

vrăjitorie ca să le ardă. A fost botezat, iar apoi a ajuns citeţ, diacon, iar după un an a fost hirotonit preot. Mai târziu, când Ciprian a fost făcut episcop, a învăţat mulţi oameni să creadă în Iisus, iar pe Iustina a făcut-o diaconiţă şi stareţă într-o mănăstire de fecioare.

Însă conducătorul cetăţii i-a trimis pe amândoi în temniţă, unde li s-au zdrobit coastele şi au fost aruncaţi într-o găleată cu apă fiartă. Au răbdat toate chinurile şi nu au renunţat la credinţa lor, iar la 2 octombrie 304 li s-au tăiat capetele cu sabia.

Trupurile lor au zăcut timp de şase zile neîngropate, apoi au fost luate de nişte străini, care le-au dus la Roma, şi acolo le-au dat unei femei cinstite, pentru a le îngropa. La mormântul lor, mulţi oameni bolnavi au fost tămăduiţi.

Biserica Zlătari, lăcaş sfânt pentru dezlegări de farmece

Situată pe Calea Victoriei din Bucureşti, Biserica Zlătari are ca hram Sfântul Ciprian şi poartă numele meşterilor aurari şi argintari care au construit-o în secolul al XVII-lea. Prima clădire a fost probabil din lemn, iar la jumătatea secolul al XVIII-lea a fost ridicat din temelii alt lăcaş de cult, cu ajutorul Spătarului Mihai Cantacuzino. A fost înzestrat de ctitor cu prăvălii, pivniţe şi moşii, fiind la acea vreme una dintre cele mai bogate mănăstiri din ţară. Mai târziu a fost pictată de Gheorghe Tăttărescu cu scene biblice grupate în panouri mari. Din 1888 a devenit biserică parohială, comoara ei cea mai de preţ fiind racla cu mâna dreaptă a Sfântului mucenic Ciprian, care este făcătoare de minuni.

Creştinii de pretutindeni vin ca să se închine cu evlavie la moaştele sale şi participă la Sfântul Maslu şi la alte slujbe care se săvârşesc aici, primind astfel vindecare de boli trupeşti şi sufleteşti şi dezlegare de vrăji şi de farmece.

• Când cei doi sfinţi au fost ucişi, un om oarecare, Teoctist, a căzut în genunchi lângă ei şi s-a mărturisit creştin. A fost imediat omorât, prin tăiere, iar acum este pomenit ca sfânt la 3 octombrie.

Biserica Zlătari - Sfântul Ciprian

Biserica Zlătari este una dintre vechile biserici ale capitalei României. Pe Calea Victoriei - fostul Pod al Mogoşoaiei - pornind dinspre Dâmboviţa, găseşti pe partea dreaptă, între străzile Stavropoleos şi Lipscani, Biserica Sfântul Ciprian - Zlătari, încadrată de blocuri noi, cu zece etaje.

Iniţial, biserica a aparţinut unui han al Bucureştilor, ca multe altele din vremea ei. Multe dintre hanurile cunoscute aflate în centrul Bucureştilor aveau în mijlocul curţii interioare biserici sau mănăstiri; de altfel nu puţine hanuri au apărut ca anexe ale bisericilor şi mănăstirilor, ridicate de egumeni pentru a spori veniturile acestora.

Mănăstirile Coltea, Paraclisul Sfânta Ecaterina, Sfântul Ioan, Mănăstirea Mihai Vodă, Sfântul Spiridon, Biserica lui Ghiorma Banul - numită şi a Grecilor, Biserica Sărindar şi Mănăstirea Stavropoleos au avut hanuri mari în Bucureşti; acestora li se alătură Biserica Sfântului Ciprian - Zlătari.

Biserica Zlătari - scurt istoric

Hanul a fost construit în secolul al XVIII-lea în jurul Bisericii Zlătari şi ocupă spaţiul cuprins între Palatul Poştelor şi strada Lipscani. Pe la 1860-1862 clădirea hanului se compunea din parter şi etaj şi avea aproape 200 de camere şi prăvălii, toate fiind închiriate. Prăvăliile de jos erau închiriate la *"marşande, lipscării, băcănii, cârciumi şi la oameni de diferite religiuni"*.

Biserica a fost construită la început, probabil din lemn, pe la jumătatea secolului al XVII-lea, spune legenda, pe timpul domnitorului Matei Basarab, de nişte "zlătari", "aurari sau argintari", din mahalaua "popii Manta", pe locul Zlătarilor de la Sărindar, donat Elenei, fiica lui Radu Vodă Şerban şi mama a Cantacuzinilor din Muntenia.

Biserica Zlătari, având hramul Adormirea Maicii Domnului, este pomenită în documente, la data de 25 august 1667. Pe locul ei, sau în apropiere, se zice că "*s-a clădit din nou, din temelii, această Biserică Zlătari, în anul mântuirii 1705 prin ajutorul Domnului Chir Spătarul Mihail Cantacuzino*", cum spune textul pisaniei în limba greacă, de la anul 1709.

Mănăstirea a fost bogat înzestrată de ctitor, cu prăvălii, cu pivniţe şi cu moşii, devenind una din cele mai bogate mănăstiri din ţară, în secolul al XVIII-lea. Biserica a fost închinată Patriarhiei din Alexandria, împreună cu hanul Zlătari, care înconjura biserica la 1709, cu ocazia vizitei făcute de patriarhul Gherasim Palada, la curtea domnitorului Constantin Brâncoveanu.

După cutremurele din 1802 şi apoi din 1838, *"această sfântă şi dumnezeiască biserică fiind în mare ruină şi crăpându-se, s-a început a se ridica din temelie în anul 1850, cu binecuvântarea IPS Mitropolit al Ungro-Vlahiei D.D.Nifon, în zilele prea înălţatului Domn al Ţării Româneşti Dimitrie Ştirbei, de prea Sfinţitul Arhiereu D.D.Calistrat Livis, egumenul de pe atunci."*

Biserica este terminată de egumenul succesor, Atanasie Livis, care *„s-a ostenit de a săvârşi atât Sfânta Biserică începută, cât şi toată împrejurimea cu odăi şi clădiri, din temelie precum se vede în jurul acestei sfinte biserici. Şi hramul a*

pus Naşterea Maicii Domnului, care se prăznuieşte în ziua de 8 septembrie, zi în care s-a sfinţit" după cum spune pisania mai nouă din 1860, tot în limba greacă.

Construcţia bisericii s-a făcut după planurile arhitectului Xavier Villacrosse. Pictura interioară a fost realizată între anii 1853-1856 de către Gheorghe Tăttărescu, cu scene biblice grupate în panouri mari. Tâmpla sculptată în lemn şi poleită, împreună cu icoanele ferecate în argint, reprezintă opere de artă. Tot atunci a fost rezidit turnul - clopotniţei.

Din perioada anilor 1867-1887 etajul hanului a fost ocupat de Ministerul Instrucţiei Publice şi al Cultelor. În anul 1870, în Hanul Zlătari se găsea una din cele mai mari şi mai bine asortate băcănii din Bucureşti, proprietatea lui Păun Popescu.

Biserica mai este reparată în anii 1864, 1876, 1898. Din anul 1888, ea devine biserica parohială. La anul 1903, hanul şi turnul-clopotniţă (cu picturi făcute de pictorul grec Diamantopoulos) din faţa bisericii au fost dărâmate pentru lărgirea Căii Victoriei. Atunci s-a descoperit o frescă, azi pierdută, arătând Naşterea Maicii Domnului şi o inscripţie de închinare Patriarhiei din Alexandria.

Biserica Zlătari este restaurată între anii 1907-1908, prin grija arhitectului Jean Pompilian (1872-1938). Cutremurul din 1940 afectează turlele bisericii, acestea fiind refăcute atunci provizoriu, iar între anii 1971-1973, reclădite în forma de azi.

Până după anul 1977, biserica străjuia singură spaţiul dintre străzile Stavropoleos şi Lipscani, iar un spaţiu verde acoperea o parte din fundaţiile şi rămăşiţele hanului Zlătari, peste drum de fostul Hotel de France, căzut şi el parţial la cutremur. Din anul 1977, biserica se oglindeşte în faţada de sticlă a giganticei construcţii Bucharest Financial Plaza.

Biserica Zlătari - arhitectură şi sfintele moaşte

Construcţia bisericii aşa cum o vedem astăzi, are un plan cu o singură navă, înscrisă în dimensiunile 23 de metri lungime şi 12 metri lăţime, terminată cu absidă pentru Sfântul Altar. Lateral, sunt numai sugerate absidele sub două din cele patru arce care susţin turla cea mare de peste naos.

O alcătuire mai specială o are naosul, pătrat, cu pandantivi de arce late, aşezate pe colţuri. Pe extremităţile reunite ale pereţilor naosului se ridică alte patru turnuri mai mici şi mai zvelte, tot octogonale, pe baze paralelipipedice de secţiune pătrată. Pronaosul este mai îngust, acoperit cu o boltă în leagăn şi are cafas deasupra intrării.

Pictura interioară, originală a pictorului Gheorghe Tăttărescu, este astăzi afumată şi se cere spălată. Biserica este luminată prin ferestre cu vitralii reprezentând icoane de sfinţi. Biserica poartă hramul mai sus amintit, Naşterea Maicii Domnului, care se prăznuieşte în ziua de 8 septembrie.

Biserica Zlătari găzduieşte moaştele Sfântului mucenic Ciprian, venerate de întreaga creştinătate. Mâna dreaptă a Sfântului Ciprian, făcătoare de minuni, se află în partea stângă a altarului, într-o casetă de mici dimensiuni. Orice credincios se poate închina Sfintelor moaşte.

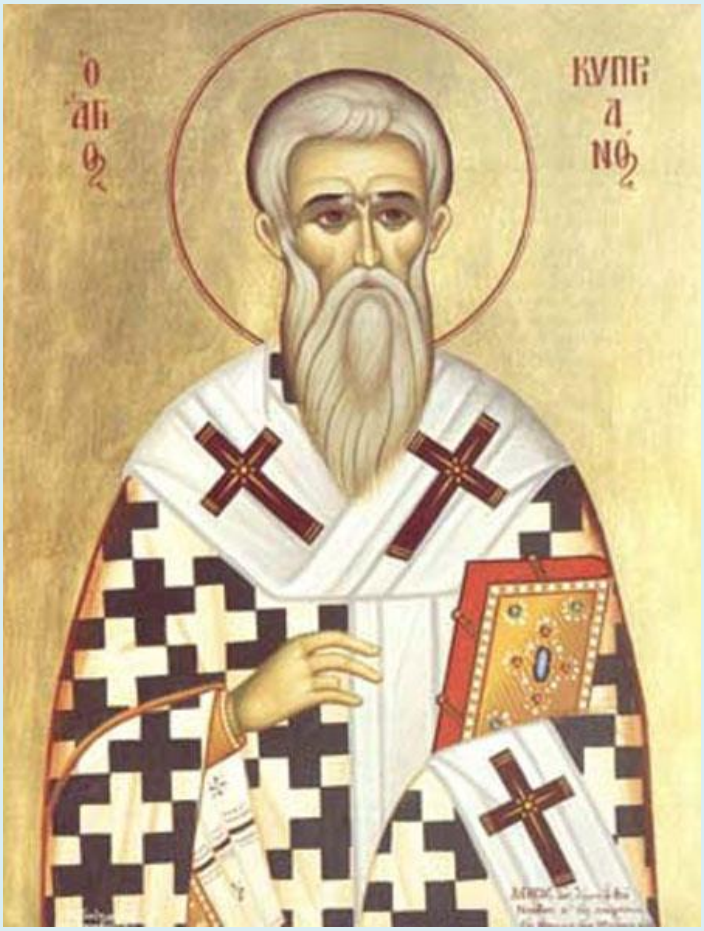

Biserica Zlătari - Adresa: Calea Victoriei, nr.12, sector 3, Bucureşti, tel. 021 - 313.83.41

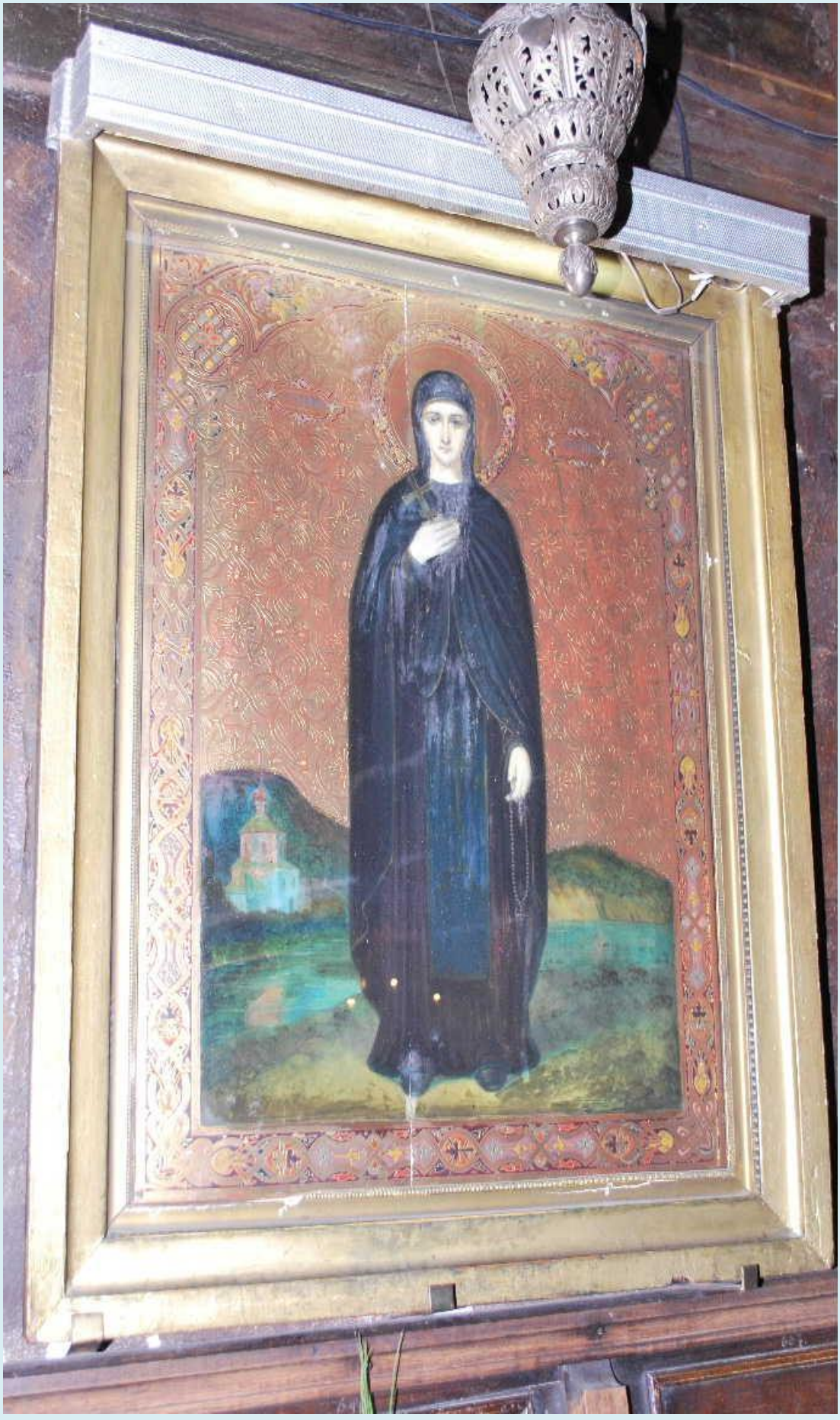

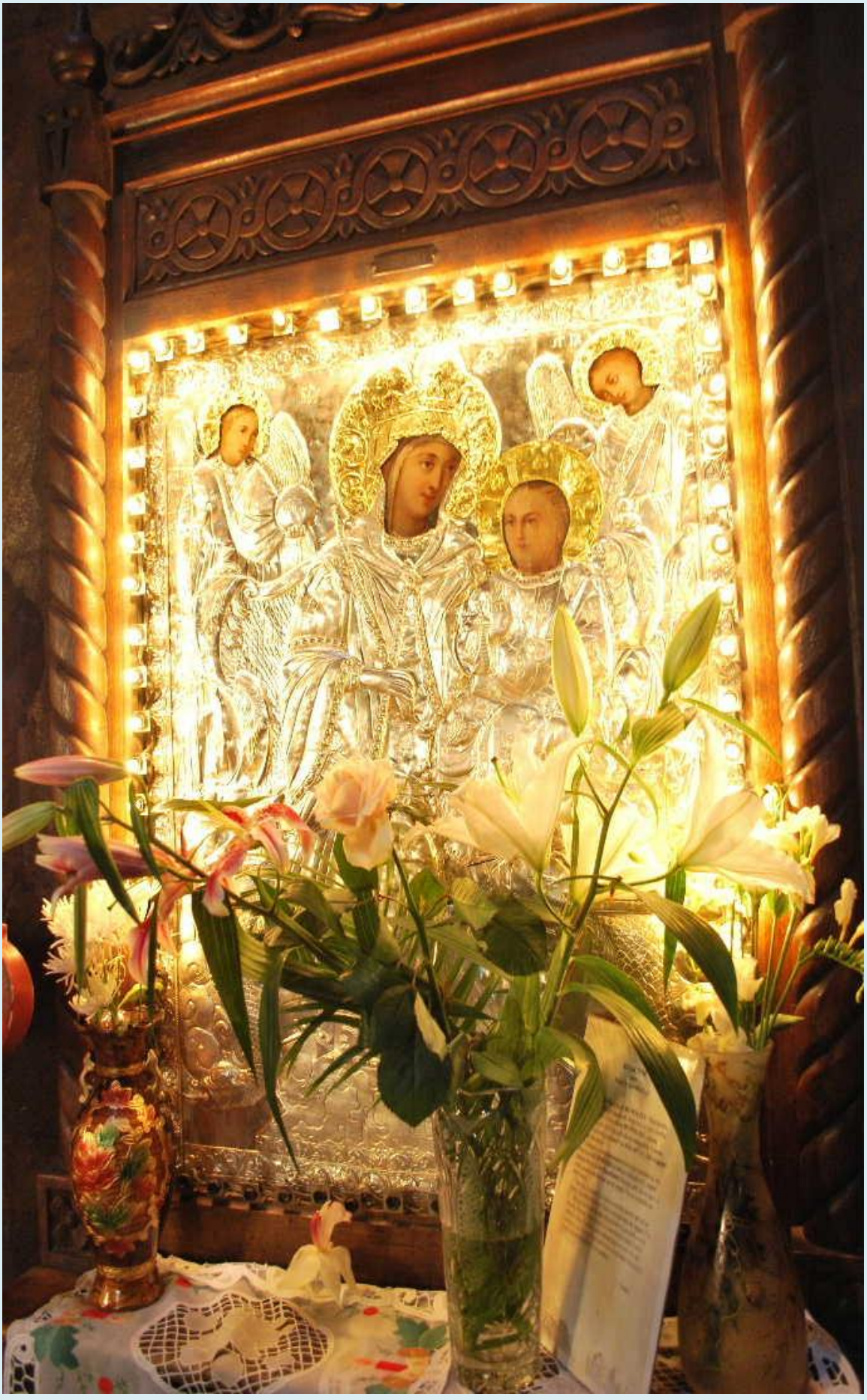

SFINTULUI
ic CIPRIAN

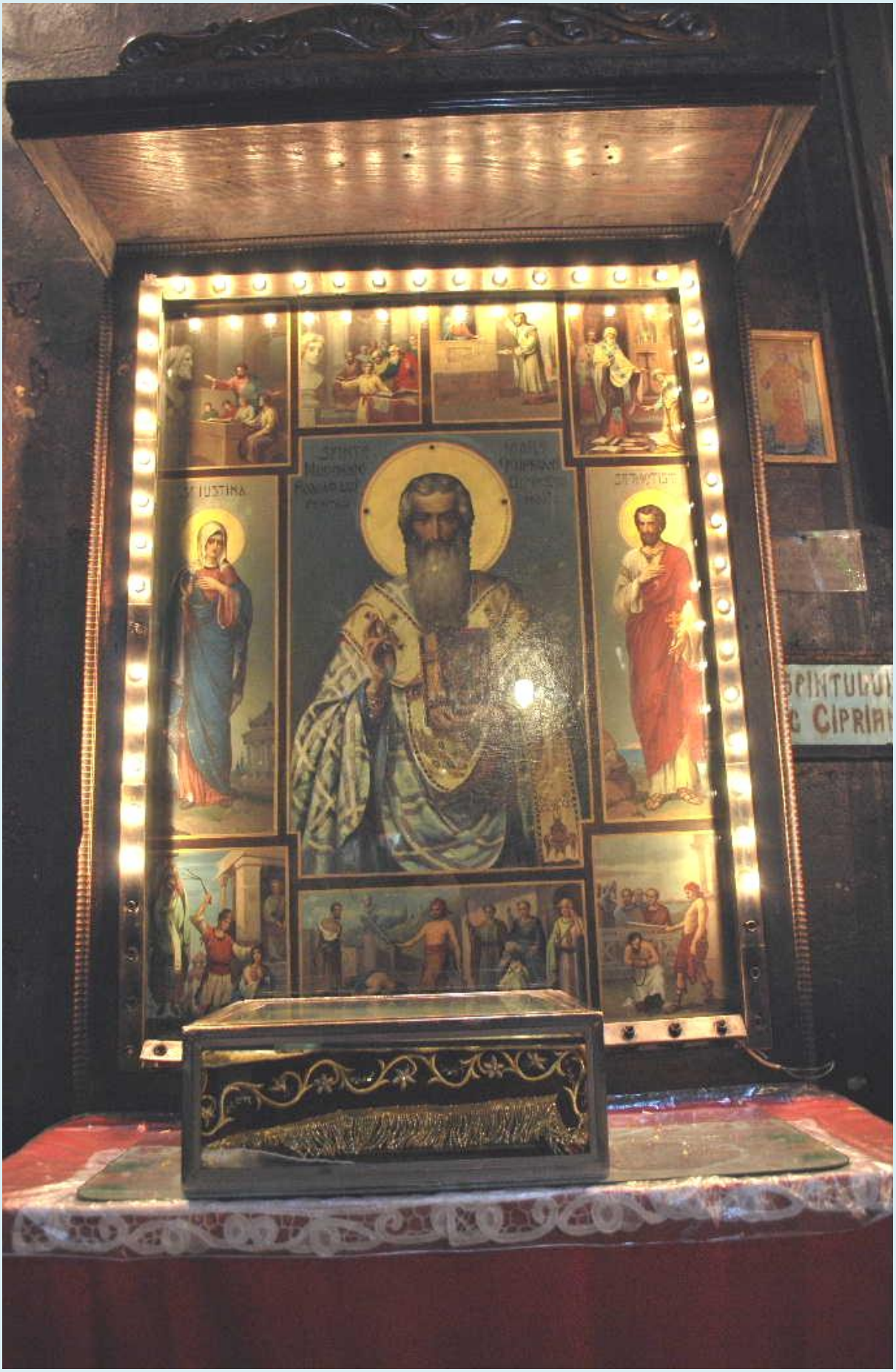
IUSTINA

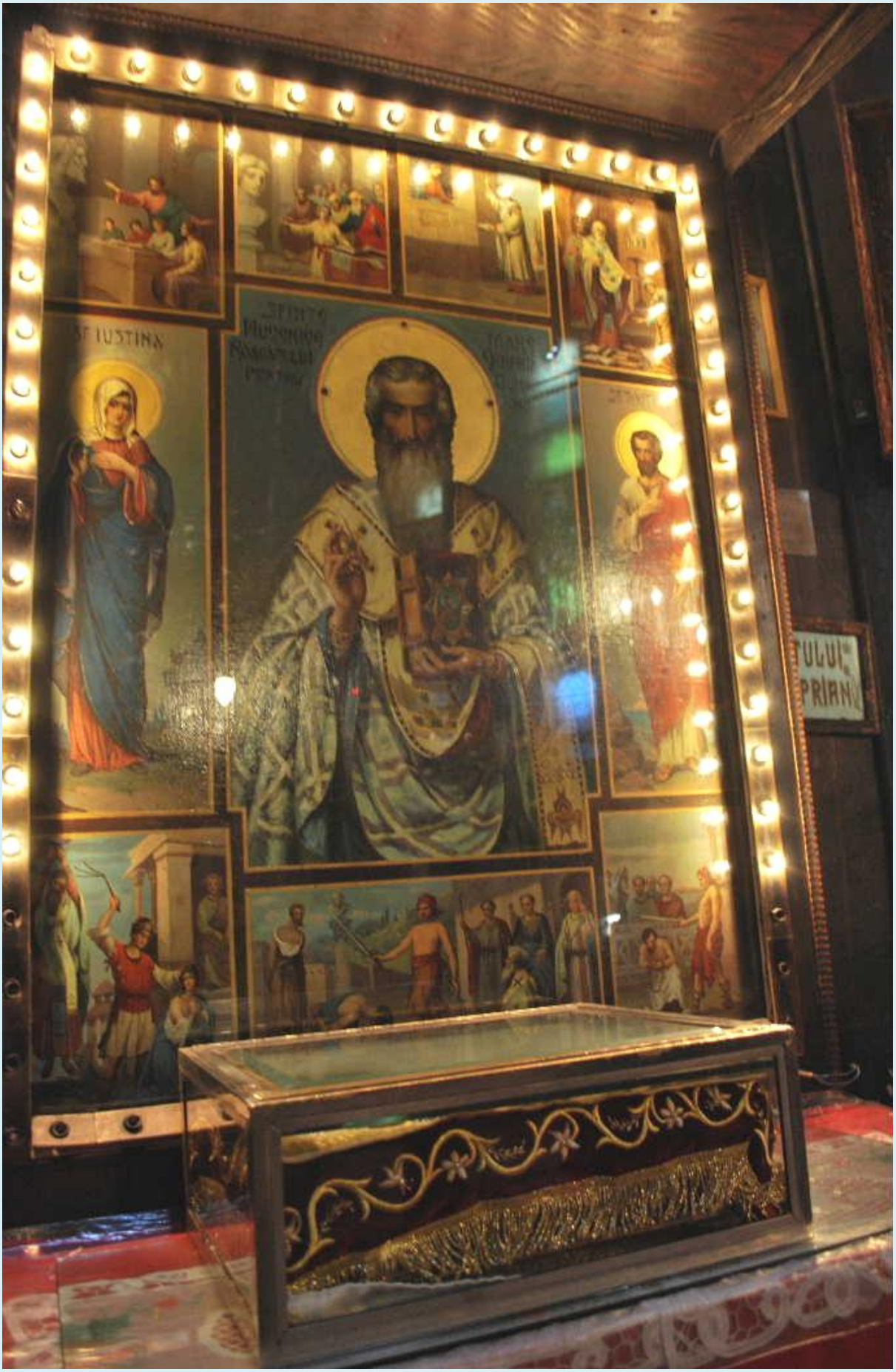
SF IUSTINA

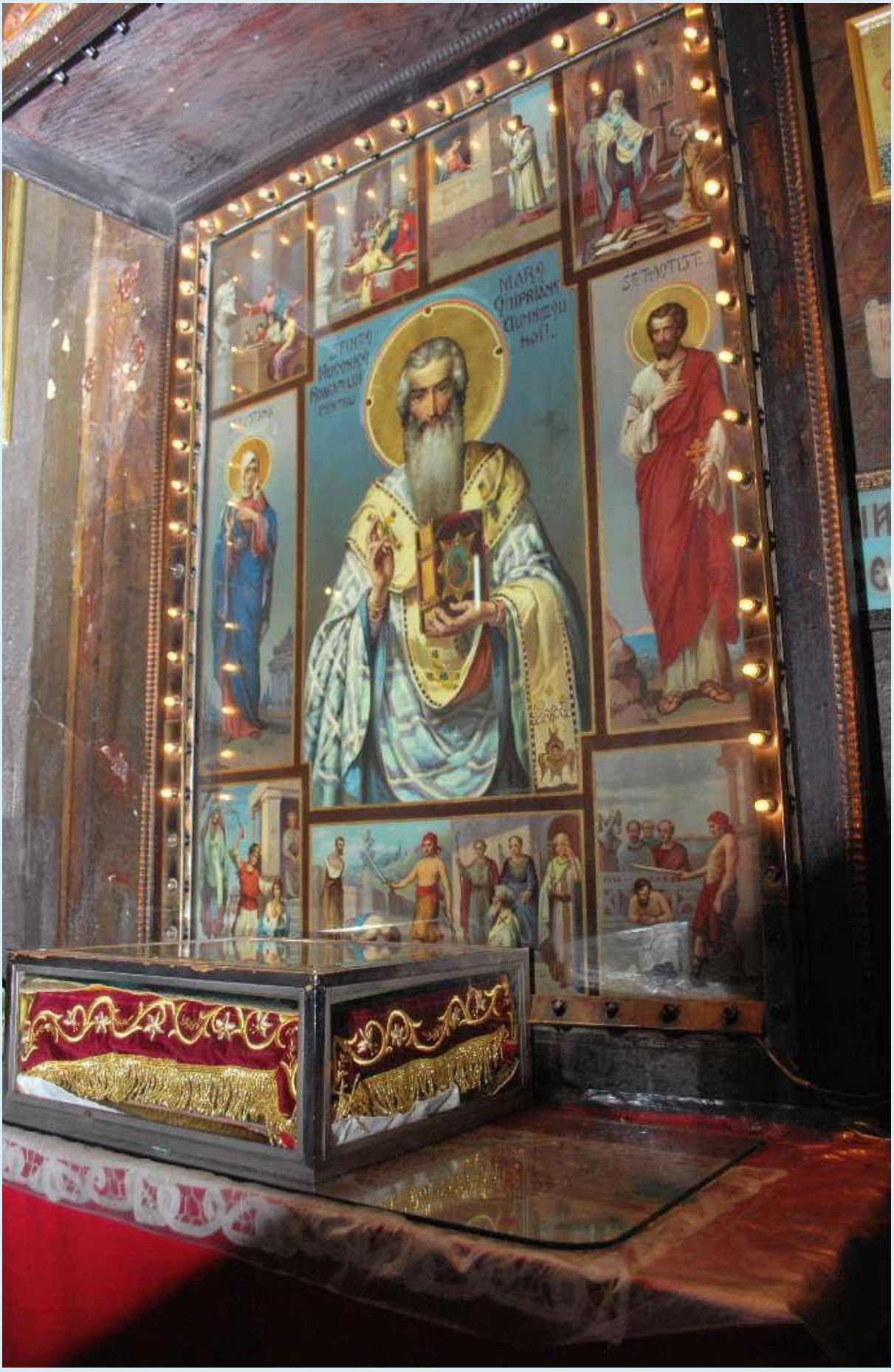

Mănăstirea Sfântul Gheorghe, Pomorie, Bulgaria – moaşte

Moaşte ale Sfinţilor Ciprian şi Iustina, Sfântului Gheorghe şi Sfintei Macrina

Moaştele Sfinţilor Ciprian şi Iustina

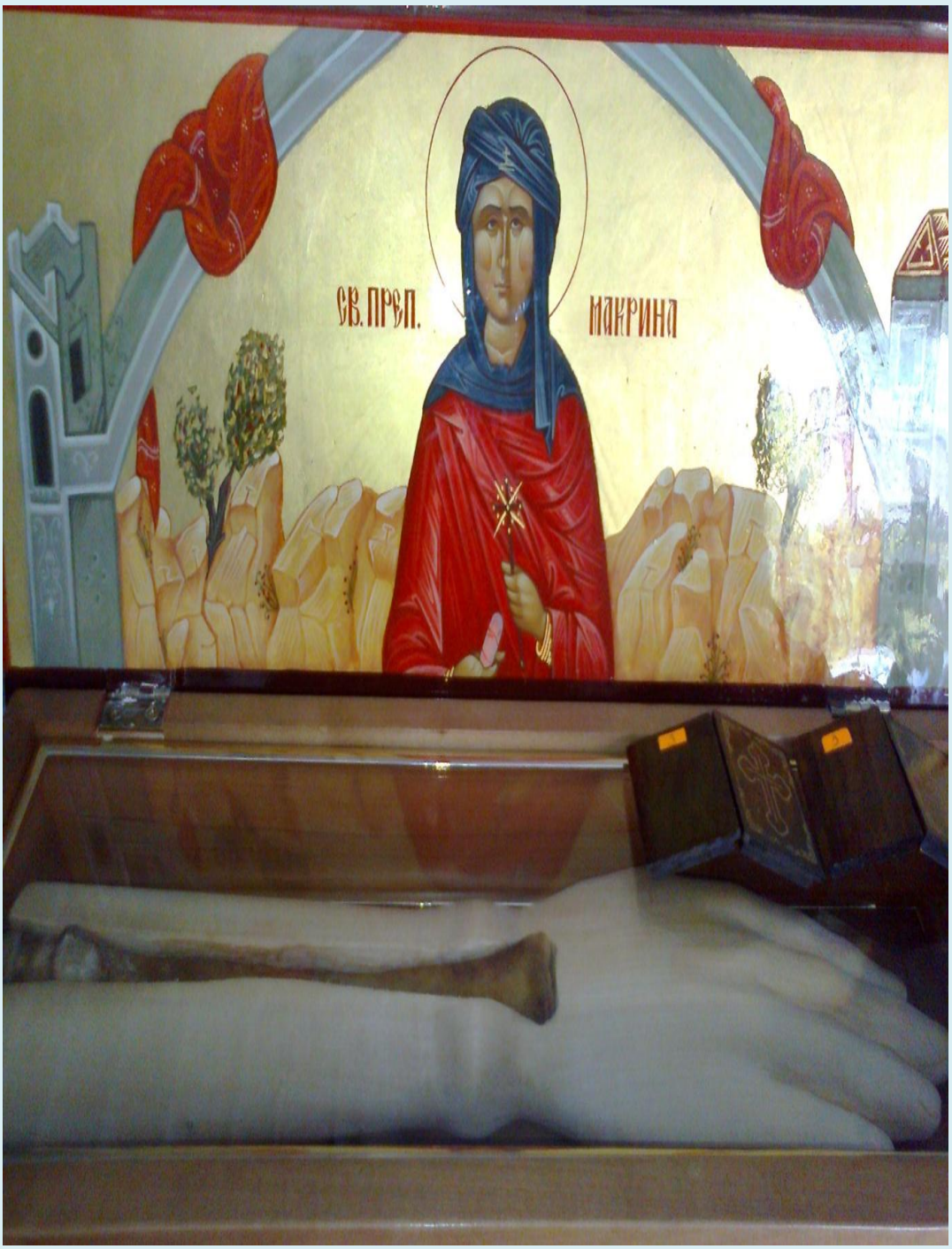

Moaştele Sfintei cuvioase Macrina (sora Sfântului Vasile cel mare)

Moaştele - Sfântului mare mucenic Gheorghe

Moaşte ale Sfinţilor mucenici Ciprian şi Iustina de la Milano

Reliquary chest
of St. Cyprian and St. Justina

Film: Sfântul sfinţit mucenic Ciprian şi Sfânta muceniţă Iustina

https://marturieathonita.ro/film-sfantul-sfintit-mucenic-ciprian-si-sfanta-mucenita-iustina/?fbclid=IwAR3rdRHcJ5Hx10oiYk05ObJGXOx0lA0m6szm_4RY9okwH-UUjEyxv2NzUjI

https://www.youtube.com/watch?v=Y8_lPqgR5Mg&feature=emb_logo

Icoane

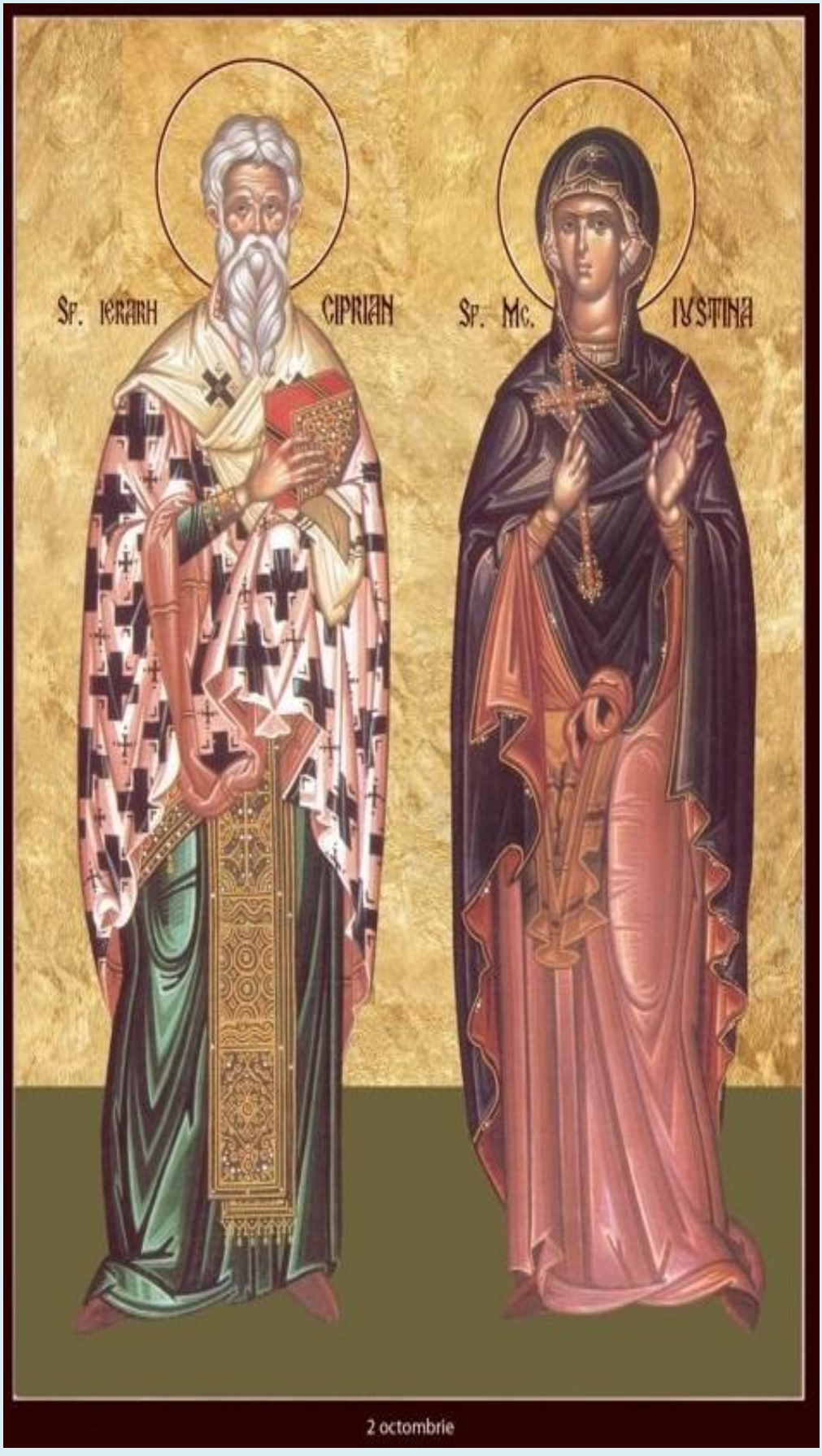

2 octombrie

Ο ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ
Η ΑΓΙΑ
ΙΟΥΣΤΙΝ
ΟΡΟΣ ΑΘΩ
Ο ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΚΑΙ Η ΑΓΙΑ ΙΟΥΣΤΙΝΗ 2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

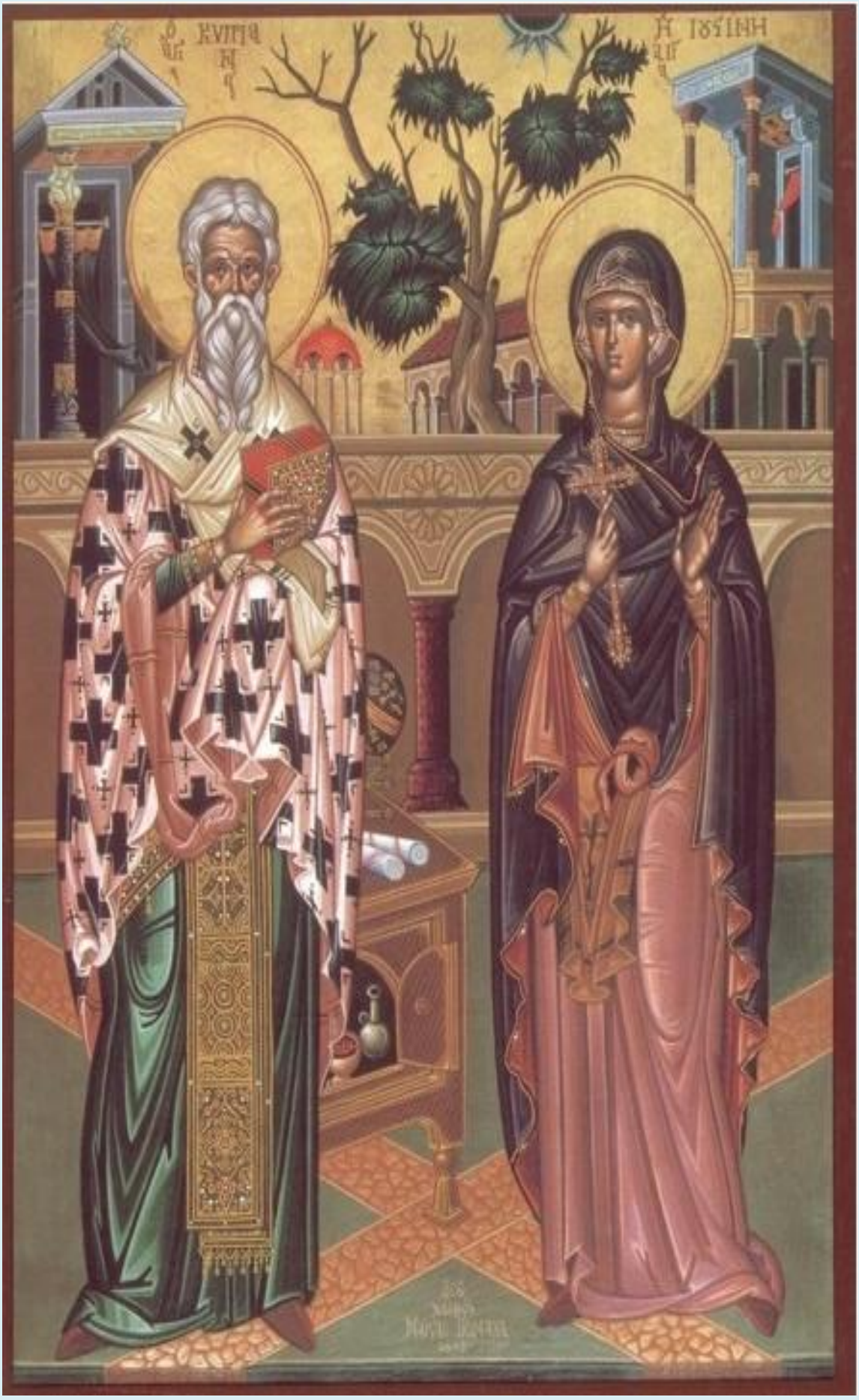

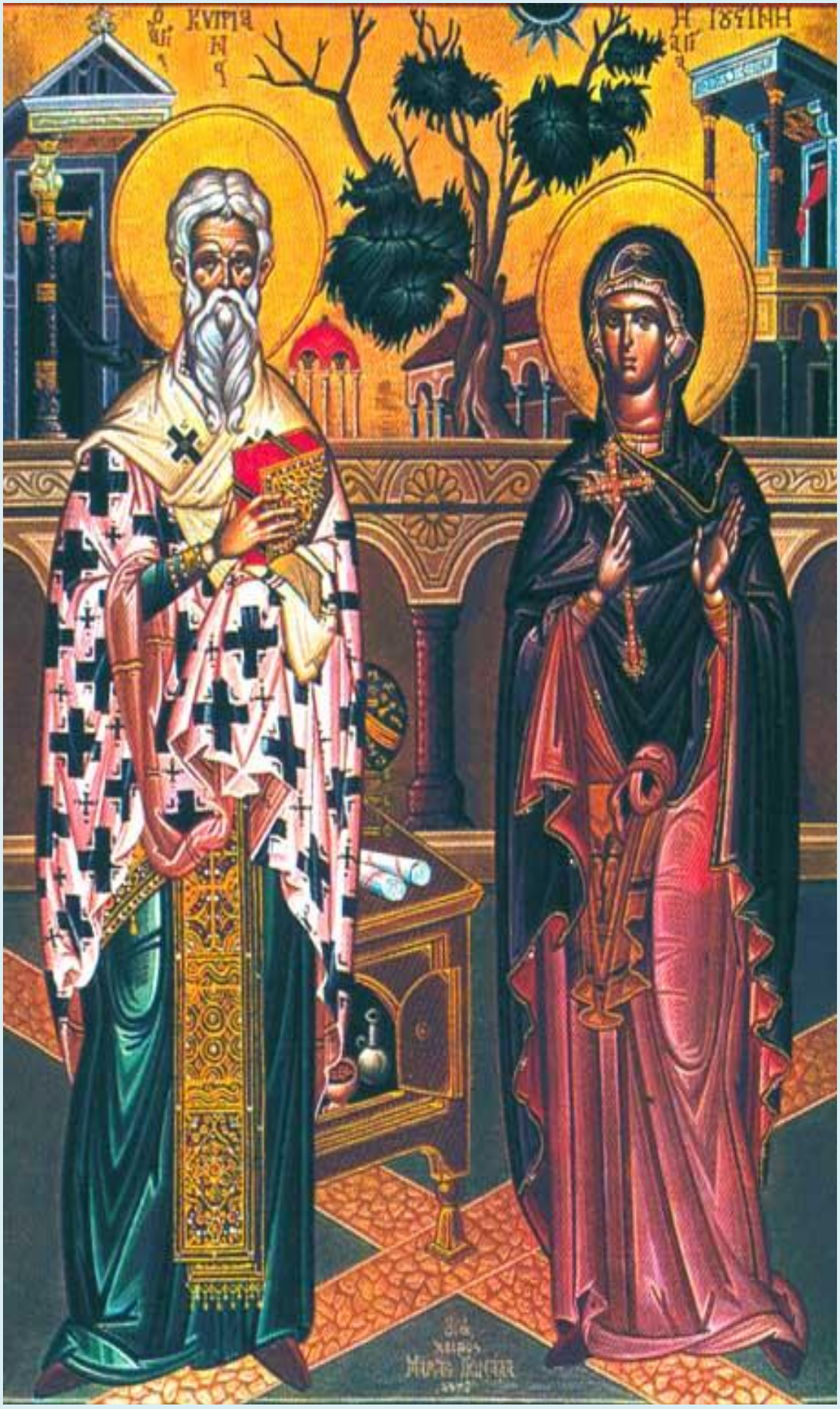

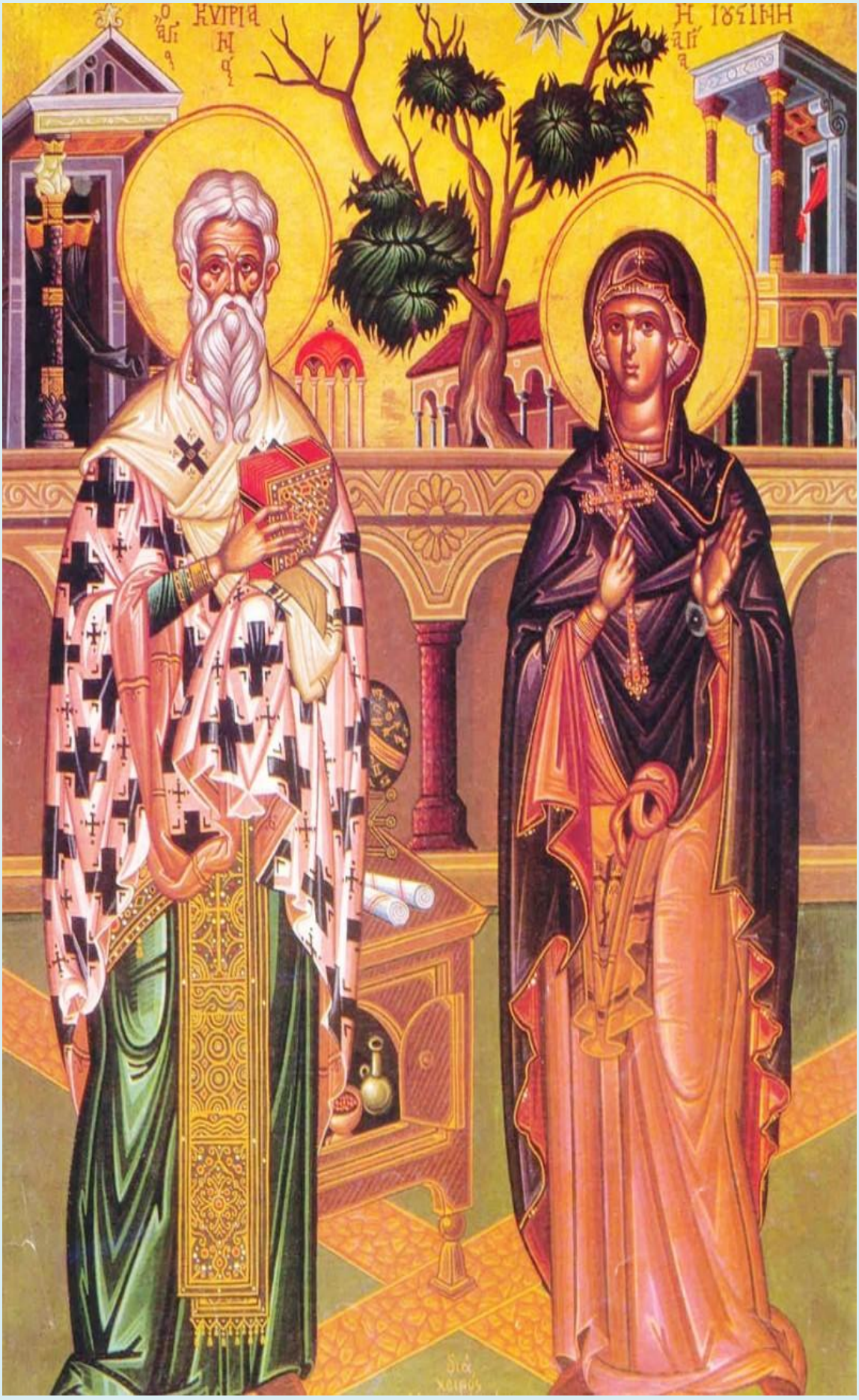
Ο ΑΓΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ
Η ΑΓΙΑ ΙΟΥΛΙΑΝΗ

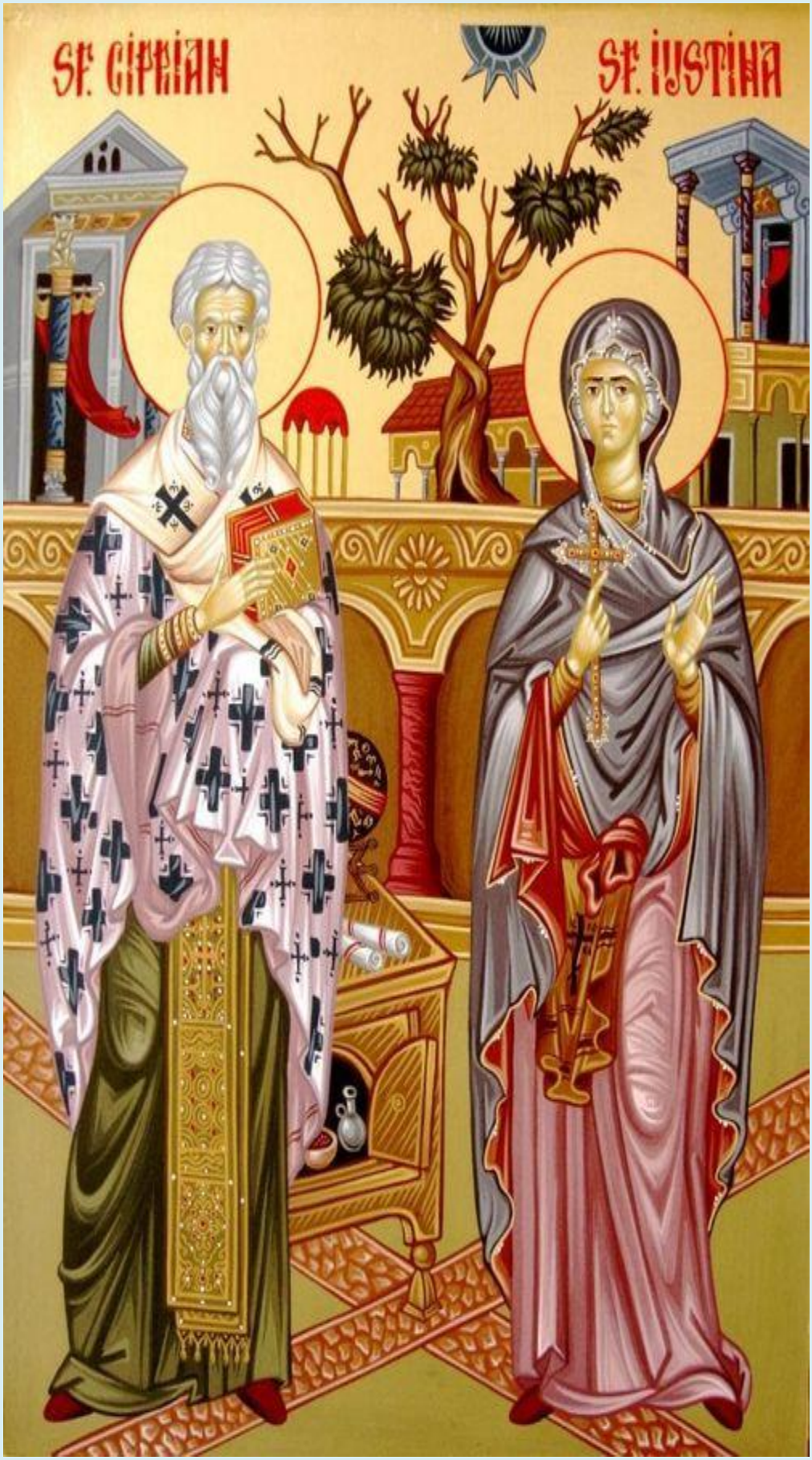
SF. CIPRIAN
SF. IUSTINA

sf. ier. mc.
cirylan
sfnta
iustina
fecioara

Sfinţii Ciprian şi Iustina, martirii din Nicomidia

Οἱ
ἅγιοι
ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ
Κ
ΙΟΥΣΤΙΝΑ

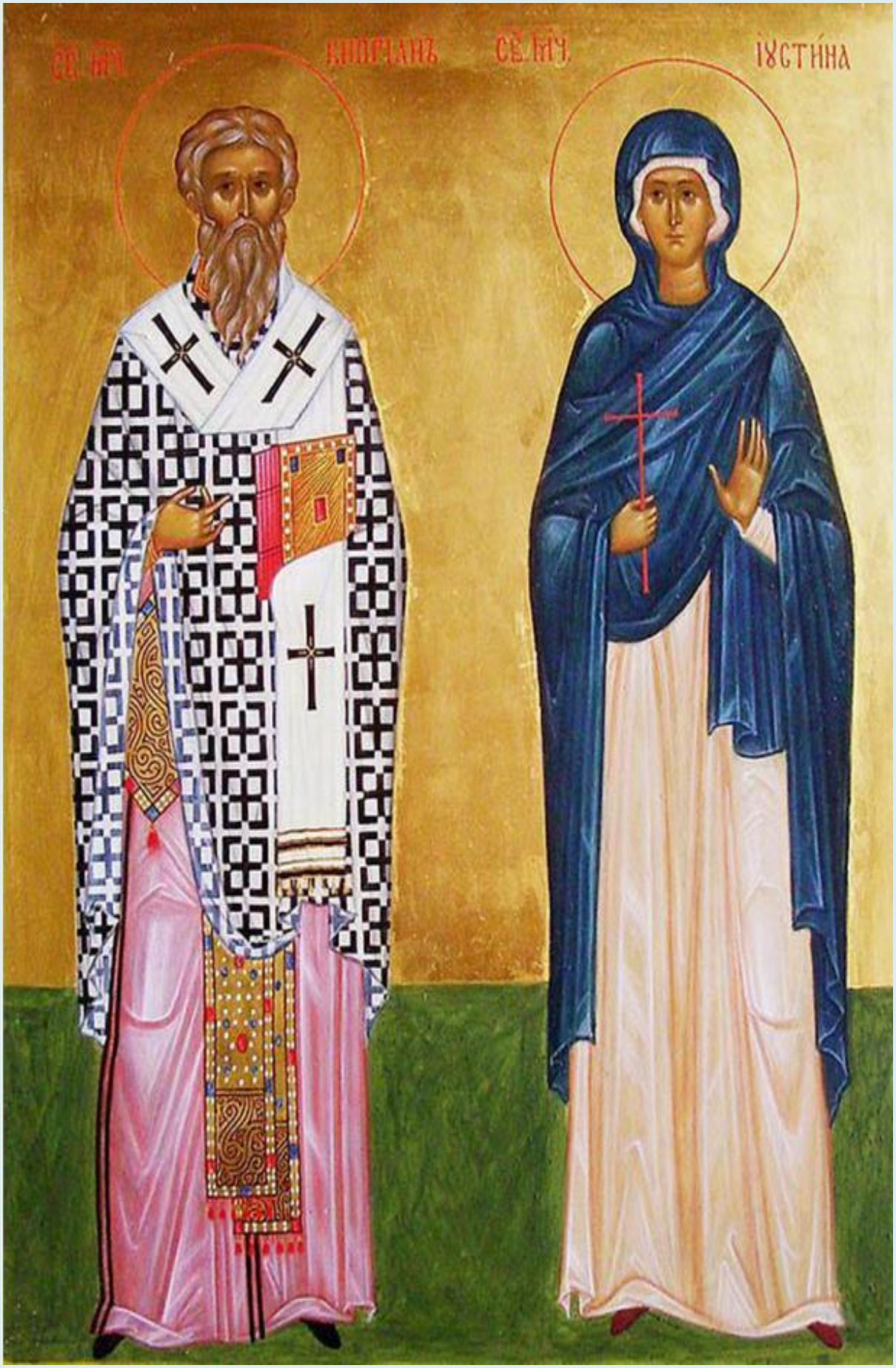
КИПРІАНЪ
ІѲСТИНА

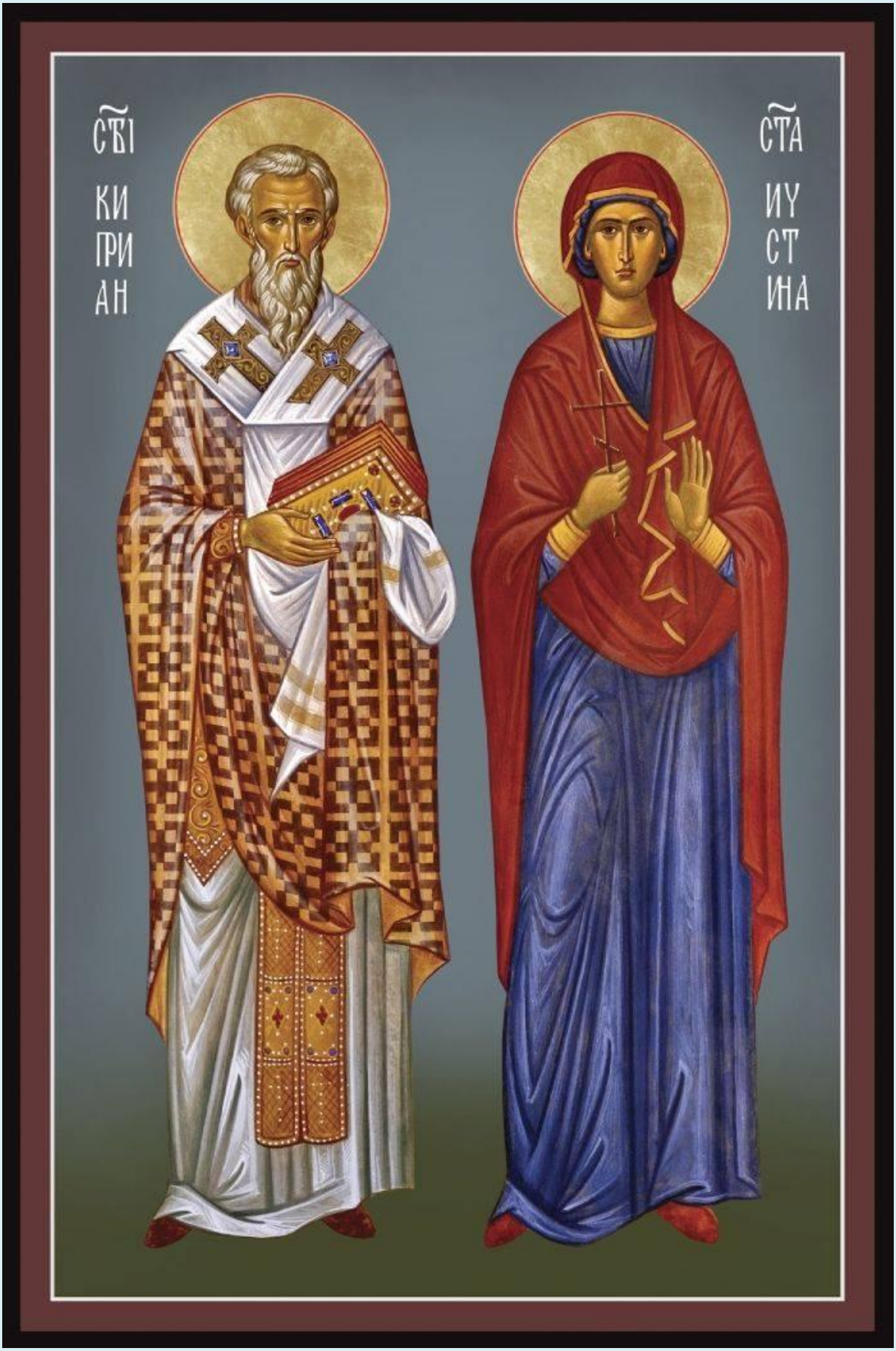
СВ҃І
КИ
ПРИ
АН
СТА
ИУ
СТ
ИНА

СВЩМЧ КУПРІАНЪ
МЧ ІУСТІНА
kishkurno.com

Ὁ ἅγιος
Κυπριανός
Ἡ ἁγία
Ἰουστίνα

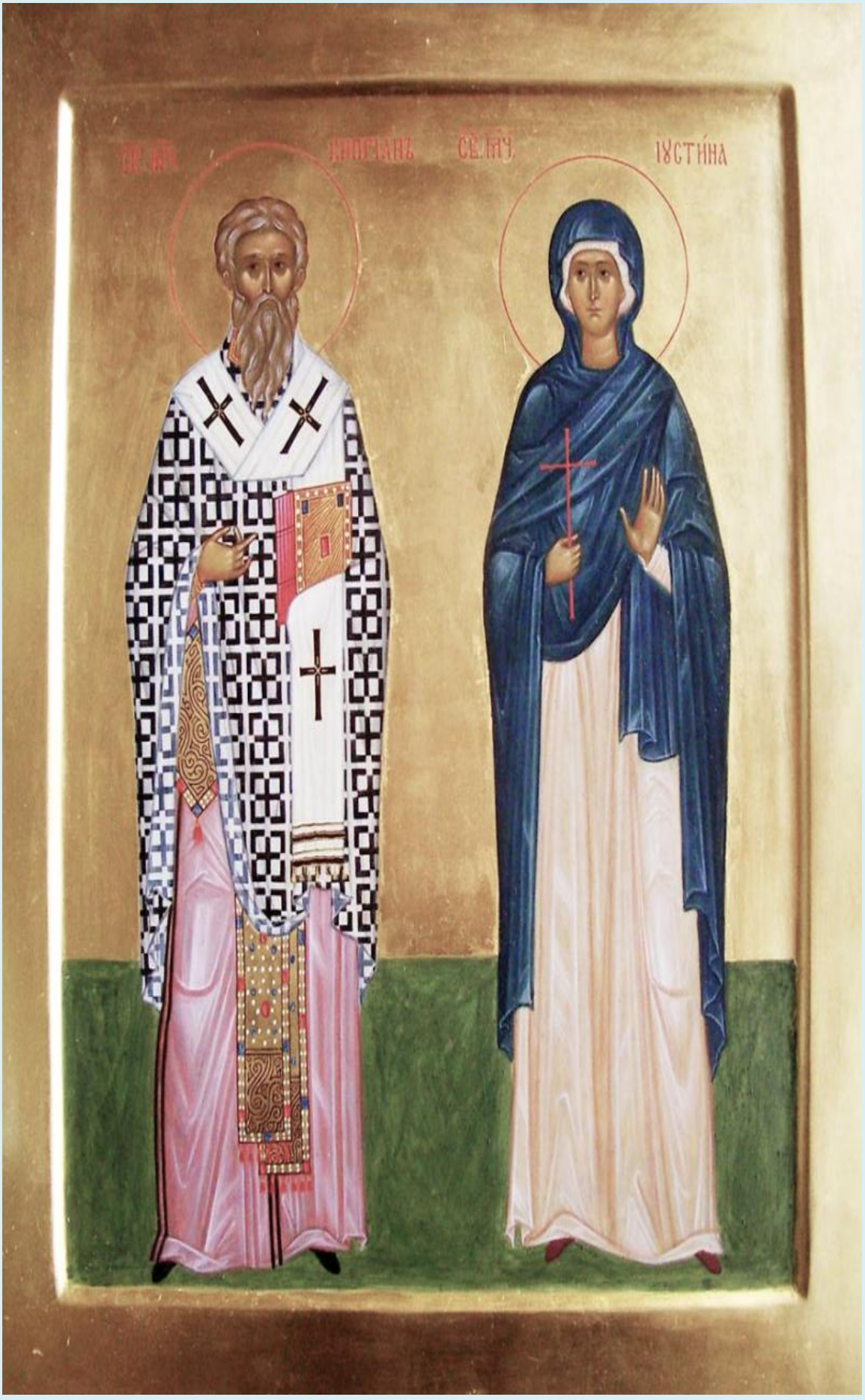
ЮСТИНА

Ὁ Ἅγιος
ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

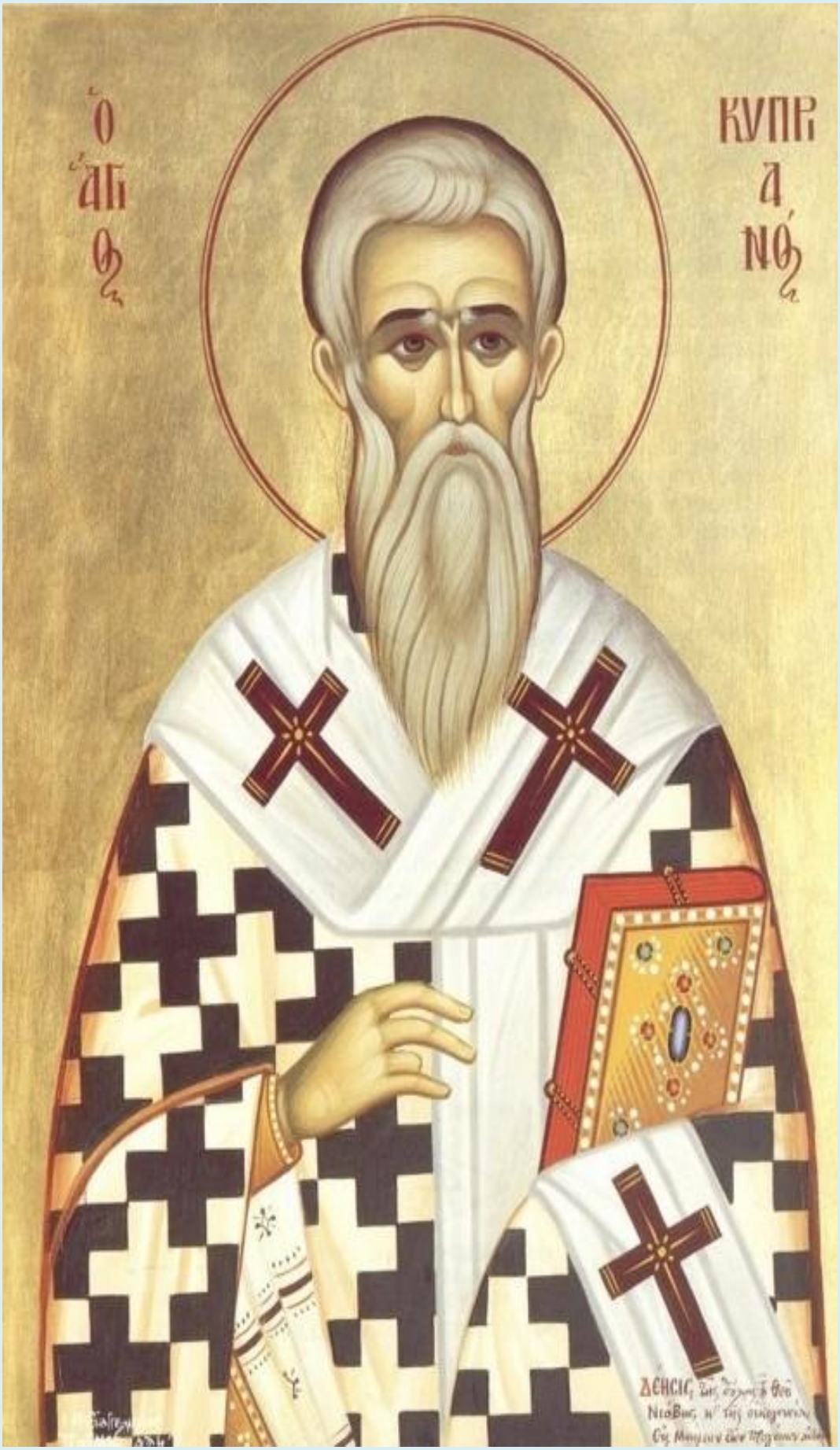
Ὁ ἅγιος
Κυπριανός

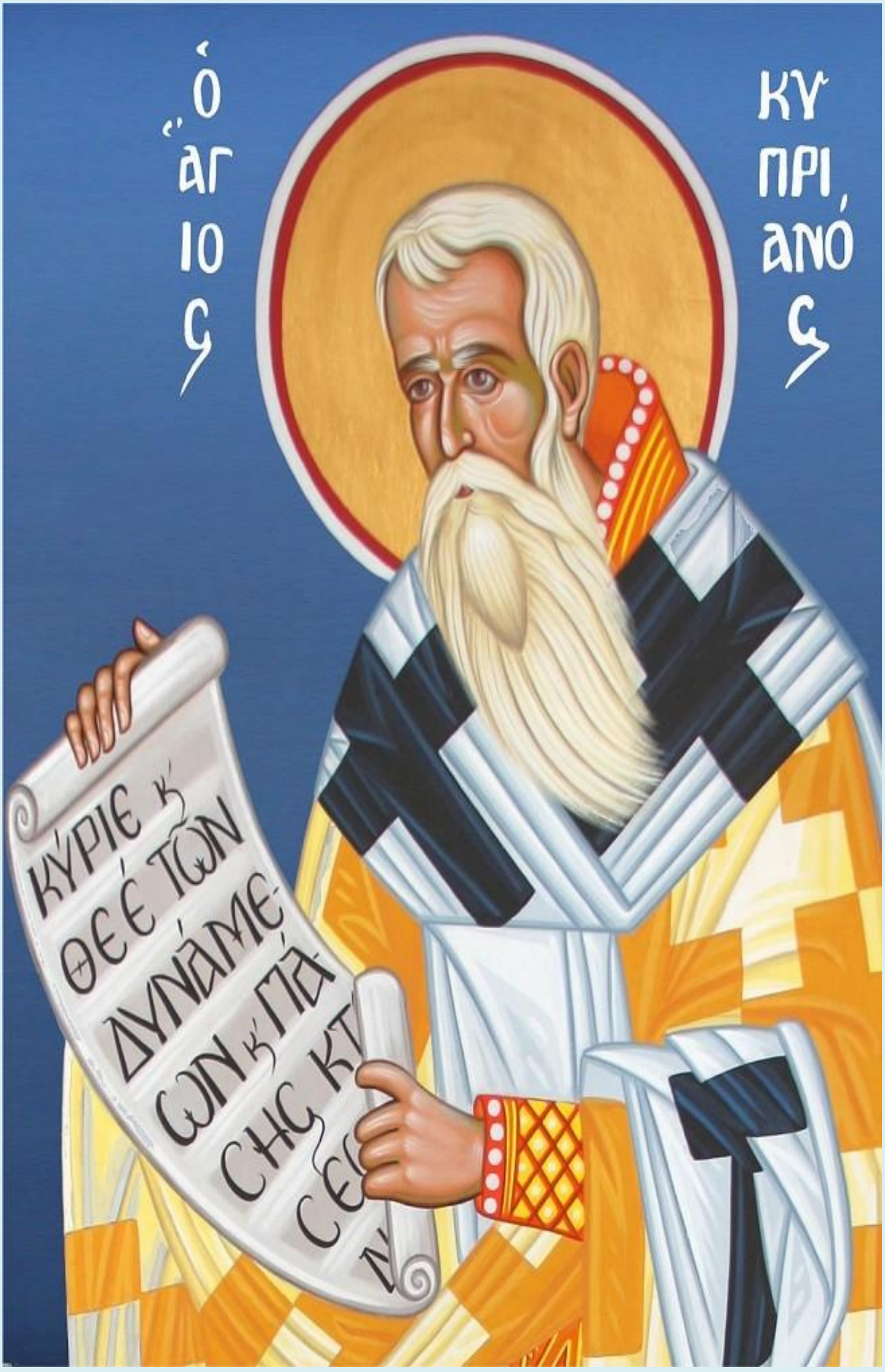
Ὁ ἅγιος
ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ
ΚΥΡΙΕ Κ
ΘΕΕ ΤΩΝ
ΔΥΝΑΜΕ
ΩΝ Κ ΠΑ
ΣΗΣ ΚΤ

SF. MC.
IUSTINA

ΣΥ. ΜΥ.
ΙΟΥΣΤΙΝΑ

SF. MUCENIȚĂ
IUSTINA

13.07.2013

SFÂNTUL
AUGUSTIN
SFÂNTA MC.
IUSTINA
13.07.2013

SFÂNTUL
AUGUSTIN
SFÂNTA MC.
IUSTINA
13.07.2013

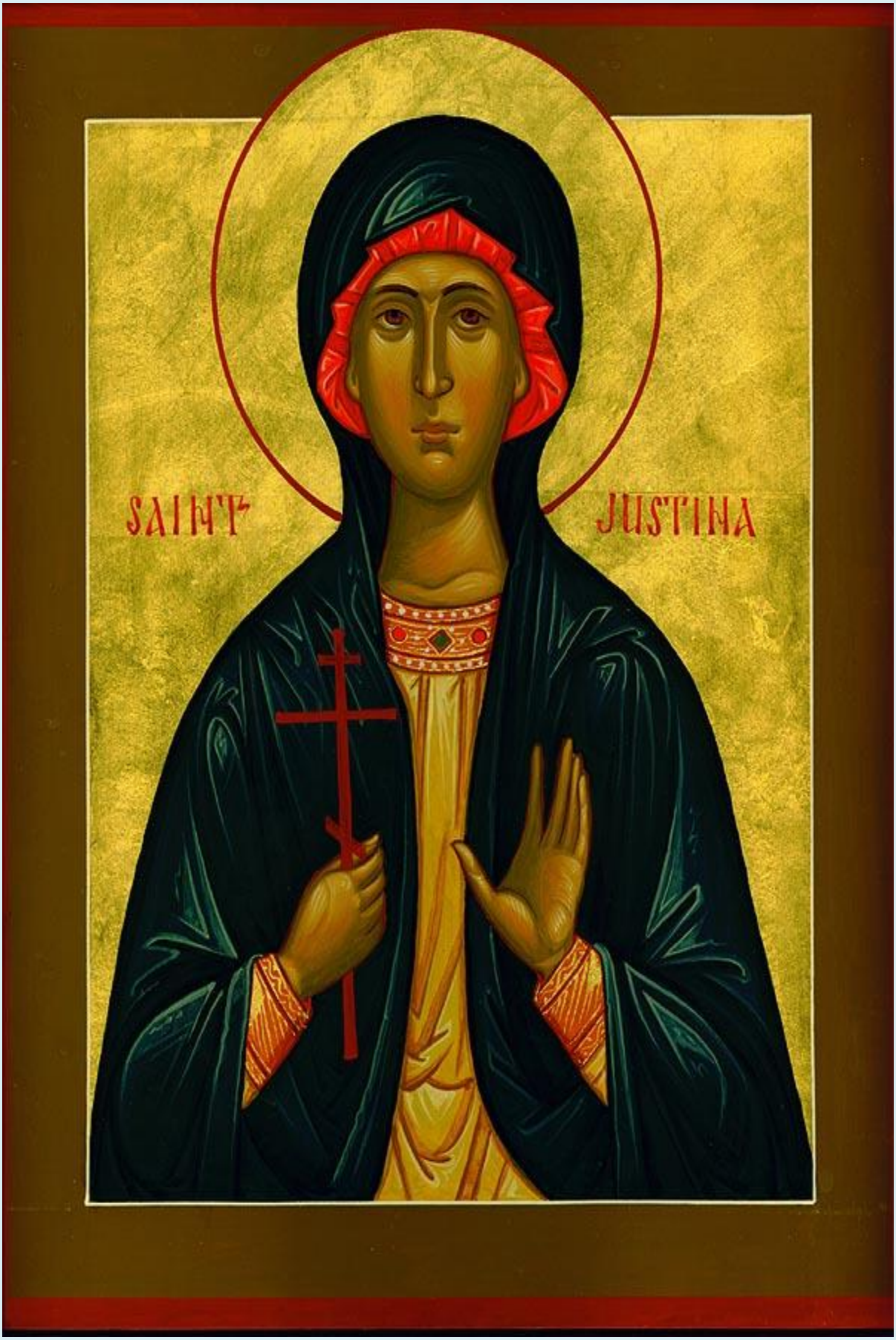

Frescă, Mănăstirea Decani – Sfânta Iustina

Frescă, Mănăstirea Decani – Sfântul Ciprian

ΣΦ. ΜΥΡ.
ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

Ο ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

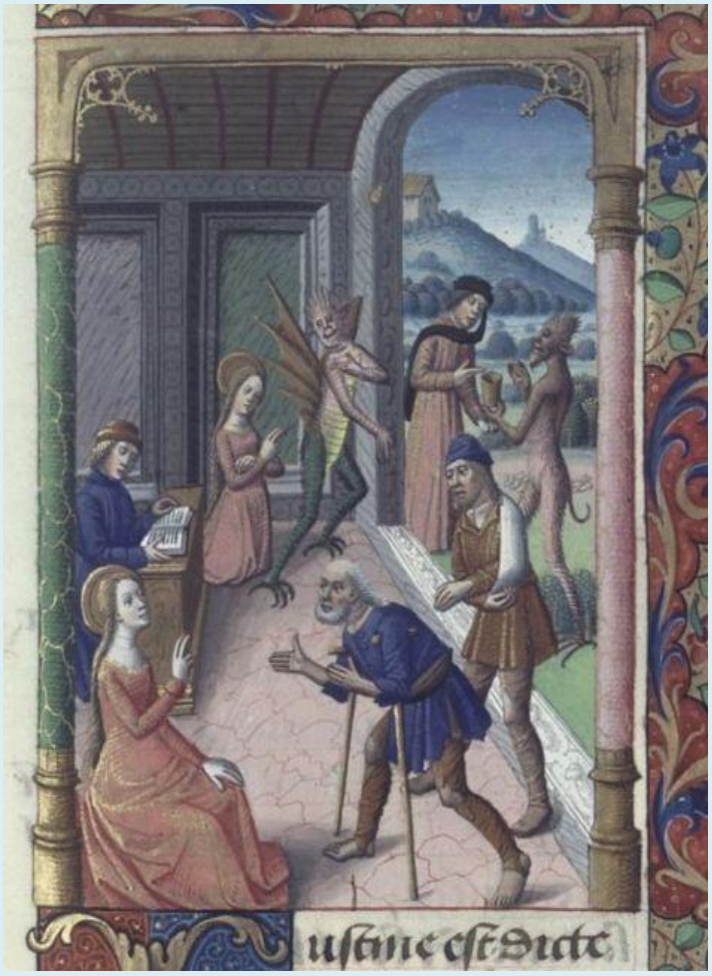

Paolo Veronese - Martiriul Sfintei Iustina

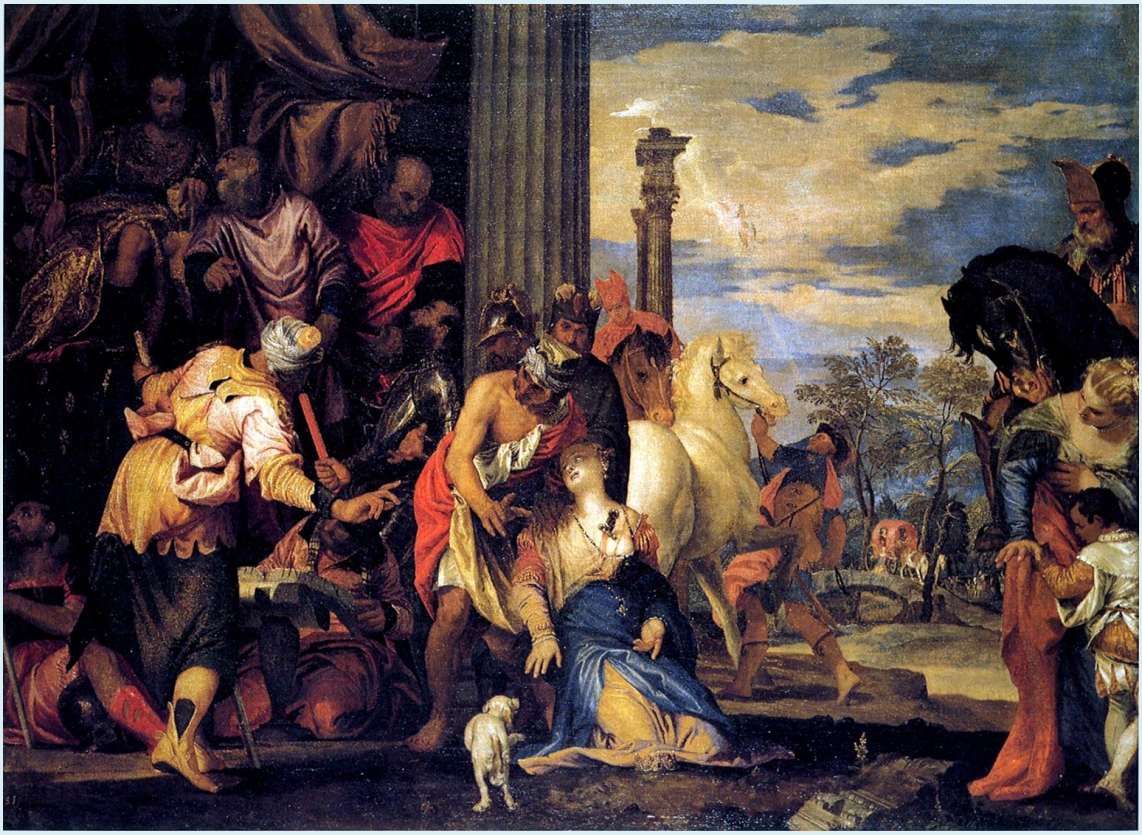

Paolo Veronese (Caliari) - Martiriul Sfintei Iustina

Paolo Veronese - Martiriul Sfintei Iustina, Basilica di Santa Giustina in Padova

Frescă la Mănăstirea Schimbarea la Faţă şi Sfântul cuvios David din Evia

Frescă din biserica Maicii Domnului din Markopolus, Kefalonia

СВ. МЧ. КУПРИАН И ЮСТИНА
Православный дар
pravoslavnydar.com.ua

свщмч. Кипрáнъ
св. мч. Іустúна
ВСЕ ИКОНЫ
иконы ручной работы
vseikony.ru

Свв.сщмуч. Кипріанъ и мц. Иустина
Icon SV.ru

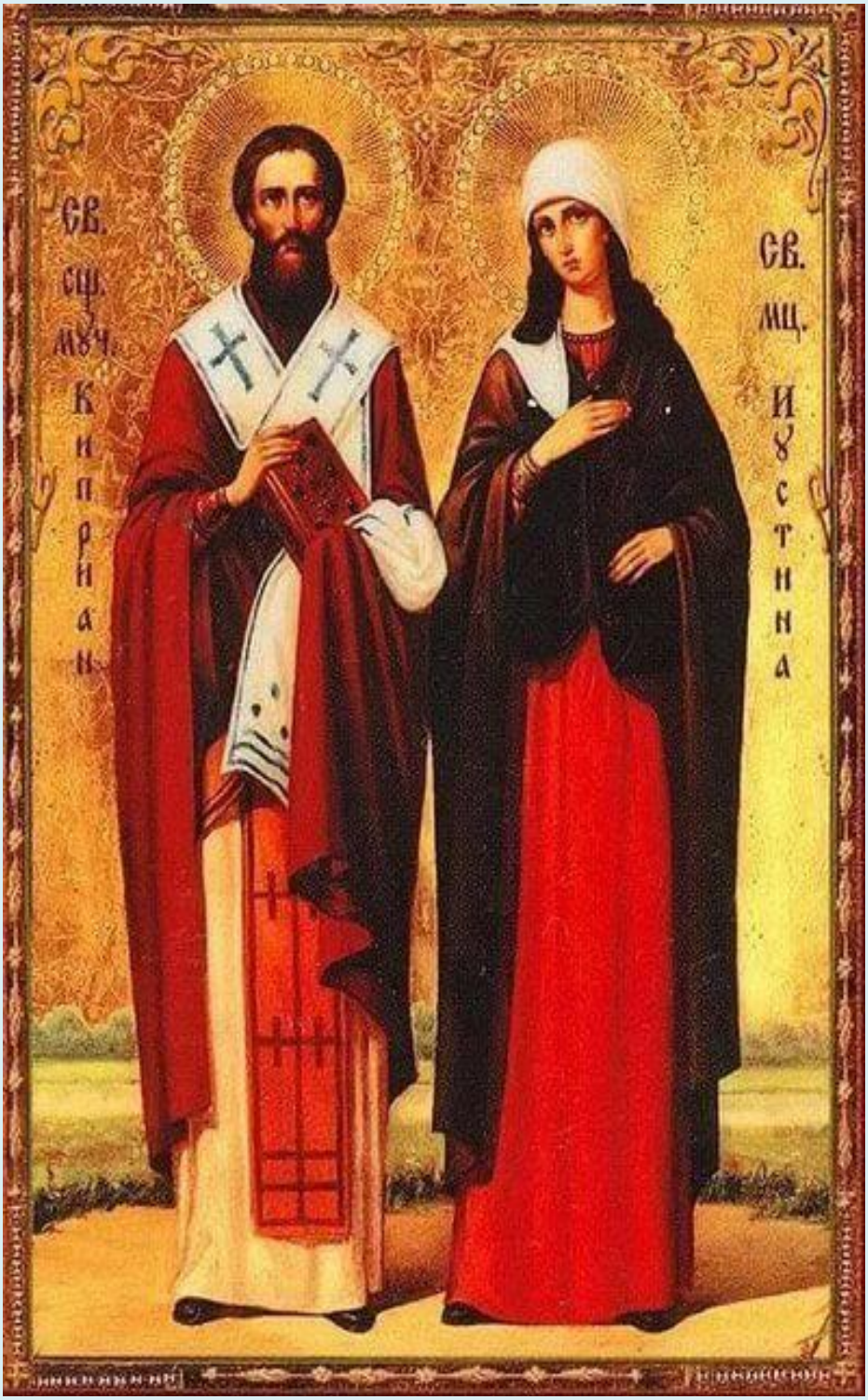
Св.
сщ.
мч.
Киприан
Св.
мц.
Иустина

сѣщ. мч. Кѵпріанъ
мч. Іустіна.

Ch-joy.com
Designed by
Sama

СВ. МУЧ. КИПРИАН СВ. МУЧ. ИУСТИНА

СВ. МУЧ. КИПРІАН СВ. МУЧ. ИУСТИНА

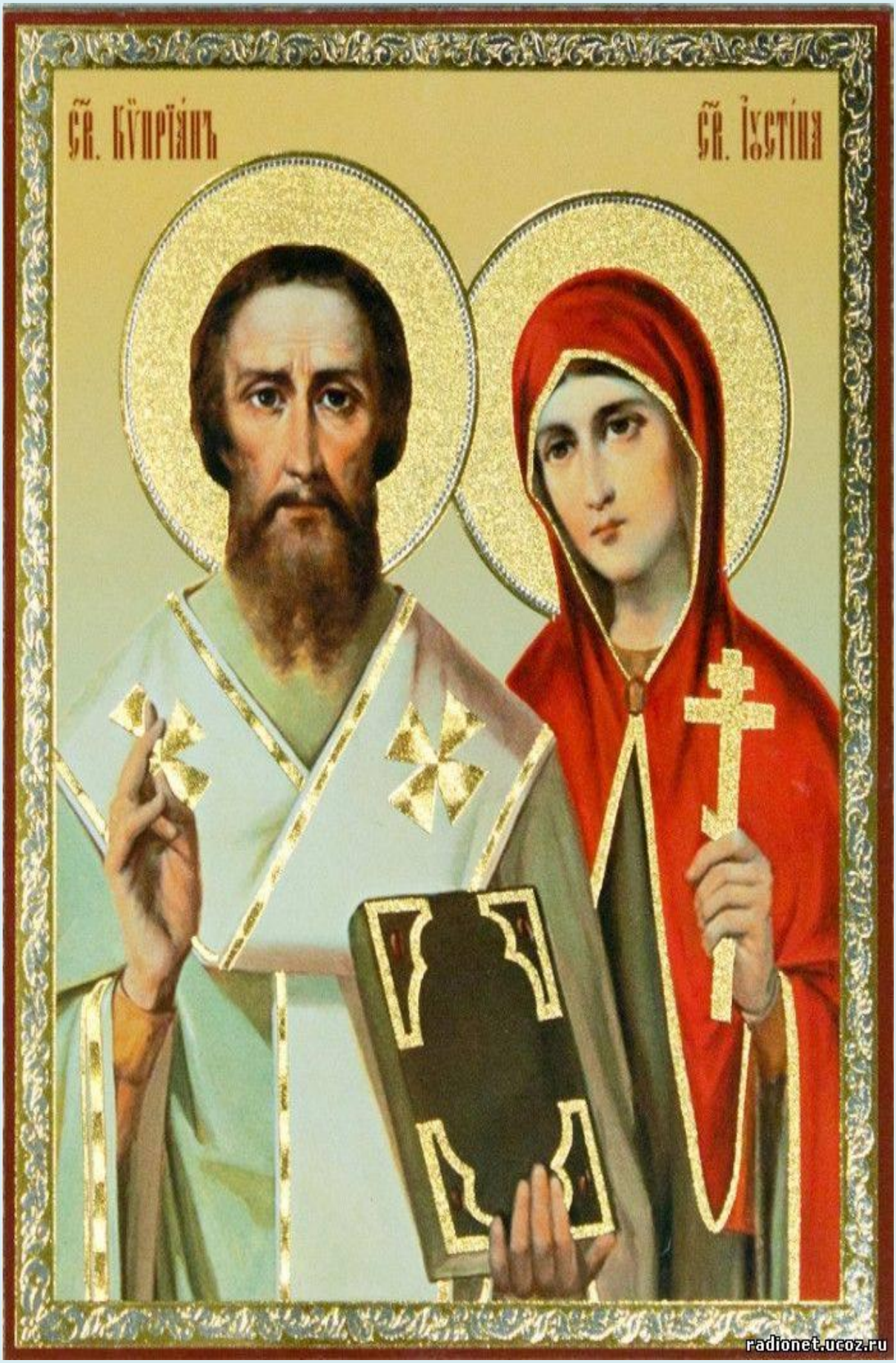
СВ. КУПРІАНЪ
СВ. ІУСТІНА
radionet.ucoz.ru

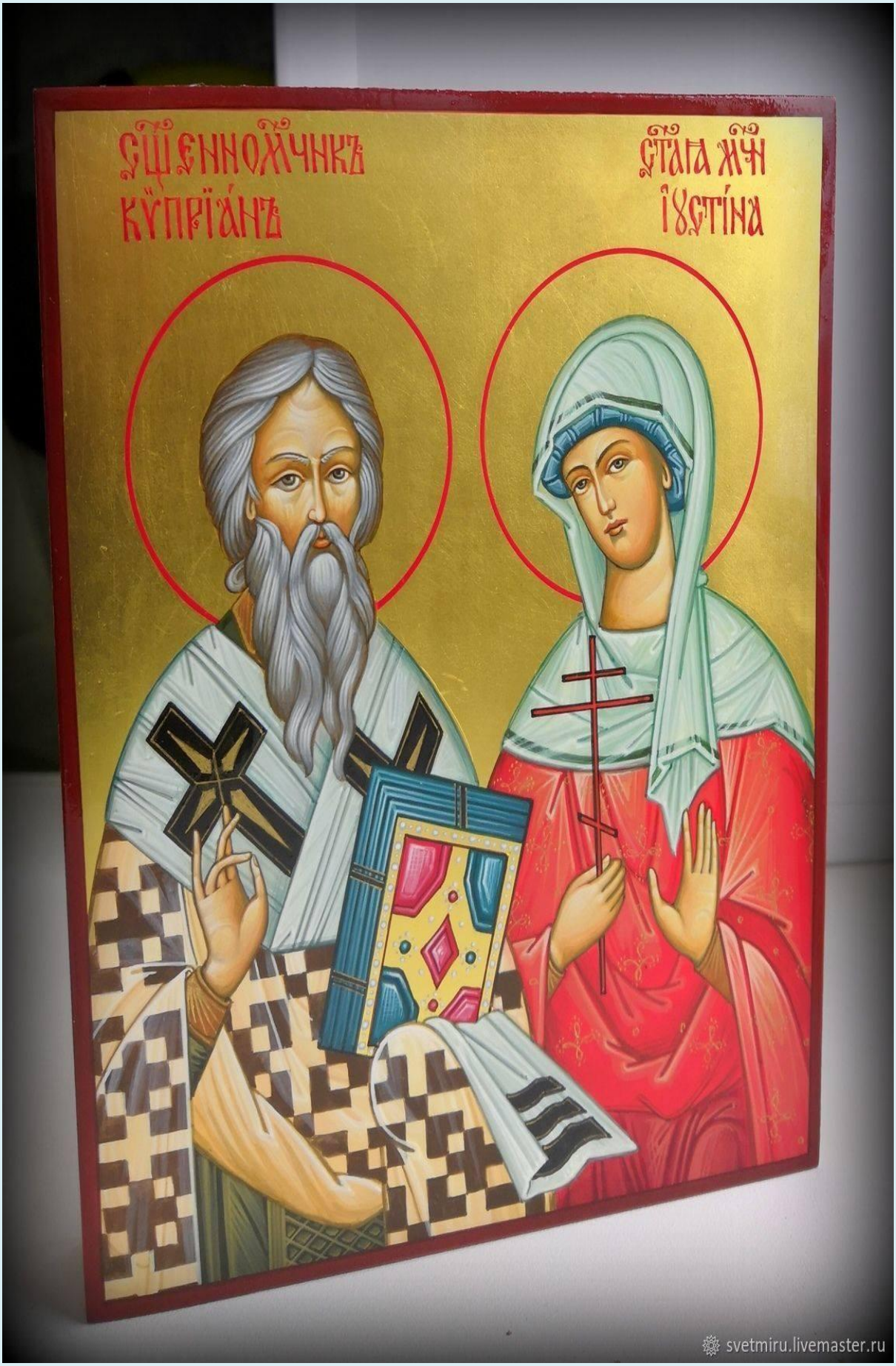
СЩЕННОМЧНКЪ
КЎПРІА́НЪ
СТАА ЖЧ
ІЎСТІ́НА
svetmiru.livemaster.ru

Свящ. Киприанъ
Св. Мчч. Іустина
lilyaklimova.livemaster.ru

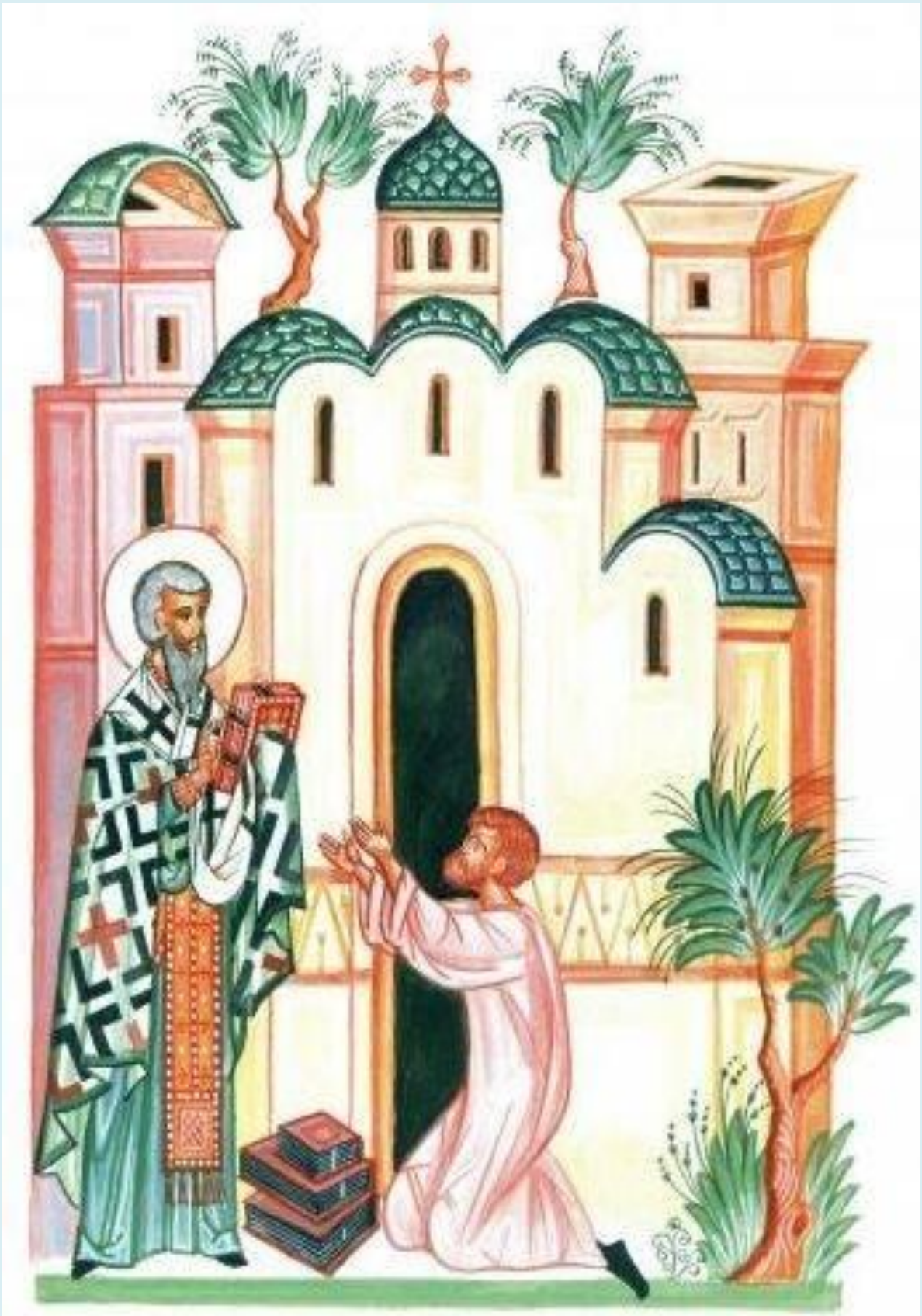

Видя искреннее раскаяние Киприана, епископ Анфим повелел ему готовиться ко Крещению

Иустина решительно
перекрестилась,
и бесовский князь
не мог вынести
крестного знамения

The parents of St. Justina, her baptism, and her being tempted by the demons

St. Justina being tempted

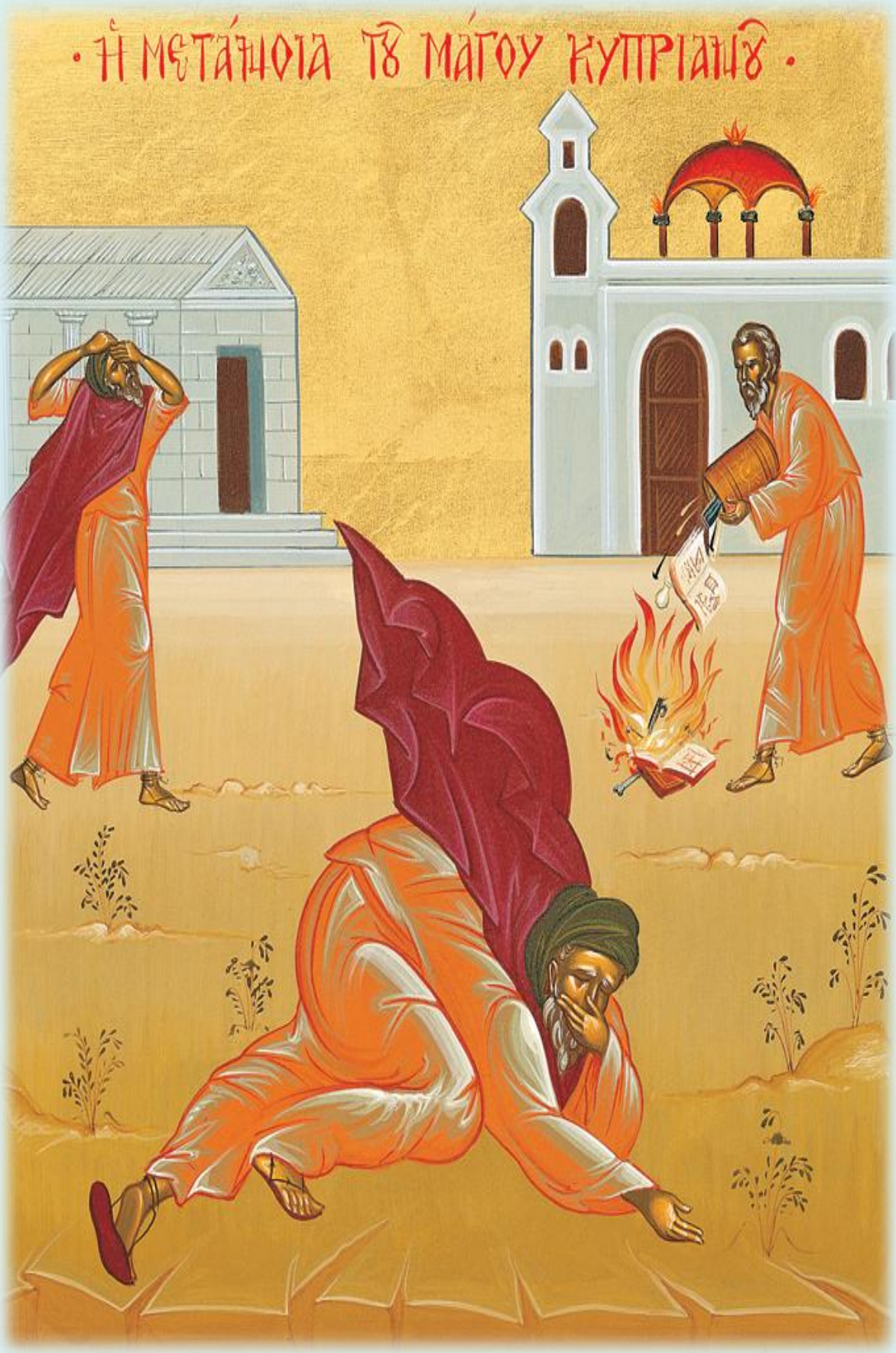

The repentance of St. Cyprian, as he burns his demonic books and potions

The repentance, baptism, and ordination of St. Cyprian (source)

Sts. Cyprian and Justina preaching the Gospel, and being tortured and martyred for Christ (s

DOXOLOGIA.ro
Sf. Sf. Mc. Ciprian

DOXOLOGIA.ro
Sf. Mc. Iustina

La mulți ani, Ciprian!
La mulți ani, Iustina!

Sfântul Mucenic Ciprian și Sfânta Iustina fecioara să vă ocrotească!

DOXOLOGIA.ro

Sfântul Mucenic Ciprian și
Sfânta Iustina fecioara
Trăind în Antiohia Siriei, în secolul al III-lea,
Sfântul Ciprian era filosof și vrăjitor.
Fiind tocmit de un bărbat care se
îndrăgostise de fecioara Iustina,
Sfântul Ciprian a trimis de trei ori
demonii peste ea, dar fără izbândă.
Văzând acest lucru, a dat foc
tuturor cărților pe care le avea
și a primit Sfântul Botez.
Prins împreună cu Iustina fecioara în timp ce îi povățuiau
spre Adevăr pe păgâni, celor doi li s-au tăiat capetele.
portal ortodox
DOXOLOGIA.ro

SF. SFINȚIT MC. CIPRIAN
SF. MC. IUSTINA

Sfânta Muceniță
Iustina
fecioara
"Mare şi negrăită este plată pentru cei ce vieţuiesc în curăţie, şi mâhnire mare au oamenii care nu bagă de seamă o visterie mare ca aceasta a curăţiei îngereşti".
Pagina
OLTUL ORTODOX
Misionară

Astăzi îl sărbătorim pe
Sf. Sfințit Mc. Ciprian.
Celor care îi poartă numele
le dorim multă sănătate,
viață îndelungată,
spor în credință și fapte bune.
La mulți ani!

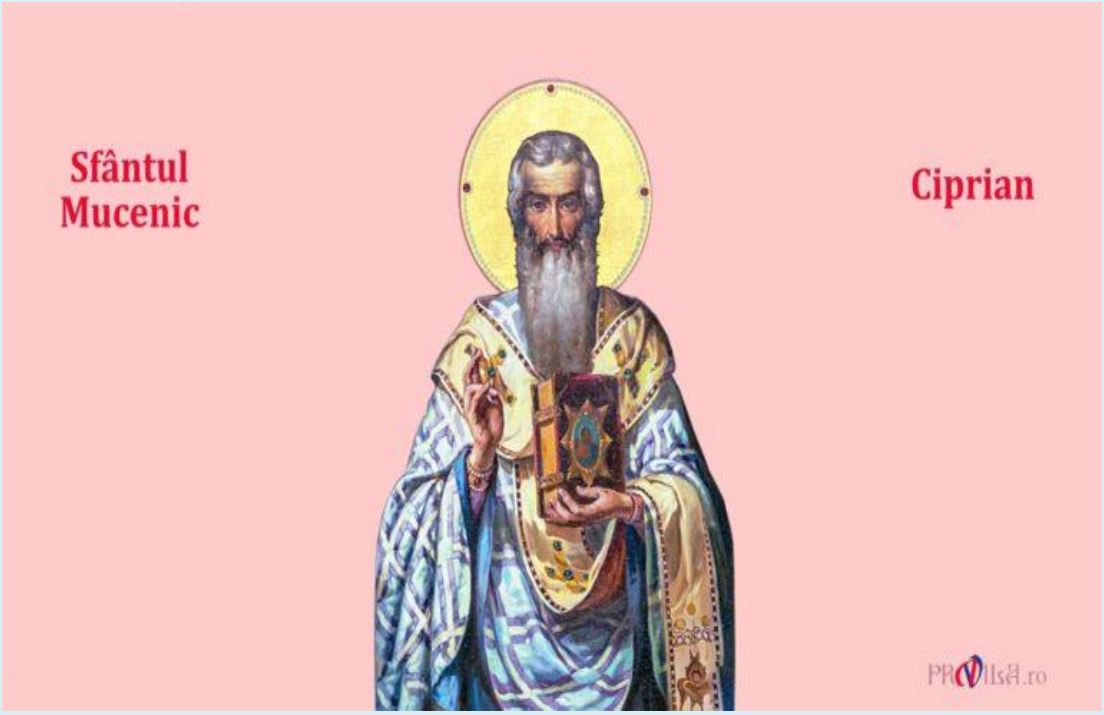
Sfântul
Mucenic
Ciprian

Troparul Sfântului Mucenic Ciprian

2 Octombrie - Glasul 4

Si părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu însuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, Sfintite Mucenice Ciprian, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

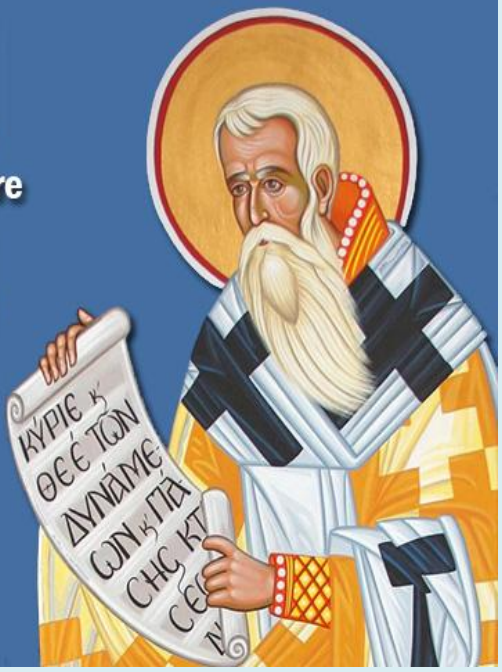

Troparul Sfintei Muceniţe Iustina, fecioara

2 Octombrie - Glasul 4

Mieluşeaua Ta, Iisuse, Iustina, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc și pe Tine căutându-Te mă chinuiesc și împreună mă răstignesc și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primește-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuiește sufletele noastre.

De la meşteşugul vrăjitoresc întorcându-te, de Dumnezeu înţelepţite, la cunoştinţă dumnezeiască, te-ai arătat lumii doctor prea înţelept, tămăduiri dăruind celor ce te cinstesc pe tine, Cipriane cu Iustina; cu care roagă-te, Iubitorului de oameni, Stăpânului, să mântuiască sufletele noastre.